

A 2025-ben elfogadott Információszabadságot érintő Alkotmánybírósági, Kúriai és Ítéltáblai döntések gyűjteménye

Készítette:

dr. Török Tamás (AB), dr. Kárpáti Veronika (Kúria), dr. Herczeg Krisztián (Ítéltáblák)

Az Alkotmánybíróság 2025-ben számos döntése révén értelmezte, több esetben pedig finomította, alakította a közérdekű adatok kiadásával kapcsolatos hazai joggyakorlatot. Az ügyek valamennyi esetben a bírósági jogalkalmazás kihívásaival kapcsolatban – ítéletek elleni alkotmányjogi panasz, illetve egyedi normakontroll eljárás iránti bírói kezdeményezés formájában – jutottak el a testülethez, ami egyszerre jelzi az Infotv. gyakorlati alkalmazásával összefüggő szakmai párbeszéd igényét és garantálja a folyamatos jogfejlesztést. Az alábbiakban röviden bemutatunk tizenkét kiemelt, illetve témája miatt a gyakorlati szakemberek érdeklődésére számot tartó ügyet, valamint felhívjuk a figyelmet egy jelenleg még folyamatban lévő indítványra is.

- **3143/2025. (V. 15.) AB határozat** – A Kúria Pfv.IV.21.264/2023/6. számú ítélete elleni alkotmányjogi panasz (közérdekű adat kiadása)
- **3200/2025. (VI. 23.) AB határozat** – A Kúria Pfv.IV.20.100/2022/5. számú ítélete elleni alkotmányjogi panasz (közérdekű adat kiadása)
- **3313/2025. (X. 22.) AB határozat** – Az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény 37/C. § (1) bekezdése elleni bírói kezdeményezés (átláthatóság, közzétételi kötelezettség ideje)
- **1002/2026. (I. 26.) AB határozat** – A Balassagyarmati Törvényszék 2.Pf.20.388/2020/5. számú ítélete elleni alkotmányjogi panasz (közérdekű adat kiadása)
- **3066/2025. (III. 7.) AB végzés** – A Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.20.563/2022/4. számú ítélete elleni alkotmányjogi panasz (közérdekű adat kiadása, nyilvános forrás megjelölése)
- **3089/2025. (III. 14.) AB végzés** – A Kúria Pfv.IV.20.384/2024/5. számú ítélete elleni alkotmányjogi panasz (közérdekű adat megismerése közigazgatási hatósági eljárásban)
- **3130/2025. (IV. 25.) AB végzés** – A Kúria Pfv.IV.20.474/2024/5. számú részítélete elleni alkotmányjogi panasz (közérdekű adat kiadása)
- **3148/2025. (V. 15.) AB végzés** – Az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény 27. § (2) bekezdés f) pontja, valamint a köztulajdonban álló gazdasági társaságok takarékosabb működéséről szóló 2009. évi CXXII. törvény 3/A. § (1) bekezdés b) pontja, (2), (3), (4) bekezdése elleni bírói kezdeményezés (közérdekű adat kiadása)
- **3360/2025. (XI. 12.) AB végzés** – A Főváros Törvényszék 48.Pf.636.165/2024/6. számú végzése elleni alkotmányjogi panasz (közérdekű adat kiadása)
- **3371/2025. (XI. 12.) AB végzés** – A Kúria Pfv.IV.20.078/2025/6. számú végzése elleni alkotmányjogi panasz (közérdekű adat kiadása)
- **3442/2025. (XII. 15.) AB végzés** – A Fővárosi Törvényszék 117.Pf.634.564/2024/10. számú ítélete elleni alkotmányjogi panasz (közérdekű adat kiadása)

- **IV/00041/2025. számú ügy** – A Kúria Pfv.IV.20.810/2024/5. számú ítélete elleni alkotmányjogi panasz (közérdekű adat kiadása, munkavállalói adatok)

3143/2025. (V. 15.) AB határozat – A Kúria Pfv.IV.21.264/2023/6. számú ítélete elleni alkotmányjogi panasz (közérdekű adat kiadása)¹

Az eljárás alapjául szolgáló ügyben egy magánszemély 2022 novemberében az Állami Számvevőszéktől (a továbbiakban: ÁSZ) közérdekű adatigénylés keretében kérte a Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap (a továbbiakban: MTVA) közszolgálati feladataihoz nyújtott források felhasználásáról szóló vizsgálat anyagait, külön is kiemelve az ellenőrzés eredményeit, a kapcsolódó dokumentumokat és a megállapítások alapjául szolgáló számításokat.

A közérdekű adatok megismerése iránti kérelmet az ÁSZ elutasította, ezért az igénylő bírósági eljárást kezdeményezett. A perben elsőfokon eljáró Fővárosi Törvényszék az információk kiadását egyes adatok tekintetében elrendelte, a Fővárosi Ítéltábla pedig a döntést helybenhagyta. A Kúria azonban a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és a keresetet teljes egészében elutasította. Érvéle szerint a közérdekű adatok nyilvánossága a jelenlegi szabályozás központi eleme, de törvényben meghatározott okokból kivételesen lehetséges az adatok nyilvánosságának korlátozása: tekintettel arra, hogy az ÁSZ eljárása és adatkezelése célhoz kötött, a konkrét ellenőrzés során beszerzett, kezelt és keletkezett adatok kiadását meg kell tagadni.

Az indítványozó álláspontja szerint a Kúria olyan jogszabályhely alapján állapította meg az adatigénylés megtagadásának jogszerűségét, amelyet az Infotv. nem tesz lehetővé, az ítélet kiterjesztő értelmezése ezáltal szükségtelenül és aránytalanul korlátozta a közérdekű adatok megismeréséhez való jogot.

Az Alkotmánybíróság határozatában megállapította, hogy az ügyben alapvetően az ÁSZ függetlensége vált kérdéssé. Az Állami Számvevőszékről szóló 2011. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: ÁSZtv.) biztosítja a megfelelő transzparenciát, emellett azonban a nyilvánosság korlátjaként rögzíti: az ellenőrzés során az ellenőrzött szervezetről vagy annak dolgozójáról, tisztségviselőjéről megszerzett információk a jelentés készítésén kívül nem használhatók fel más célra. Ezzel párhuzamosan az Infotv. szerint a közérdekű és közérdekből nyilvános adatok megismeréséhez való jogot – az adatfajták meghatározásával – törvény központi pénzügyi vagy devizapolitikai érdekből korlátozhatja. A fenti két rendelkezést együtt értelmezve jutott a testület arra a következtetésre, hogy a korlátozás jogszerű, a Kúria megfelelően alkalmazta a vonatkozó törvényeket és azokat az Alaptörvénynek megfelelően értelmezte. A legfelsőbb bírói fórum az ÁSZ alaptörvényi jogállásának, az Infotv. és az ÁSZtv. szabályainak, valamint az adatigénylési kérelem tárgyának értelmezésével és egymásra vonatkoztatásával jutott az ítéletben rögzített megállapításokra: az ÁSZtv. kógens szabályozása nem engedi meg, hogy a bíróság a közérdekű adatok megismerésével összefüggő okból, a törvényi rendelkezésektől eltérően mérlegelje az adatok kiadását.

A fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság az alaptörvény-ellenesség megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt elutasította.

¹ <https://alkotmanybirosag.hu/ugyadatlap/?id=1EAF42D15F32C113C1258B5B00344A07>

3200/2025. (VI. 23.) AB határozat – A Kúria Pfv.IV.20.100/2022/5. számú ítélete elleni alkotmányjogi panasz (közérdekű adat kiadása)²

Az eljárás alapjául szolgáló ügyben egy újságíró 2020 májusában közérdekű adatigénnyel fordult egy nonprofit vállalkozáshoz, amelytől a cég részvételével megvalósuló beruházás során keletkezett szerződések kiadását kérte. Az adatkezelő a Budapest-Belgrád vasútvonal újjáépítési beruházás magyarországi szakaszának fejlesztéséről, kivitelezéséről és finanszírozásáról szóló 2020. évi XXIX. törvény (a továbbiakban: BBtv.) alapján az adatigénylés teljesítését megtagadta, csatolva a Külgazdasági és Külügyminisztérium álláspontját is. Ebben a miniszter arról tájékoztatja az adatkezelőt, hogy a Kínai Népköztársaság Kormánya álláspontjának beszerzését követően mérlegelte Magyarország külpolitikai és külgazdasági érdekeit, ez alapján pedig nem járult hozzá a kért adatok kiadásához.

Az adatigénylő bírósághoz fordult: a Fővárosi Törvényszék a keresetet első fokon elutasította, majd a másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla a korábbi döntést megváltoztatta, az adatok kiadására kötelezve az alperest. A Kúria a másodfokú ítéletet hatályon kívül helyezte és az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

Az Alkotmánybírósághoz forduló indítványozó szerint a Kúriának érdemben vizsgálnia kellett volna, hogy a miniszter milyen indokok alapján állapította meg Magyarország külpolitikai és külgazdasági érdekeinek lehetséges sérelmét, valamint illetéktelen külső befolyástól mentes működésének veszélyét.

A testület határozatában megállapította, hogy az indítványozó által igényelt adatok kiadhatóságát három jogszabálycsoport határozta meg: az Infotv., a BBtv., valamint a beruházásról szóló nemzetközi egyezmény. A testület szerint nincs jogforrási akadálya annak, hogy az Országgyűlés a BBtv.-vel eltérjen az Infotv. egyszerű törvényi szabályaitól, így akár az adatkiadás indokolási kötelezettséget előíró rendelkezéseitől is, különös tekintettel arra, hogy a BBtv. és az egyezmény az Infotv.-hez képest speciális rendelkezéseket tartalmaz. A tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal kapcsolatban az Alkotmánybíróság kifejtette, hogy a Kúriának nemcsak az Infotv.-t, hanem a BBtv.-t és az egyezményt is alkalmaznia kellett, jogértelmezése pedig az Alaptörvénnyel összhangban áll. A testület arra a következtetésre jutott, hogy a Kúria ítélete nem sértette sem az információszabadsághoz, sem a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot, ezért az alkotmányjogi panaszt elutasította.

3313/2025. (X. 22.) AB határozat – Az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény 37/C. § (1) bekezdése elleni bírói kezdeményezés (átláthatóság, közzétételi kötelezettség ideje)³

Az eljárás alapjául szolgáló ügyben a NAIH átláthatósági hatósági eljárást indított egy költségvetési szervvel szemben, amely a Központi Információs Közadat-nyilvántartás felületén közzétételre kötelezett szervnek minősül. A Hatóság az eljárást lezáró határozatában megállapította, hogy az érintett megsértette az Infotv. 37/C. § (1) bekezdését és a 75/D. §-át. A jelzett szakaszok akkor hatályos szövege szerint ugyanis a törzskönyvi jogi személyek a jogszabályban meghatározott adatokat a Központi Információs Közadat-nyilvántartás felületén

² <https://alkotmanybirosag.hu/ugyadatlap/?id=36637F787B44FD2BC12589200039F5F1>

³ <https://alkotmanybirosag.hu/ugyadatlap/?id=EE3348AADFC581D5C1258C4B006152A2?OpenDocument>

kéthavi rendszerességgel közzéteszik, az első alkalommal pedig legkésőbb 2023. február 28-ig publikálják. A Hatóság álláspontja szerint az érintett költségvetési szerv nem teljesítette határidőben az adatszolgáltatási és közzétételi kötelezettségét, az utólagos adatszolgáltatásával azonban a jogsértő állapotot megszüntette.

A költségvetési szerv a döntés ellen bírósági eljárást kezdeményezett, keresetében a határozat megsemmisítését kérve. A NAIH szerint a „kéthavi rendszeresség” egy, a naptári év konkrét napjaival minden esetben befejeződő, egységesen számítandó időpontokat jelent, az adatszolgáltatásra kötelezett álláspontja azonban az volt, hogy az időablakokat az egyes közzétételre kötelezett szerveknél egyedileg kell megállapítani.

A Fővárosi Törvényszék 2025 februárjában saját eljárásának felfüggesztése mellett az Alkotmánybíróság eljárását kezdeményezte: álláspontja szerint mindkét érvelés mellett és ellen is hozhatóak érvek, azonban egy kötelezettség teljesítésének határideje nem tehető önkényes jogalkalmazói meghatározás függvényévé, vagyis a sérelmezett jogszabályi rendelkezés nem felel meg a normavilágosság követelményének.

Az Alkotmánybíróság eljárásában a NAIH amicus curiae beadványt terjesztett elő, amelyben fenntartotta a perben képviselt álláspontját. Eszerint a jogszabály a 2023. február 28-i első közzétételi határidőt egységesen állapította meg, ugyanis a közzétételre ténylegesen és egységesen, vagyis minden érintett szervekre vonatkozóan ezen a napon került sor, így a korábban beküldött adatok sem voltak korábban nyilvánosan elérhetőek. A Hatóság szerint az Infotv. 2025. január 1-jén hatályba lépett módosításának jogalkotói indokolása is azt a jogértelmezést erősíti, hogy valamennyi szervnek egységes rendben és időben kell, illetve kellene teljesítenie a közzétételi kötelezettségét.

Az Alkotmánybíróság eljárása során az igazságügyi miniszter is tájékoztatta a testületet az ügygel kapcsolatos álláspontjáról. Amicus curiae levelében kifejtette, hogy az érintett „folyamatosan” kifejezés a megszakítás nélküli időállapotra utal, amelyhez képest a norma a további pontosítás érdekében, egyszeri határidőként rögzíti, hogy „első alkalommal legkésőbb 2023. február 28-ig” szükséges a közzétételről gondoskodni, ugyanakkor a jogalkotó nem határozta meg dátumszerűen a közzétételi kötelezettséget.

Az Alkotmánybíróság határozatában megállapította, hogy az Infotv. 37/C. § (1) bekezdésének „kéthavi rendszerességgel” fordulata esetében mind az alapügy felperesének, mind az alperesének álláspontja az Alaptörvény szerinti jogértelmezési spektrum alkotmányos keretein belül helyezkedik el. A testület megítélése szerint azonban azáltal, hogy az igazságügyi miniszter egyértelműen, a jogszabály indokolásában foglaltaknál nagyobb részletességgel kifejtette álláspontját, az Infotv. 37/C. § (1) bekezdése vonatkozó fordulata kellően világossá, egyértelművé, a norma címzettjei és az eljáró bíróságok számára is értelmezhetővé vált. A fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság a bírói kezdeményezést elutasította.

1002/2026. (I. 26.) AB határozat – A Balassagyarmati Törvényszék 2.Pf.20.388/2020/5. számú ítélete elleni alkotmányjogi panasz (közérdekű adat kiadása)⁴

Az eljárás alapjául szolgáló ügyben az indítványozó 2019 júliusában közérdekű adatok megismerése iránti igényt nyújtott be a Fővárosi Törvényszékhez, tájékoztatást kérve arról, hogy 2013-2018 között az eljáró bírók a „perbeli hazugság tilalmának” [Pp. 8. § (3) bekezdése] megszegése miatt hány esetben és milyen mértékű pénzbüntetést szabtak ki. Az indítványozó

⁴ <https://alkotmanybirosag.hu/ugyadatlap/?id=E9DA369976F81902C1258768005AB90B?OpenDocument>

a teljesítési határidő lejártá után keresetet nyújtott be az illetékes bírósághoz, amelyben kérte az adatkezelő kötelezését az igényelt adatok kiadására. A Fővárosi Törvényszék ezt követően, már 2020 februárjában tájékoztatta az igénylőt, hogy a bíróságon adatgyűjtés polgári és büntető ügyszakban egyaránt csak az ítélezési tevékenység ügyforgalmára, időszerűségére és megalapozottságára terjed ki, ezért a kért adatszolgáltatásra nincs lehetőség.

Az elsőfokú bíróság az adatigénylő keresetét elutasította, a másodfokú bíróság pedig az ítéletet helybenhagyta, álláspontjuk szerint ugyanis az egyedi ügyben keletkezett adatok nem tekinthetők közérdekű adatnak. Az indítványozó szerint ugyanakkor a döntések sértették a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez való jogot, hiszen az érintett adatok közpénzre vonatkoznak, így kizárólag az adatkezelő kényelmi szempontjai érvényesültek az ítéletekben.

Az Alkotmánybíróság határozatában kifejtette, hogy következetes gyakorlata szerint az adatkezelő kizárólag a létező, bármilyen módon rögzített és ténylegesen a kezelésében lévő közérdekű, illetve a közérdekből nyilvános adatot köteles kiadni, ez alapján pedig a Fővárosi Törvényszék az adott ügyben nem tekinthető adatkezelőnek. A testület megállapította, hogy a jogerős ítélet az Alaptörvény rendelkezéseivel összhangban jutott arra a következtetésre, hogy az indítványozó által kért adatok olyan egyedi ügyekben keletkeztek, amelyek kizárólag egyenkénti, manuális vizsgálatot követően lennének előállíthatóak, ezért nem tekinthetők közérdekű adatnak. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a jogerős ítélet értelmezése a közérdekű adat fogalmát, másrészt az adatkezelést illetően nem eredményezett szűkítő jogértelmezést, így az nem volt alkalmas és nem is eredményezte a közérdekű adatok nyilvánosságát korlátozását, ezért az alkotmányjogi panaszt elutasította.

3066/2025. (III. 7.) AB végzés – A Fővárosi Ítéletábrla 8.Pf.20.563/2022/4. számú ítélete elleni alkotmányjogi panasz (közérdekű adat kiadása, nyilvános forrás megjelölése)⁵

Az indítványozó, egy gazdasági szakújságíró 2021 októberében közérdekű adatok megismerése iránti kérelemmel fordult a Miniszterelnökséghez, melyben az összes Széchenyi 2020 projektre vonatkozó adat csv vagy xlsx formátumban történő megküldését kérte az adatbázisban elérhető egyes, a kérelmező által meghatározott adatokkal (így különösen: operatív program, a pályázó neve, projekt megnevezése, megítélt támogatás) együtt. Jelezte, hogy a www.palyazat.gov.hu oldalon az adatok letöltése csv formátumban csak 300 sorig lehetséges, de az utóbbi időben már ez a funkció sem működött megfelelően. A kérelmező utalt a NAIH adott ügygel kapcsolatban kiadott állásfoglalására, amely szerint az általa is tapasztalt, akkor még 300 soros korlátozásra informatikai okokból került sor. A minisztérium válaszában azt közölte, hogy a kért adatok a www.palyazat.gov.hu/tamogatott_projektkereso oldalon nyilvánosan elérhetőek, azok azonban a kért formában nem állnak a Miniszterelnökség rendelkezésére. Az adatkezelő az elutasításban nem jelölt meg konkrét Infotv. szerinti jogalapot, hivatkozott ugyanakkor az Alkotmánybíróság 13/2019. (IV. 8.) AB határozatára, amely kimondta, hogy az adatkezelő – kizárólag az adatigénylés teljesítése érdekében – nem köteles adatgyűjtésre, illetve az általa kezelt adatok összevetése útján új, minőségileg más adat, adatsor előállítására.

A döntést a kérelmező megtámadta, az elsőfokú bíróság azonban a keresetet elutasította, a másodfokú bíróság pedig az ítéletet helybenhagyta. A bíróságok értelmezése szerint a kérelmezett a nyilvános forrás megjelölésével eleget tett az Infotv. által előírt

⁵ <https://alkotmanybirosag.hu/ugyadatlap/?id=ECFD4EC05C736E47C1258B6B005AC5D8>

kötelezettségének, emellett speciális formátum, illetve szempontok szerinti adatbázis létrehozására vonatkozó kötelezettsége nem volt.

Az indítványozó álláspontja szerint az ítéletek sértették a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez való alapjogot, valamint a véleménynyilvánítás szabadságát. Szerinte a bíróságok a keresetét pusztán formai okokból utasították el, ugyanakkor azt nem tették vizsgálatuk tárgyává, hogy a nyilvános forrásból valóban hozzáférhetőek-e az adatok, és hogy az adatkezelő által beépített technikai korlátozás ténylegesen milyen mértékben akadályozta a hozzáférést, ezáltal kiüresítve az információs szabadsághoz való jogát. Jelezte azt is, hogy 52 ezer projektre vonatkozó adat nyilvános forrásból való lekérése a technikai korlátozás mellett olyan jellegű idő- és munkaráfordítást kíván meg, amely az információs szabadság alaptörvény-ellenes korlátozását jelenti.

Az Alkotmánybíróság az indítványt elutasította, mert az a támadott bírósági ítélet törvényességi és nem alkotmányossági vizsgálatára irányult. A testület kiemelte: a konkrét ügyben az első- és másodfokon eljáró bíróság ítélete az adott tényállás mellett megállapította, hogy a perbeli esetben a minisztérium a kérelmező által kért adatok nyilvános elérhetőségének megjelölésével eleget tett kötelezettségének. A bíróságok az indítványozó valamennyi felvetését az eljárás során értékelték, és egyebek között arra a következtetésre jutottak, hogy a felperes hosszadalmasnak és kényelmetlennek találta az adatletöltés folyamatát, ez azonban az adatmennyiségre tekintettel szükségszerű velejárója volt a kért adatok megismerésének. A másodfokú bíróság ítéletére hivatkozva a testület rögzítette: arra vonatkozó előírást szintén nem tartalmaz az Infotv., hogy az elektronikus adatok milyen terjedelemben másolhatóak. A már közzétett adatokból meghatározott szempont szerint szűrt új adatsor kiadására nem kötelezhető az adatkezelő.

3089/2025. (III. 14.) AB végzés – A Kúria Pfv.IV.20.384/2024/5. számú ítélete elleni alkotmányjogi panasz (közérdekű adat megismerése közigazgatási hatósági eljárásban)⁶

Az indítványozó közérdekű adatigénylést terjesztett elő a Miniszterelnökséghez. Kérelmében az örökségvédelmi és világörökségi ügyekért felelős miniszter egyik szakhatósági állásfoglalásának kiadását kérte, amelyet a Budai Várban álló, világörökségi védettség alatt lévő épület bontásával kapcsolatban fogalmazott meg. A minisztérium az adatigény teljesítését – a teljesítési határidő meghosszabbítását követően – megtagadta arra hivatkozva, hogy a kiadni kért adat döntés megalapozását szolgálja. Az indítványozó ezt követően a NAIH-hoz fordult. A vizsgálat során az adatkezelő arra hivatkozott, hogy a kérelmező nem vett részt ügyfélként az érintett hatósági eljárásban, ezért nincs lehetőség számára az érintett adatok megismerésére.

Az indítványozó a közérdekű adat megismerése iránt keresetet terjesztett elő. A minisztérium következetesen képviselt álláspontja szerint a kiadni kért adat nem minősül közérdekű adatnak, ugyanis azt egy másik hatóság előtt folyamatban lévő közigazgatási eljárásban, a hatóság megkeresésére adta ki a miniszter szakhatósági állásfoglalásként, amely eljárásban a kérelmező nem tekinthető ügyfélnek, így nem minősül az iratok megismerésére jogosult személynek sem. Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest

⁶ <https://alkotmanybirosag.hu/ugyadatlap/?id=450D825973AED0CFC1258BA3005AB8F1>

a miniszteri vélemény kiadására, a másodfokú bíróság pedig az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A Kúria azonban a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a keresetet elutasította. Jogértelmezése szerint az első és másodfokon eljáró bíróságok helyesen állapították meg, hogy az adatigénylés tárgya a minisztérium közfeladatának ellátásával összefüggésben keletkezett közérdekű adat, ez a tény azonban nem változtat a tényen, hogy azt egyidejűleg a minisztérium és az ügyben eljáró szakhatóság is kezeli, vagyis a megismerni kívánt adat az egyedi hatósági ügy iratainak a része. Az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) szerinti iratbetekintés szabályait nem lehet megkerülni a közérdekű adatigénylésre hivatkozással, mert az alkalmas lenne az eljárási alapjogok veszélyeztetésére.

Az indítványozó álláspontja az volt, hogy a Kúria ítélete önkényesen, szükségtelenül és aránytalanul korlátozta az Alaptörvényben biztosított közérdekű adatok megismeréséhez való jogot, mert olyan értelmezést tulajdonított egy ágazati jogszabálynak, amely az alapjog végtelen korlátozására ad lehetőséget.

Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az alkotmányjogi panasz a támadott bírósági ítélet törvényességi és nem alkotmányossági vizsgálatára irányult, az indítványozó az Infotv. korlátozhatósággal kapcsolatos rendelkezését nem kifogásolta alkotmányjogi panasszal. A panaszban ugyan szerepel, hogy a korlátozást az ütköző alapjogok (információszabadság, vagy az eljárás jogszerűségének ellenőrzése céljából) szükségességi és arányossági mérlegelésével kell alkalmazni, de annak megfelelő bemutatása nem szerepel, hogy miért kellene félretennie az Ákr. iratbetekintési jogra vonatkozó rendelkezéseit.

3130/2025. (IV. 25.) AB végzés – A Kúria Pfv.IV.20.474/2024/5. számú részítélete elleni alkotmányjogi panasz (közérdekű adat kiadása)⁷

2023 májusában egy közhasznú egyesület adatigénylést nyújtott be a Belügyminisztériumhoz, amelyben kérte, hogy az adatkezelő küldje meg számára a minisztérium és egy cég között 2020 májusában létrejött, „Stratégiai és komplex átalakítási tervek kidolgozása az egészségügyi ágazatban” tárgyú szerződést, az ennek alapján készített tanulmányt, valamint az egészségügyi ágazat átalakítása kapcsán megkötött szerződéseket és mellékleteit. A kérelmezett a szerződést eljuttatta az indítványozónak, valamint annak 1-4. számú mellékleteit is megküldte anonimizált formában. A további adatigénylés teljesítését azonban megtagadta arra hivatkozva, hogy az információk döntés megalapozását szolgáló adatoknak minősülnek.

Az indítványozó a közérdekű adatok kiadása iránt pert kezdeményezett. Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította, a másodfokú bíróság azonban az ítéletet megváltoztatta, egyben az alperes Belügyminisztériumot a cég és közte létrejött szerződés, valamint a kapcsolódó tanulmány kiadására kötelezte azzal, hogy feljogosította az adatkezelőt a személyes adatok kitakarására. A jogerős részítélettel szemben a minisztérium terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. A Kúria a jogerős ítéletet a szerződés mellékletei és a tanulmány kitakarás nélküli megküldése vonatkozásában hatályon kívül helyezte, egyebek mellett az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Döntését azzal indokolta, hogy a tanulmányban, illetve a szerződés mellékletében foglalt információk olyan szorosan kapcsolódnak egymáshoz, hogy az elemek nagyterjedelmű leválasztása értelmezhetetlen adatot

⁷ <https://alkotmanybirosag.hu/ugyadatlap/?id=5DF729524E0BAB73C1258BB6005AC58F?OpenDocument>

eredményezze, ami miatt nincs lehetőség arra, hogy a dokumentum egyes részei megismerhetőségéről a bíróság külön-külön döntsön.

Az indítványozó álláspontja szerint a Kúria ítélete sértette a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez való jogát, mivel a támadott bírói döntés indokolásában általánosan, sommás jelleggel indokolta meg, hogy az indítványozó által igényelt több száz oldalnyi adat milyen okból esik nyilvánosság-korlátozás alá. Az indítványozó szerint a Kúria nem volt figyelemmel az adatelvre, amikor mind a szerződés és mellékletek kitakart részei, mind pedig a tanulmány egésze kapcsán indokoltnak tartotta a nyilvánosság kizárását.

Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy tényállási, bizonyítékértékelési, szakjogi, törvényértelmezési kérdés az, hogy a kért adat (adattömeg) további jövőbeli döntés megalapozását is szolgálja, illetve az adat megismerése a közfeladatot ellátó szerv törvényes működési rendjét vagy feladat- és hatáskörének illetéktelen külső befolyástól mentes ellátását veszélyeztetné. A konkrét ügyben az általános hatáskörű bíróságok – a kereset, a fellebbezés és a felülvizsgálati kérelem keretei között – a lényeges alkotmányjogi kérdésekkel kapcsolatos valamennyi felvetést értékelésük körébe vonták a közérdekű adat kiadása iránti perben, döntéseiket pedig szabályosan indokolták. A fentiek miatt az Alkotmánybíróság nem talált olyan körülményt, amelyet az Alaptörvény felhívott rendelkezésével összefüggésben érdemi alkotmányossági vizsgálatot igénylő, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességként lehetett volna értékelni, ezért a testület az indítványt visszautasította.

3148/2025. (V. 15.) AB végzés – Az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény 27. § (2) bekezdés f) pontja, valamint a köztulajdonban álló gazdasági társaságok takarékosabb működéséről szóló 2009. évi CXXII. törvény 3/A. § (1) bekezdés b) pontja, (2), (3), (4) bekezdése elleni bírói kezdeményezés (közérdekű adat kiadása)⁸

Az indítványozó bíró az előtte folyamatban lévő per felfüggesztése mellett az Alkotmánybírósághoz fordult a köztulajdonban álló gazdasági társaságok takarékosabb működéséről szóló 2009. évi CXXII. törvény (a továbbiakban: Takarékos tv.) egyes rendelkezései alaptörvény-ellenességének megállapítását és a folyamatban lévő ügyekben való alkalmazásuk kizárását kérve. A jogszabály ugyanis lehetővé teszi a köztulajdonban álló gazdasági társaságok kezelésében lévő közérdekű és közérdekből nyilvános adatok megismerésének megtagadását külügyi, külgazdasági, illetve nemzetbiztonsági okból. Az adatkezelő köztulajdonban álló gazdasági társaságok a közérdekű adat megismerése iránti igény elbírálása előtt kötelesek a társaság tulajdonosi joggyakorlását vagy felügyeletét ellátó miniszter véleményét megkérni. A bíró álláspontja szerint alaptörvény-ellenes, hogy a közérdekű adat megismerése iránt indított perben a bíróság csak formálisan vizsgálhatja a vélemény beszerzését, azonban nincs lehetősége a vélemény megalapozottságát, illetve az adatmegtagadás okát érdemben vizsgálni. Szerinte ezzel sérül a felek tisztességes bírói eljáráshoz és jogorvoslathoz való joga, valamint a közérdekű adatok megismeréséhez való alapjoga.

Az Alkotmánybíróság úgy ítélte meg, hogy a jogszabály vélt hiányosságán keresztül az indítványozó bíró valójában azt a bizonytalanságát tárta az testület elé, hogy a miniszter által

⁸ <https://alkotmanybirosag.hu/ugyadatlap/?id=7D540508BE5D592FC1258BF000603B6C>

adott vélemény bizonyítéknak tekinthető-e, vagy sem. Az Alkotmánybíróság azonban nem foglalhatott állást abban, hogy az eljáró bíróság miként értékeli a miniszter véleményét: a bíró által felvetett kérdés szakjogi, törvényértelmezési kérdés. Emellett mulasztással előidézett alaptörvény-ellenesség fennállásának megállapítására irányuló indítvány előterjesztésére nincs jogszabályi lehetőség, így annak kezdeményezésére az indítványozó sem volt jogosult. Mindezekre figyelemmel a testület a bírói kezdeményezést az indítványozó jogosultságának hiánya miatt az indítványt visszautasította.

3360/2025. (XI. 12.) AB végzés – A Főváros Törvényszék 48.Pf.636.165/2024/6. számú végzése elleni alkotmányjogi panasz (közérdekű adat kiadása)⁹

Egy magánszemély közérdekű adatigénylést küldött Budapest Főváros Kormányhivatal V. Kerületi Hivatala e-mail címére, amelyben a címzett (to) mezőben az indítványozó saját email címe, míg a titkos másolat (bcc) mezőben a kormányhivatal egyik elektronikus elérhetősége szerepelt. A kormányhivatal válaszlevelében kérte az adatigénylés pontosítását, amelyre az érintett nem válaszolt. A kormányhivatal azt közölte a beadványozóval, hogy a címzett pontos megjelölése hiányában a választ csak általánosságban tudja megadni.

Az adatigénylő ezt követően pert kezdeményezett a kormányhivatallal szemben. Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetnek helyt adott, egyben kötelezte a kormányhivatalt a közérdekű adatok kiadásra. A másodfokú bíróság azonban a korábbi döntést hatályon kívül helyezte és az eljárást megszüntette. Álláspontja szerint a polgári perrendtartásról szóló törvény alapján mindaddig érdemben nem vizsgálható a felperes kereseti kérelme, amíg nem igazolja megfelelő módon, hogy a pert megelőző eljárást lefolytatta. A bíróság arra a következtetésre jutott, hogy ez e-mail tartalmát a „bcc” címzettek tekintetében csak akkor lehet jogi értelemben vett jognyilatkozatnak tekinteni, ha őket a küldemény tartalma egyértelműen beazonosítja, ugyanis az ilyen címzettek nem találják meg magukat az e-mail címzésében. A kormányhivatalra az e-mail nem utalt, a „Tisztelt Adatkezelő” megszólítás nem azonosítja be megfelelően a megszólított személyek körét.

Az indítványozó álláspontja szerint a sérelmezett végzés sértette a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot, valamint a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez való jogot. Szerinte ugyanis nincs olyan törvényi rendelkezés, amely közérdekű adatigénylés elektronikus úton történő joghatályos előterjesztéséhez előírná, hogy a címzettet melyik mezőbe kell írni, illetve az adatkezelőt az e-mail címzettjeként meg kell jelölni, vagy abban az adatkezelő által elvárt megszólítást kell alkalmazni.

Az Alkotmánybíróság döntésében rögzítette, hogy az Infotv. lehetőséget ad az adatkezelő számára, hogy ha a benyújtott adatigénylés nem egyértelmű, az érintettet az igény pontosítására hívja fel. Ez nem akadályozza az adatok megismerését, továbbá egy ilyen, valóban indokolt esetben alkalmazott felhívás az adatkezelő és az adatigénylő megfelelő – és elvárható – jóhiszeműsége és együttműködése esetében időbeli késedelmet sem feltétlenül jelent. A testület a vizsgált ügyben megállapította: az a kérdés, hogy egy konkrét esetben szükség van-e az adatigénylés pontosítására – vagyis az adott ügyben az elektronikus úton benyújtott adatigénylés címzettje milyen feltételek fennállása esetében azonosítható egyértelműen – olyan jogértelmezési kérdés, amely kívül esik az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantáló alkotmányjogi szempontú

⁹ <https://alkotmanybirosag.hu/ugyadatlap/?id=5908B2CEC85FAF54C1258CEB005B5941>

mérlegelés tartományán mind a közérdekű adatok megismeréséhez, mind a tisztességes eljáráshoz való jog vonatkozásában. A fentiekre tekintettel az indítványozó által megjelölt alapvető jogok tekintetében az alkotmányjogi panaszban foglaltak nem voltak elegendők a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyének megalapozására.

3371/2025. (XI. 12.) AB végzés – A Kúria Pfv.IV.20.078/2025/6. számú végzése elleni alkotmányjogi panasz (közérdekű adat kiadása)¹⁰

Az indítványozó közérdekű adatigénylést kívánt benyújtani egy köznevelési intézményhez. Ehhez azonban nem az iskola Oktatási Hivatal által vezetett nyilvántartásában (a köznevelési információs rendszerben) szereplő e-mail címét használta, és nem is azt, amelyet az intézmény saját e-mail címeként a honlapján megjelenített, hanem egy, a fenntartó által közzétett kiadványban írt elérhetőséget. Az adatkezelő a kérelemre nem válaszolt.

A kérelmező pert indított, az elsőfokú bíróság pedig a keresetnek helyt adott, az alperest az adatok kiadására kötelezte, amelyet a másodfokú bíróság helyben hagyott. A bíróságok indokolása szerint nincs arra vonatkozó korlátozó jogszabályi előírás, hogy az adatigénylést csak az adatkezelő hivatalos vagy általa közzétett e-mail címére lehet megküldeni: az elektronikus úton történő adatigénylés a szerv bármely elérhetőségére megküldhető. A Kúria azonban a jogerős ítéletet az elsőfokú ítéletre kiterjedő hatállyal megsemmisítette és az eljárást megszüntette, mert az adatigénylési kérelem nem felelt meg az Infotv.-ben foglalt követelményeknek. A döntés értelmében a perindítás előfeltétele a közérdekű adat megismerése iránti kérelem benyújtása az adatkezelőhöz, azonban ez nem valósult meg, ezért a pert megelőző eljárás hiányában az eljárás megszüntetésének volt helye.

Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó olyan – ténymegállapítási és szakjogi, jogértelmezési – kérdésekre hivatkozott, amelyek vizsgálata kívül esik az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantáló alkotmányjogi szempontú mérlegelés tartományán. Az, hogy az indítványozó a bíróságnak az egyébként megindokolt döntésébe foglalt jogértelmezését, illetve a bírói döntést magát jogszerűtlennek, tévesnek és megalapozatlannak tartja, nem ad alapot a tisztességes eljáráshoz való joggal összefüggésben az indítvány befogadására. A fentiekre tekintettel a testület az indítványt visszautasította.

3442/2025. (XII. 15.) AB végzés – A Fővárosi Törvényszék 117.Pf.634.564/2024/10. számú ítélete elleni alkotmányjogi panasz (közérdekű adat kiadása)¹¹

Az érintett magánszemély Budapest Főváros Kormányhivatala III. kerületi Hivatalához nyújtott be adatigénylést, amelyben a kormányhivatal adatvédelmi tisztviselője által a 2021. szeptember 15. és október 1. napja közötti időszakban közérdekű adatigénylésekre adott választervezetekkel kapcsolatos adatokat kért megküldeni. A hivatal válaszában arról tájékoztatta az igénylőt, hogy a kért adatok nem minősülnek közérdekű adatnak, valamint arra is hivatkozott, hogy a kérelmező saját korábbi adatigényléseinek számára, vagyis saját ügyeire kérdez rá, amely nem értelmezhető közérdekű adatigénylésnek.

¹⁰ <https://alkotmanybirosag.hu/ugyadatlap/?id=514B5B2D5F68DF05C1258CFB005B33CB>

¹¹ <https://alkotmanybirosag.hu/ugyadatlap/?id=35845366B194B34AC1258CA8005BCF67>

A kérelem elutasítása miatt az érintett pert indított: az elsőfokú bíróság a keresetnek helyt adott, a másodfokú bíróság azonban az ítéletet megváltoztatta, és a keresetet elutasította. A jogerős ítélet rögzítette, hogy a Kúria gyakorlata alapján annak megítélésekor, hogy a kiadni kért adat közérdekű adatnak vagy közérdekből nyilvános adatnak minősül-e, az Infotv. célját is figyelembe kell venni. A bíróság megállapította, hogy a konkrét ügyben jelzett adatok nem mozdítják elő a közügyek átláthatóságát, a közhatalom gyakorlásának, illetve a közpénzek elköltésének társadalmi kontrollját, ezért nem minősülnek közérdekű adatnak.

Az indítványozó szerint a jogerős ítélet sértette több alapvető jogát is, mert olyan önkényes kritériumot – vagyis annak mérlegelését, hogy az adat szolgálja-e vagy sem az alperesi állami szerv átláthatóságát –vett figyelembe az adat minősítésénél, amely nem szerepel a közérdekű adat Infotv. szerinti definíciójában.

Az Alkotmánybíróság döntése szerint az indítványozó pusztán a támadott ítéletben foglalt döntést magát, annak számára hátrányos voltát tekintette alapjogi sérelemnek. Ez viszont kívül esik az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantáló alkotmányjogi szempontú mérlegelés tartományán. A testület szerint megállapítható volt az is, hogy a bíróság az indítványozónak az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossgal megvizsgálta, ennek értékeléséről határozatában számot adott. Önmagában az, hogy az indítványozó a számára hátrányos, de egyébként megindokolt bírói döntés érvelését tévesnek, megalapozatlannak és magára nézve sérelmesnek tartotta, nem alkotmányossági kérdés.

IV/00041/2025. számú ügy – A Kúria Pfv.IV.20.810/2024/5. számú ítélete elleni alkotmányjogi panasz (közérdekű adat kiadása, munkavállalói adatok)¹²

Az indítványozó MTVA a Kúria Pfv.IV.20.810/2024/5. számú ítélete alaptörvényellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Alkotmánybíróságtól. Egy magánszemély 2023 novemberében kérelemmel fordult a gazdálkodó szervezethez, amelyben az indítványozó egyes, név szerint megjelölt munkavállalóinak munkakörére, munkabérére, munkahelyére és munkaidejére vonatkozó információk, továbbá a jogviszony megszűnésével és megszüntetésével kapcsolatos adatok kiadását kérte. Az MTVA az adatigénylés teljesítését megtagadta, ezért a kérelmező keresetet nyújtott be és a nevezett munkavállalók munkabérére (bármely bérelemre, juttatásra) vonatkozó adatok kiadását kérte. Az elsőfokú bíróság ítéletével az adatok kiadására kötelezte az indítványozót, a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott rendelkezését hatályában fenntartotta.

Az indítványozó álláspontja szerint a Kúria ítélete által kiadni rendelt adatok személyes adatok, és nem tartoznak a közérdekből nyilvános adatok körébe, mivel az érintett munkavállalók nem a közfeladatot ellátó szerv feladat- és hatáskörében eljáró személyek, továbbá az adatok kiadásával az indítványozó megsértené a munkavállalók személyes adatok védelméhez való jogát, valamint a magánjogi (munkajogi) jogviszonyból eredő titoktartási kötelezettségét. Álláspontja szerint a bíróságok az alapjog-korlátozással kapcsolatban nem az Alkotmánybíróság határozatai által megfogalmazott arányossági tesztet alkalmazták, emellett a közérdekű adatok megismeréséhez való jog és a személyes adatok védelméhez való alapjog összevetése alapján önkényes jogalkalmazással, tévesen állapították meg a

¹² <https://alkotmanybirosag.hu/ugyadatlap/?id=16659D34B21C8EC5C1258C1F0061AD61>

közérdekből nyilvános adatok elsődlegességét. Az MTVA szerint az Alkotmánybíróság határozataiban megfogalmazottak alkalmazása esetén csak a munkavállalói bérek összesített formában történő kiadását lehetett volna előírni.

Az ügy 2025 januárjában érkezett Alkotmánybíróságra, abban jelenleg döntés nem született.

Kúriai Döntések

Azon, 2025-ben született információszabadságot érintő bírósági döntések, melyekben hivatkoztak a NAIH állásfoglalására

Kúria Pfv.20.373/2025/4 - Közérdekű adat kiadása iránt indított perben az Infotv. 30. § (2) bekezdése alapján az igénylő által kért formában, illetve módon kell alapvetően eleget tenni. Közérdekből nyilvános adat esetében külön jogszabályi felhatalmazás hiányában ugyanakkor az adatigénylő nem kérheti, hogy az ilyen adatot nyilvános internetes fórumra helyezéssel teljesítse az adatkezelő, tekintettel arra is, hogy az adatigénylő egyedi megismerésre jogosult.

A felperes elektronikus felületen keresztül közérdekű adatigénylést nyújtott be az alpereshez, a község polgármesterének vagyonyilatkozatának megküldésére. Válaszul alperes tájékoztatta a felperest az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) 26. § (2) bekezdésének tartalmáról, továbbá arról, hogy a polgármester vagyonyilatkozata abba a körébe tartozik, amelynek tartalmát egyedi adatigénylés útján bárki számára hozzáférhetővé kell tenni. Felkérte a felperest, hogy közölje, melyik elektronikus levélcímre kézbesítse a kért adatot, amely nem jár az internetes felületen történő automatikus közzététellel. A felperes változatlanul azt kérte, hogy az alperes az adatigénylésnek a weboldal rendszeren történő közzététellel tegyen eleget. Kérelmének indokaként hivatkozott az Infotv. 30. § (2) bekezdésére azzal, hogy az adatkezelő az igénylő által kívánt formában, illetve módon köteles az adatigénylésnek eleget tenni.

A felperes keresetében azt kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest arra, hogy a weboldal elektronikus felületen az általa kért módon küldje meg a közös önkormányzat polgármesterének 2023. évre vonatkozó vagyonyilatkozatát.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában hivatkozott az Alaptörvény VI. cikk (3) és (4) bekezdésére, az Infotv. 3. § 6. pontjára, 21. § és 21/A. §-ára, a 26. § (1) és (2) bekezdésére, 28. § (1) bekezdésére, Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (a továbbiakban: Mötv.) 39. § (1) bekezdésére. Indokolásában kiemelte, hogy a perben kiadni kért vagyonyilatkozatnak mint közérdekből nyilvános adatnak a személyes adat jellege is megmarad, ezért azt csak célhoz kötötten szabad csak kezelni. Utalt az Infotv.-t módosító 2013. évi XCI. törvény 1. §-ához fűzött indokolásra, amely szerint a nyilvánosságnak az eredeti jogalkotói szándékkal nyilvánvalóan ellentétes felhasználását, így pl. a személyes adatokat is tartalmazó adatbázisok nyilvánosságra hozatalát törvényi keretek közé kell szorítani.

Az indokolás hivatkozott továbbá a NAIH 2020-ban kiadott tájékoztatójára, amely a vagyonyilatkozatok megismerhetőségéről szól. Ennek alapján rögzítette, hogy különbséget kell tenni megismerhetőség szempontjából a nyilvános és nem nyilvános vagyonyilatkozatok

között. Előbbi körbe sorolta azokat a vagyonyilatkozatokat, amelyeket jogszabály értelmében nyilvánosságra kell hozni. A második csoportba tartozóknak pedig azokat tekintette, amelyeket ugyan közzétenni nem kell, de tartalmukat egyedi adatigénylés útján bárki számára hozzáférhetővé kell tenni. A perbeli adatigényt ez utóbbi körbe sorolta. Megállapította, hogy sem az Infotv., sem az Möt. nem sorolja a polgármesterek vagyonyilatkozatát a kötelezően közzéteendő közérdekből nyilvános adatok közé. Rögzítette az elsőfokú bíróság azt is, hogy a helyi önkormányzatok saját maguk rendelkezhetnek egyedi közzétételi listáról is.

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A rendelkezésre álló iratok alapján megállapítható volt, hogy alperes nem tette vitássá, hogy az adatigénylésben kért vagyonyilatkozatot ki kell adnia a felperes részére, csupán arra nincs kötelezettsége, hogy azt internetes felületen tegye közzé, márpedig a jelen esetben a felperes által megjelölt e-mail cím egy internetes felületet takar. A másodfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy az elsőfokú bíróság nem sértette meg az Info.tv. 30. § (2) bekezdését.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen annak hatályon kívül helyezése mellett kérte az alperesnek a kereset szerinti marasztalását, másodlagosan pedig a hatályon kívül helyezés mellett az elsőfokú bíróságnak új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.

A Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem sértette meg a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, ezért azt a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. Megjegyzi a Kúria, hogy az alperes által az elsőfokú eljárásban 4/A/1. és 4/A/2. szám alatt csatolt NAIH levelek ugyancsak a jelen ügyben alkalmazott bírósági jogértelmezéssel azonos álláspontot képviseltek abban, hogy az irányadó jogszabályok (Infotv. és Möt.) interneten történő közzététel kötelezettségét nem írják elő. Az alperes pedig a közzététel ezen módjára vonatkozó felhatalmazó határozatot nem hozott.

Kúria Pfv.20.572/2025/5 - Az adatkezelőnek az adatigénylést elsősorban az igénylő által kért módon kell teljesítenie. A nyilvános forrás megjelölése akkor felel meg a közérdekű adat megismerése iránti kérelem teljesítésének, ha az teljeskörűen tartalmazza a kért adatokat.

A felperes adatigénylésében az alperestől vasúti pálya és kapcsolódó létesítményeinek korszerűsítése tárgyú, a NIF ZRT és az SZ-E Konzorciumi tagok között aláírt szerződés és módosításai, a teljesítési igazolások, valamint az ehhez kapcsolódó készre jelentési dokumentumok továbbá vasúti pálya és kapcsolódó létesítményeinek korszerűsítése tárgyú beruházás vállalkozási szerződése, annak módosításai, a teljesítési igazolások, valamint az ehhez kapcsolódó készre jelentési dokumentumokat kérte. Kérte, hogy amennyiben az e-mailben történő küldésre nincs lehetőség, akkor az alperes CD lemezre mentse az adatokat, amelyet az általa megjelölt postacímére küldjön meg; amennyiben az adatok tekintetében csak papír alapú másolásra van lehetőség, úgy a másolással kapcsolatban felmerült költségekről tájékoztassa, arra az esetre pedig, ha a világhálón az adatok elérhetők, a nyilvános forrást jelölje meg.

Az alperes válaszában azt közölte, hogy a kért adatok tekintetében iratbetekintést biztosít, az időpont egyeztetés érdekében megadta az e-mail címet. A felperes közölte, hogy a betekintési joggal nem kíván élni, az adatszolgáltatást változatlanul elektronikus formában kéri teljesíteni.

A felperes keresetében a pert megelőző közérdekű adat megismerése iránti 1. és 2. kérelmében megjelölt adatok elektronikus formában történő kiadására kérte az alperest kötelezni. A keresete jogalapjaként az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.3. § 5. és 10. pontját, a 26. § (1) és (3) bekezdését, a 28. § (1) bekezdését, a 29. § (1) és (2) bekezdését, valamint a 31. § (1) és (3) bekezdését jelölte meg. Hivatkozott az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdésére és a Kúria Pfv.22.360/2017/11. számú precedens határozatára is. Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítéletével – a felperes által megjelölt e-mail címekre történő megküldéssel – az adatok kiadására kötelezte az alperest. Az alperes fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A jogerős ítélettel szemben az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, megsértett jogszabályként az Infotv. 30. § (2), (3) és (7) bekezdését, a 31. § (1), (2) és (6) bekezdését, a 31/C. § (4) bekezdését, továbbá a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 2. §-át és a 43. §-át jelölte meg. Hivatkozott arra is, hogy a jogerős ítélet sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését, továbbá jogkérdésben eltér a Kúria közzétett határozataitól.

A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. A Kúria jelen ügyben is irányadó, precedens határozatában foglalt – és a NAIH alperes által idézett joggyakorlatával összhangban álló – jogértelmezése szerint az adatkezelő alperesnek alapvetően az igénylő felperes által kért és a jogszabály által megengedett módon kell az adatigénylést teljesítenie. Az alperes felülvizsgálati állításával szemben a betekintés felajánlása érdemben akkor minősül joghatályos teljesítésnek, ha az igénylő az eredetileg kért közlési mód helyett azt kifejezetten elfogadja. A felperes jogosult ragaszkodni az általa igényelt teljesítési módhoz, kivéve, ha az érdemi okból kivitelezhetetlen (Kúria Pfv.IV.22.360/2017/11., Pfv.IV.20.302/2025/7.), ez alatt az aránytalan nehézség is értendő.

Kúria Pfv.21.070/2025/7 - Annak megítélése során, hogy az adat megismerése iránti igény tárgya közérdekű adatnak, vagy közérdekből nyilvános adatnak minősül-e, az Infotv. célját is figyelembe kell venni. Az Infotv. céljával ellentétes az ún. „készletező” adatgyűjtés. A közügyek átláthatóságát, a működés ellenőrzését érdemben nem szolgálja a bíróság esetében a 8 évvel korábbi személyi helyzetére vonatkozó adatok gyűjtése, igénylése.

A felperes 2025. február 25-én közérdekű adatigénylést küldött az alperes e-mail címére. A kérelem tartalma a következő volt: „Kérem, adja ki a bíróságnál 2017-ben (akár az év részében) Önöknél dolgozó bírósági titkárok neveit Excel táblázat formájában”. A felperes az adatokat és a kérelmemmel kapcsolatos egyéb nyilatkozatokat e-mail címre kérte megküldeni. Az alperes 2025. március 7-én kelt válaszlevelében az adatkiadás iránti kérelmet elutasította, elsődlegesen az érintett titkárok személyes adatainak védelmére hivatkozással. A felperes ezt követően a törvényes határidőn belül keresettel fordult a bírósághoz. A felperes a hiánypótlást követően benyújtott keresetében azt kérte, hogy a bíróság a kérelemmel egyezően arra kötelezze az alperest, hogy 3 napon belül díjmentesen adja ki e-mail címre Excel táblázatban az alperesnél 2017-ben (akár az év részében) dolgozó bírósági titkárok neveit. A felperes

jogalapként hivatkozott az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdésére, valamint a 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) 26. § (1) bekezdésére.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül díjmentesen adja ki a felperes részére e-mai címre, Excel táblázat formájában az alperesnél 2017-ben (akár az év részében) dolgozó bírósági titkárok neveit. Kötelezte még az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére perköltséget. Az elsőfokú bíróság nem értett egyet az alperes azon álláspontjával, hogy csak az aktuális állapot szerinti adatok közölhetők, hanem a felperes álláspontját osztotta abban, hogy az ún. „harmadik hatalmi ág” átlátható működése, ellenőrzésének lehetősége nem szűkülhet le csupán az adatkérés aktuális időpontjára, mert a bírósági titkárok igazságszolgáltatáshoz kapcsolódó, múltban kifejtett tevékenysége, egy-egy ügyben hozott döntése az anyagi jogerő révén a jelenre, illetve a jövőre nézve is kihatással bír, számos jogviszonyt véglegesen alakít, hosszú távú kötelezettségeket teremt, az egyes jogviszonyokat valóban akár véglegesen is meghatározza. Ehhez képest álláspontja szerint indokolt annak ellenőrizhetőségének biztosítása, hogy kik voltak jogosultak e közhatalommal élni, nem csak az adatigénylés időpontjában, hanem azt megelőzően is. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az Alkotmánybíróság 15/2021. (V. 13.) AB határozata a perbeli esetben nem alkalmazható. Az elsőfokú bíróság rögzítette azt is, hogy a közérdekből nyilvános adatok nyilvánossága a főszabály, ezért azt kellett vizsgálni, hogy ez alól a konkrét esetben kivétel teremthető-e vagy sem. Az elsőfokú bíróság a 8 éves időt nem találta olyan hosszúságúnak, hogy annak alapján az átlátható, visszakereshetően ellenőrizhető, működéshez fűződő közérdeket, és ehhez kapcsolódó megismerési alapjogot háttérbe szoríthassa a személyes adatok védelméhez fűződő érdek és alapjog. Utalt arra is, hogy a személyi nyilvántartást a szolgálati viszony megszűnését követően 50 évig kell megőrizni.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, és az alperest a felperes javára perköltség megfizetésére kötelezte. Ítéletének indokolásában a másodfokú bíróság rögzítette, hogy az elsőfokú bíróság helyesen indult ki abból, hogy a kért adatok az Infotv. 26. § (2) bekezdése szerinti közérdekből nyilvános adatnak minősülnek, és a megismerhetőség vonatkozásában az Infotv. 28. § (1) bekezdése szerint a közérdekű adatok megismerésére vonatkozó rendelkezések alkalmazandók. A másodfokú bíróság egyetértett a felperessel abban, hogy az igazságszolgáltatás monopóliuma olyan közhatalom, amelynek átláthatóságához, demokratikus működéséhez kiemelkedő társadalmi érdek fűződik. A bírósági döntések legitimitációja, a közbizalom nyugszik azon, hogy az állampolgárok tisztában legyenek azzal, hogy az állami felhatalmazással felettük bíráskodó személyek jogszerűen viselik-e tisztségüket, és ténylegesen a rájuk bízott ügyekben járnak el. Az ehhez kapcsolódó társadalmi kontroll megvalósulásához elengedhetetlen a másodfokú bíróság szerint, hogy a bírói hatalmat gyakorlók neve mindenki számára ismert legyen. Kiemelte, hogy az igazságszolgáltatás átláthatóságát nemcsak a jelenben, hanem a múltba nézve is biztosítani kell, mert ezek az információk összességükben, akár egymással összevetve, fontos információt nyújtanak a bíróságok alkotmányos működésére nézve. A másodfokú bíróság értékelése szerint kizárólag a történelmi távlat jelent olyan időbeli korlátot, amely az információs szabadság Infotv.-ben meghatározott célja érvényesülését már nem szolgálja. A perbeli 8 év azonban nem idézi elő a kért adatok közéleti véleményformáláshoz való alkalmatlanságát. Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság helybenhagyta az elsőfokú bíróságnak az adat kiadására kötelező ítéletét.

A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte annak hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és a kereset elutasítását. Másodlagosan azt kérte, hogy a hatályon kívül helyezés mellett a Kúria részben változtassa meg a jogerős ítéletet oly módon, hogy csak azon titkárok nevét kelljen kiadni, akik 2017-ben és 2025. február 25-én egyaránt szolgálati jogviszonyban álltak. Harmadlagosan azt a kérelmet terjesztette elő, hogy a hatályon kívül helyezés mellett a Kúria utasítsa az első- vagy másodfokú bíróságot új eljárásra, és új határozat hozatalára.

A Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet megsértette a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, ezért azt a Pp. 424. § (3) bekezdése alapján - az elsőfokú ítéletre is kiterjedően - hatályon kívül helyezte, és a felperes megalapozatlan keresetét elutasította. Indoklásában a Kúria nem osztotta a másodfokú bíróság azon álláspontját, hogy a konkrét adatigénylés, vagyis az, hogy 8 évre visszamenőleg kívánja megismerni a felperes a bírósági titkárok személyét egy adott bíróságon, a közügyek átláthatóságát érdemben szolgálná, abból bármilyen következtetést lehetne levonni a bírósági ítéletek törvényességére.

A Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság NAIH/9029-2/2025. számú állásfoglalásában rámutatott arra, hogy a szolgálati jogviszony megszűnésétől függetlenül, a köztisztviselő személyes adatai közérdekből nyilvánosak lehetnek. Ugyanakkor ebben az esetben is fennáll az a kötelezettség, hogy ez akkor állapítható meg, amennyiben és ameddig a közügyek átláthatóságához, azok megvitathatóságához, vagyis az Infotv. 1. §-ában foglalt célhoz kapcsolódnak. Az állásfoglalás kifejtette azt is, hogy az információszabadság szempontjából az eredeti jogalkotói céllal ellentétes tendencia lehet az a nyilvánosság tekintetében, hogy visszamenőlegesen igényelnek adatokat, különösen a több évre igényelt közérdekből nyilvános személyes adatok megismerésekor. A személyes adatok nyilvánossága csak a közfeladat ellátása körében, és alkotmányosan csak olyan mértékig indokolt, amely a cél eléréséhez szükséges. Az Infotv. szellemiségével a személyes adatoknak, - az Alkotmánybíróság által „készletező adatkezelésnek” minősített - megismerése nem áll összhangban. A nyilvánosságnak az eredeti jogalkotói szándékkal nyilvánvalóan ellentétes felhasználása nem lehet célja az Infotv.-nek. Ilyen esetben a magánszféra védelme indokoltan előtérbe helyezhető. Minden esetben meg kell azt követelni, hogy az információs önrendelkezési jog egyensúlyban legyen a közszféra átláthatóságának és ellenőrzésének érdekével, alapjogával.

Kúria Pfv.21.257/2024/7 - A közfeladatot ellátó szerv kezelésében lévő ügyiratokból a közfeladatára vonatkozó adatok kikeresése nem minősül új adat előállításának, amennyiben ez nem igényli a kezelt adatok jogi értékelését, az általa kezelt adatok összevetése útján új, minőségileg más adat előállítását. Önmagában az adatigény teljesítéséhez szükséges többletmunka nem szolgál alapul az adatigény elutasításához.

A felperes a következő közérdekű adatok kiadását kérte az alperestől:

1. Személyesen ki engedélyezte, illetve kik engedélyezték a gyakorlatban a nemzetbiztonsági szolgálatok külső engedélyhez kötött titkos információgyűjtését a nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Nbtv.) 58. § (1) bekezdésének hatálya alá nem tartozó nemzetbiztonsági feladatok ellátása során 2017. január 1. és 2021. július 30. között? Kérem, hogy válasza megadása során minden egyes előterjesztést tartson szem előtt.

2. Ki engedélyezte, illetve kik engedélyezték a gyakorlatban a terrorizmus elhárításáért felelős szervnek a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 63. § (7) bekezdése szerinti titkos információgyűjtését 2017. január 1. és 2021. július 30. között? Kérem, hogy válasza megadása során minden egyes előterjesztést tartson szem előtt.
3. Amennyiben az 1. és 2. kérdésben meghatározott engedélyezési eljárásokban nem miniszter volt személyesen az engedélyező, úgy kérjük, küldje el e konkrét feladatok delegálásáról szóló utasításokat vagy az e tekintetben alkalmazott szervezeti normákat tartalmazó szabályzatokat!
4. Kérem, tájékoztasson a nemzetbiztonsági szolgálatoktól, illetve a Terrorelhárítási Központtól érkező, titkos információgyűjtés engedélyezésére irányuló előterjesztések minisztériumi útjáról az előterjesztés beérkezésétől az engedély megadására vagy az engedélyezés megtagadására vonatkozó döntés meghozataláig.
5. Milyen szakmai szempontok szerint hozza meg döntését az engedélyező az Nbtv. 58. § (2) bekezdése, valamint az Rtv. 63. § (7) bekezdése szerinti titkos információgyűjtés engedélyezésekor? Utalnak-e a szakmai szempontrendszerre és ha igen, milyen módon az engedélyt adó vagy azt megtagadó döntésekhez fűzött indokolások?
6. A 2021-ben engedélyezett titkos megfigyeléseket figyelembe véve hogyan jellemezhető az engedélyezéssel kapcsolatos indokolások átlagos terjedelme, ha a következő kategóriák közül kell választani: a) nagyon lakonikus (nem éri el a 10 szót); lakonikus (10 szót meghaladó, de 25 szónál nem hosszabb); c) bővebb (25 szót meghaladó, de 50 szónál nem hosszabb); d) részletes (50 szót meghaladó).
7. 2017. január 1. és 2021. július 30. között pontosan hány titkos információgyűjtésre vonatkozó előterjesztés érkezett az igazságügyi miniszterhez, és ebből hány esetben tagadta meg az engedélyező a titkos információgyűjtést?
8. 2017. január 1. és 2021. július 30. között pontosan hány alkalommal érkezett az igazságügyi miniszterhez titkos információgyűjtés meghosszabbítására vonatkozó előterjesztés és ebből hány esetben tagadta meg az engedélyező a titkos információgyűjtés meghosszabbítását?
9. A 2017. január 1. és 2021. július 30. között kiadott engedélyeket figyelembe véve volt-e folyamatban olyan titkos információgyűjtés, amelynek időtartama meghaladta a 180 napot? Ha igen, akkor hány 180 napot meghaladó megfigyelés történt, és ezek mennyi ideig tartottak? Került-e sor, és ha igen, hány esetben olyan, 180 napot nem meghaladó titkos információgyűjtés engedélyezésére, mely ugyanazon személyt vagy személyi kört érintett? Került-e sor, és ha igen, hány esetben olyan 180 napot meghaladó titkos információgyűjtés engedélyezésére, mely ugyanazon személyt vagy személyi kört érintett?
10. Az Nbtv. 8. § (6) bekezdése szerint a „titkos információgyűjtés folytatására, illetve a leplezett eszközök alkalmazására feljogosított szervek és a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat közötti együttműködés rendjét a Kormány határozza meg.” Milyen jogi dokumentumban és pontosan hogyan határozta meg a Kormány ennek az együttműködésnek a rendjét?
11. Van-e rálátása az engedélyezőnek az engedély megadásakor arra, hogy a titkos információgyűjtésre engedélyt kérő nemzetbiztonsági szolgálat pontosan milyen technológiát kíván alkalmazni a megfigyelés során?
12. Milyen lépéseket tett a Kormány az Emberi Jogok Európai Bíróságának a Szabó és Vissy kontra Magyarország ügyben 2016. január 12. napján meghozott ítéletében megállapított jogsértés kiküszöbölése érdekében, különös tekintettel a Kormány által az ítélet végrehajtására meghatározott akcióterveket illetően, az ítélet a részletesen idézett [65], [67], [74], [75], [77], [82] bekezdésére tekintettel?

13. Tett-e bármilyen lépést az Igazságügyi Minisztérium a 2021. július 18. napján sajtóhírként napvilágot látott megfigyelési botrány kapcsán az állampolgárok magánszférájának védelmét biztosító elérhető jogi védelem eszközeinek felülvizsgálatát illetően?

Az alperes az adatigénylésre adott válaszában közölte, hogy 2017. január 1. és 2021. július 30. között az alperes Szervezeti és Működési Szabályzatáról szóló 9/2019. (VIII. 1.) IM utasítás – illetve a korábban hatályos 7/2014. (XI. 14.) IM utasítás – határozta meg az Nbtv. 58. § (2) bekezdése és az Rtv. 63. § (7) bekezdése szerinti titkos információgyűjtés engedélyezését és annak minisztériumi útját, a szakmai szempontrendszer a jogszabályi feltételek fennállásának vizsgálatára terjed ki. 2017. január 1. és 2021. július 30. között 6129 titkos információgyűjtésre vonatkozó előterjesztés érkezett az alpereshez, amelynek elintézése során az alperes az Nbtv. és az Rtv. érintett rendelkezéseinek megfelelően járt el, a felhasznált technológiák, az eredmények, az egyes információgyűjtések tényleges tartalma tekintetében információ nem áll rendelkezésre. Nem rendelkezik adatokkal arra vonatkozóan sem, hogy a Kormány milyen jogi dokumentumban pontosan hogyan határozta meg az Nbtv. 8. § (6) bekezdése szerinti együttműködést. Vizsgálja az EJEB említett ítéletében megállapított jogsértés kiküszöbölése érdekében a jogszabálymódosítás szükségességét és lehetséges irányait, amely jelenleg döntéselőkészítő iratnak minősül.

A felperes a keresetben – az eljárás részbeni megszüntetését követően – az adatigénylés 3., 4., 7., 8., 9. pontokban foglaltakkal egyező adatok kiadására kérte az alperest kötelezni.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Ellenkérelme szerint a kért statisztikai adatokkal nem rendelkezik, az adatigénylés új minőségű adatok előállításával teljesíthető. A szóban forgó adatok minősített adatok, az Infotv. 31. § (6a) bekezdéséből nem következik olyan kötelezettsége, miszerint a megtagadás okait az Infotv. 27. § (1) bekezdésében foglalt megtagadási ok esetében is bizonyítania kellene.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetnek teljes egészében helyt adva az adatigénylés 3., 4., 7., 8., 9. pontjában foglalt adatok kiadására kötelezte az alperest. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokai szerint annak megállapítása érdekében, hogy az adatigénylés 7., 8. 9. pontjaiban foglalt adatok minősített adatokként minősíthetők-e, az Infotv. 31. § (6a) bekezdése titokfelügyeleti eljárás lefolytatását kezdeményezte. A Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (a továbbiakban: NAIH) 8018-6/2023. számú végzésében megállapította, hogy a per tárgyát képező adatok nem minősített adatok, ezért erre hivatkozással a kereset teljesítése nem tagadható meg. A 7., 8., 9. pontokban foglalt adatok kiadására irányuló kereset nem új adat létrehozására, hanem többletmunkával kikereshető adatok megismerésére irányul, az adatigénylést az alperes az engedélyek keretei között köteles megválaszolni, tehát a megfigyelések időtartama alatt az engedélyben rögzített időtartam vizsgálandó.

Az alperes fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A jogerős ítélet indokai szerint az alperes a fellebbezésben kizárólag az elsőfokú bíróság ítéletének 7., 8., 9. pontokban foglalt adatok kiadására kötelező rendelkezését támadta. A fellebbezésben felhozott indokok alapján ezért a másodfokú eljárás során – a felülbírálat korlátaira tekintettel – csak az volt vizsgálható, hogy az adatigénylés 7., 8., 9. pontjában igényelt adatok kiadása az alperes által kezelt adatokon felül új adat létrehozásával teljesíthető-e, vagy csupán az alperes rendelkezésére álló adatok összegyűjtését, rendszerezését igényli. Mivel az adatkérés megválaszolásához az adatokat nem kell összevetni, transzformálni, azokból következtetést sem kell levonni, magyarázat

hozzáfűzése sem szükséges, ezért a kereset teljesítése ugyan munkaigényes, de új adatsor létrehozását nem teszi szükségessé.

A jogerős ítélettel szemben az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. Ebben azt kérte, hogy a Kúria a jogerős ítéletet – az elsőfokú bíróság ítéletére is kiterjedően – helyezze hatályon kívül, és elsődlegesen a keresetet utasítsa el, másodlagosan utasítsa az elsőfokú bíróságot új eljárásra, és új határozat hozatalára. Megsértett jogszabályként az Infotv. 26. §-át, a Pp. 307. §-át, a 237. § (1) és (2) bekezdését, 346. § (4) bekezdését jelölte meg. Hivatkozott arra is, hogy a jogerős ítélet jogkérdésben eltér a Kúria Pfv.IV.21.767/2019/6. számú és a Pfv.IV.20.389/2013/4. számú határozatában foglalt jogértelmezéstől. Az adatigénylés 7., 8., 9. pontjaiban foglalt keresetének elbírálása során az eljáró bíróságok figyelmen kívül hagyták a NAIH 8018-6/2023. számú végzésében foglalt azon megállapítását, amely szerint az alperes – azon titkos információgyűjtés kapcsán, amelyek engedélyezésére jogosult – az előterjesztések alapján készült határozatokon kívül kizárólag az előterjesztések és a határozatok nyilvántartására szolgáló iktatókönyvet kezeli. Az iktatókönyv tárgy rovatában feltüntetett, minősített adatnak minősülő adat nem egyezik meg a keresetben megjelölt adatokkal, az igényelt adatok fajtájuk, tárgyuk szerint nem tartoznak az iktatókönyvben szereplő minősített adatok körébe. Emellett nem értékelték a NAIH azon megállapítását sem, amely szerint a keresetben foglalt adatok összesített statisztikai jellegű adatok. Az eljáró bíróságok nem cáfolták az alperes azon tényelőadását, hogy a kért formában az adatokat nem kezeli és nem is csoportosítja. Ennél fogva a másodfokú bíróság az Infotv. 28. § (1) bekezdését megsértve kötelezte az alperest a felülvizsgálati kérelemben foglalt adatok kiadására.

A Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat nem sértette és jogkérdésben nem tért el a Kúria közzétett határozatától, ezért a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperes az általa előterjesztett fellebbezésben arra hivatkozott, hogy az általa kezelt adatok összevetése útján új, minőségileg más adat (statisztika, kimutatás) létrehozására nem köteles, azonban az Infotv. 28. § (1) bekezdésének megsértését nem állította. Az alperes fellebbezése azt a felülvizsgálati kérelemben kifejtett érvelést sem tartalmazza, hogy az elsőfokú bíróság az adat létezésének (kezelésének) megítélése során nem vette kellő súllyal figyelembe a NAIH-8018-6/2023. számú határozatában foglalt indokokat. Az kétségtelen, hogy a Kúria következetes gyakorlata szerint, ha az adatkezelő az adat létezését (kezelését) vitatja, azt az adatigénylő köteles bizonyítani (Kúria Pfv.IV.20.421/2021/7., Pfv.IV.20.834/2020/5., Pfv.IV.21.461/2021/12.). A másodfokú eljárásnak azonban – a felülbírálati jogkör korlátaira tekintettel – nem volt tárgya annak eldöntése, hogy az előterjesztések által készült határozatok és az iktatókönyv a kiadni kért adatokat tartalmazzák-e. A másodfokú bíróságnak arról kellett állást foglalnia, hogy az alperes által kezelt, létező és rögzített adatok összevetése alapján van-e szükség új, minőségileg más adat (statisztika, kimutatás) létrehozására a 7., 8., 9. pontban foglalt adatigény teljesítéséhez.

A Kúria megállapítása szerint a 7-9. pontban foglalt adatigény teljesítése nem jelenti az alperes által egyébként kezelt adatok összevetése útján új, minőségileg más adat előállításának kötelezettségét, az adatigény teljesítéséhez a rögzítetteken kívül új adatok beszerzése, gyűjtése sem szükséges. Ezeknek az adatoknak a kigyűjtéséhez szükséges ugyan az adatok csoportosítása, önmagában azonban az alapon, hogy az alperes az egymástól függetlenül rögzített adatokat egyfajta csoportosításban kéri az adatigénylő, a kereset teljesítése nem tagadható meg (Kúria Pfv.IV.20.551/2017/4.). A művelet nem igényli az adatok összevetését, összetett jogi értékelő, elemző tevékenység elvégzését sem, ezért nem minősül új adatsor

létrehozásának, az ügyiratokban rögzített adatok egyszerű számszaki összegzésével teljesíthető.

Az adatnyilvánosságot, információszabadságot érintő további Kúriai döntések

Kúria Pfv.20.001/2025/12. - A perelőfeltétel fennállásának megállapítása szempontjából nem annak van jelentősége, hogy a perindítás hatályának beálltáig az alperes eleget tett-e az adatigénylésnek, mert az igényérvényesítési jogosultság a határidő leteltével nyílik meg. Az Infotv. 30. § (2) bekezdése az igénylő által kért formától eltérő módon történő teljesítés lehetőségét nem zárja ki, ha a válasz konkrétan, egyértelműen és teljeskörűen tartalmazza az adatigénylésben megjelölt információkat.

Kúria Pfv.20.007/2025/5 - A fővárosi kerületi hivatal feladat- és hatáskörében eljáró személy hivatalos e-mail címe az Infotv. 26. § (2) bekezdése szerinti a közfeladat ellátásával összefüggő egyéb személyes adatnak, vagyis közérdekből nyilvános adatnak minősül. A Kúria irányadónak tekintett jogértelmezése szerint a közfeladat ellátásával összefüggő egyéb személyes adatnak, vagyis közérdekből nyilvános adatnak nem a teljes személyi kör, hanem a fővárosi kerületi hivatal feladat- és hatáskörében eljáró személyek hivatalos e-mail címe minősül.

Kúria Pfv.20.052/2025/3 - A közérdekű adat kiadása iránti kérelemnek az adatkezelőhöz való benyújtása – pert kötelezően megelőző eljárásként – csupán a kiadni kért adatok körét illetően határozza meg a jogvita kereteit. Nincs ugyanakkor akadálya annak, hogy az adatkezelő a megtagadásnak a korábbiaktól eltérő indokára hivatkozzon. A közérdekű adatok megismeréséhez való jog érvényesülését szolgáló alapvető szabályokat – összhangban az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésével és a VI. cikkével – az Infotv. tartalmazza. Az Infotv. a 28-31. §-ában szabályozza a közérdekű adatok megismeréséhez való jogot. A közérdekű adat kiadása iránti perben a közérdekű adat nyilvánossága a főszabály, kivételesen, törvényben meghatározott okból lehetséges az adatok nyilvánosságának korlátozása. A megtagadás okát az adatkezelő köteles bizonyítani. A közérdekű adat kiadása iránti kérelmet akkor kell megtagadni, amennyiben a korlátozás törvényben rögzített feltételei megvalósulnak (Kúria Pfv.IV.21.217/2021/5. megjelent: BH2022. 181., Pfv.IV.20.100/2022/5., Pfv.IV.20.234/2023/3.)
Kúria Pfv.20.067/2025/7. - Az Infotv. 30. § (2) bekezdése az igénylő által kért formától eltérő módon történő teljesítés lehetőségét nem zárja ki, ha a válasz konkrétan, egyértelműen és teljeskörűen tartalmazza az adatigénylésben megjelölt információkat.

Kúria Pfv.20.078/2025/6. - A közérdekű adat kiadása iránti perben az Infotv. 28. § (1) bekezdéséből következően a perindítás előfeltétele a közérdekű adat megismerése iránti kérelem benyújtása az adatkezelőhöz. Az adatmegismerés iránti kérelem akkor minősül az adatkezelőhöz elektronikus úton benyújtott adatigénylésnek, ha azt a közfeladatot ellátó adatkezelő által közzétett tájékoztatásban foglaltaknak megfelelő elektronikus út igénybevételével, nyújtja be a kérelmező.

Kúria Pfv.20.212/2025/5 - A közérdekű adat kiadása iránti perben az Infotv. 28. § (1) bekezdéséből következően a perindítás előfeltétele a közérdekű adat megismerése iránti

kérelem adatkezelőhöz történő benyújtása. A pert megelőző eljárás jelentősége, hogy az adatkezelőhöz a közérdekű adat megismerése iránti kérelem benyújtásának hiánya miatt a keresetlevelet vissza kell utasítani a Pp. 176. § (1) bekezdés c) pontja alapján (Kúria Pfv.IV.20.537/2024/8.). A pert megelőző eljárás további eljárásjogi jelentősége az, hogy az Infotv. 31. § (3) bekezdése szerint a pert az igény elutasításának közlésétől, a határidő eredménytelen elteltétől, illetve a költségtérítés megfizetésére vonatkozó határidő lejártától számított harminc napon belül kell megindítani az igényt elutasító közfeladatot ellátó szerv ellen.

Kúria Pfv.20.238/2025/8 - A közérdekű adat kiadására irányuló igény teljesítése körében az Infotv. 30. § (2) bekezdése az igénylő által kért formától eltérő módon történő teljesítés lehetőségét nem zárja ki abban az esetben, ha a megadott válasz konkrétan, egyértelműen és teljeskörűen tartalmazza az adatigénylésben igényelt információkat. Amennyiben az adatigénylés megfogalmazása alapján az igényelt adat egyértelműen nem azonosítható, az adatigénylés címzettje abban az elsődleges kérdésben sem tud állást foglalni, hogy a kért adat közérdekű adatnak vagy közérdekből nyilvános adatnak minősül-e, nem tudja megítélni, hogy az igényelt adat a tevékenységével kapcsolatos-e, illetve az mely tevékenységével kapcsolatos. Az igényelt adat egyértelmű azonosíthatósága a közérdekű adat vagy közérdekből nyilvános adat kiadására kötelező jogerős bírósági döntés végrehajthatóságának is feltétele (Kúria Pfv.IV.20.425/2024/6.).

Kúria Pfv.20.254/2025/6 - Nem minősül a közérdekű adatok megismeréséhez való alapjog automatikus nyilvánosságot korlátozó korlátjának önmagában az a körülmény, hogy az adatkezelő által használt elektronikus nyilvántartás nem az adatigény szerinti csoportosításban tartja nyilván az adatokat. Az adatkezelőnek a döntés megalapozását szolgáló adat megismerésére irányuló igényt elutasító döntésében – a hatékony jogorvoslat biztosítása érdekében – ki kell térni azokra a körülményekre, mérlegelési szempontokra, amelyek igazolják, hogy a közérdekű adat nyilvánosságra kerülése miért veszélyezteti az illetéktelen befolyástól mentes, független, hatékony köztisztviselői munkát, illetve azok milyen további konkrét döntések megalapozását szolgálják. A Kúria az Alkotmánybíróság szempontrendszer alapján kialakított jogértelmezése szerint a döntés megalapozásának jellegére való általános, konkrétumok nélküli hivatkozás nem elegendő az adat kiadásának megtagadásához (Pfv.IV.20.087/2023/6.). Az adatigénylést elutasító döntést tartalmilag indokolni kell, és az eljáró bíróságnak az adatszolgáltatás-megtagadás jogcímét és tartalmi hiányosságát az adatigénylés tárgyát képező dokumentum alapján egyaránt vizsgálnia kell.

Kúria Pfv.20.267/2025/6. - Az Infotv. 30. § (2) bekezdése az igénylő által kért formától eltérő módon történő teljesítés lehetőségét nem zárja ki, ha a válasz konkrétan, egyértelműen és teljeskörűen tartalmazza az adatigénylésben megjelölt információkat.

Kúria Pfv.20.294/2025/4. - Az információs szabadság nem korlátozható formai alapokon, az adatkezelő bizonyítási érdeke annak bizonyítása, hogy az adatigény teljesítése – ténylegesen – sértené más alkotmányos alapjog érvényesülését vagy valamely alkotmányos érték védelmét. A közérdek-teszt alapján csak az adatigénylés tárgyát képező dokumentum tartalmi vizsgálatával állapítható meg, hogy az olyan közérdekű adatot foglal magában, amelyre valamely nyilvánosságkorlátozási ok kiterjed.

Kúria Pfv.20.331/2025/10 - Közérdekű adat igénylése iránti perben az Alaptörvény 28. cikke szerinti alkotmány konform értelmezésnek az felel meg, ha a bíróság a közérdekű adatminőség megítélése során az Infotv. célját is figyelembe veszi. A fővárosi kerületi hivatal feladat- és hatáskörében eljáró személy hivatalos e-mail címe az Infotv. 26. § (2) bekezdése szerinti a közfeladat ellátásával összefüggő egyéb személyes adatnak, vagyis közérdekből nyilvános adatnak minősül. Az Infotv. 3. § 5. pontja értelmében közérdekű adat az állami vagy helyi önkormányzati feladatot, valamint jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szerv vagy személy kezelésében lévő és tevékenységére vonatkozó vagy közfeladatának ellátásával összefüggésben keletkezett, a személyes adat fogalma alá nem eső, bármilyen módon vagy formában rögzített információ vagy ismeret, függetlenül kezelésének módjától, önálló vagy gyűjteményes jellegétől, így különösen a hatáskörre, illetékességre, szervezeti felépítésre, szakmai tevékenységre, annak eredményességére is kiterjedő értékelésére, a birtokolt adatformákra és a működést szabályozó jogszabályokra, valamint a gazdálkodásra, a megkötött szerződésekre vonatkozó adat.

Kúria Pfv.20.334/2025/16 - A közérdekű adat kiadására irányuló igény teljesítése körében az Infotv. 30. § (2) bekezdése az igénylő által kért formától eltérő módon történő teljesítés lehetőségét nem zárja ki abban az esetben, ha a megadott válasz konkrétan, egyértelműen és teljeskörűen tartalmazza az adatigénylésben igényelt információkat. Az adatigénylésnek közérthető formában és – amennyiben ezt az adatot kezelő közfeladatot ellátó szerv aránytalan nehézség nélkül teljesíteni képes – az igénylő által kívánt formában, illetve módon kell eleget tenni. Ha a kért adatot korábban már elektronikus formában nyilvánosságra hozták, az igény teljesíthető az adatot tartalmazó nyilvános forrás megjelölésével is. Az adatigénylést nem lehet elutasítani arra való hivatkozással, hogy annak közérthető formában nem lehet eleget tenni. Egy konkrét intézményen belüli használatra szolgáló e-mail címek és telefonszámok nem minősülnek közérdekből nyilvános adatnak.

Kúria Pfv.20.366/2025/5. - A közérdekű adat kiadása iránti perben az Infotv. 28. § (1) bekezdéséből következően a perindítás előfeltétele a közérdekű adat megismerése iránti kérelem benyújtása az adatkezelőhöz. Az adatmegismerés iránti kérelem akkor minősül az adatkezelőhöz benyújtott adatigénylésnek, ha az adatigénylés benyújtásának körülményei, annak tartalma alapján az adatkezelő számára aggálytalanul megállapítható, hogy a kérelmező az adatigénylést az adatkezelőnek címezte.

Kúria Pfv.20.373/2025/4 - A közérdekű adat kiadására irányuló igény teljesítése körében az Infotv. 30. § (2) bekezdése alapján az igénylő által kért formában, illetve módon kell alapvetően eleget tenni az igénynek. Közérdekből nyilvános adat esetén külön jogszabályi felhatalmazás nélkül az adatigénylő nem kérheti, hogy az ilyen adatot nyilvános internetes fórumra helyezéssel teljesítse az adatkezelő, tekintettel arra is, hogy az adatigénylő egyedi megismerésre jogosult. Az a jogszabályi rendelkezés, amely szerint a közérdekből nyilvános adatot bárki arra irányuló kérelem alapján megismerheti, nem azt jelenti, hogy az alperesnek ezzel kapcsolatos törvényi kötelezettségét olyan módon kell teljesítenie, hogy a kért adatokat egy megadott internetes felületre feltölti. Az alperes kötelezettsége a jogszabály rendelkezése szerint az, hogy az alperesnek azt kell biztosítania, hogy egyedi adatigénylés alapján a felperes a kért adatokhoz hozzájusson, nem pedig azt, hogy az adatok internetes felületen feltöltésre kerüljenek.

Kúria Pfv.20.386/2025/4 - Ha a közérdekű adat megismerése iránti igény teljesítése megtagadásának okaként az adatkezelő az Infotv. 27. § (6) bekezdésére hivatkozik, a bíróságnak a zártan csatolt iratok tartalmi vizsgálatát a közérdekű teszt alapján kell elvégeznie. A garanciális intézménye a köztisztviselői munka színvonalának és hatékonyságának, hogy a köztisztviselők döntés-előkészítése szabadon, informálisan és a nyilvánosság nyomásától mentesen folyik. Ezért az aktanyilvánosság a közbülső munkaanyagokra nem, hanem csak a végeredményre vonatkozik. A nyilvánosság korlátozásának célja, hogy a résztvevők szabadon és részletekbe menően vitázhassanak az egyes előterjesztésekről és az ülésen felmerülő politikai, gazdasági, társadalmi kérdésekről. {34/1994. (VI. 24.) AB határozat, ABH 1994, 177, 190–191.], 32/2006. (VII. 13.) AB határozat, ABH 2006, 430, 441–442, megerősítve 21/2013. (VII. 19.) AB határozat, Indokolás [43]}.

Kúria Pfv.20.369/2025/9. - A közérdekű adat kiadása iránti perben az Infotv. 28. § (1) bekezdéséből következően a perindítás előfeltétele a közérdekű adat megismerése iránti kérelem benyújtása az adatkezelőhöz. Az adatmegismerés iránti kérelem akkor minősül az adatkezelőhöz benyújtott adatigényletnek, ha az adatigénylet benyújtásának körülményei, annak tartalma alapján az adatkezelő számára egyértelműen megállapítható, hogy a kérelmező az adatigénylest az adatkezelőnek címezte.

Kúria Pfv.20.417/2025/4. - I. A közérdekű adat megismerésére irányuló igénnyel összefüggésben indított pert a bíróságnak hivatalból kell megszüntetnie, ha az alperessel szemben nem került sor a kötelező megelőző eljárásra. II. Az adat megismerése iránti kérelem akkor minősül az adatkezelőhöz benyújtott adatigényletnek, ha az adatigénylet benyújtásának körülményei, annak tartalma alapján az adatkezelő számára aggálytalanul megállapítható, hogy a kérelmező neki címezte az adatigénylest.

Kúria Pfv.20.425/2025/12 - Az adatok meglétének egyszerű feltételezése – egyéb bizonyíték hiányában – nem elegendő a közérdekű adat megismerése iránti kereset teljesítéséhez. Az adatkezelő nem kötelezhető a már teljesített adatok ismételt kiadásra. A közérdekű adat megismerése iránti perben a bíróságok nem vizsgálhatják azt, hogy a szolgáltatott adat tartalma mennyiben tekinthető hitelesnek. Az adat kiadására irányuló peres eljárásnak az eredménye kizárólag az adatkezelő adatok kiadására kötelezése vagy a kereseti kérelem elutasítása lehet (Kúria Pfv.IV.21.235/2015/3., Pfv.IV.21.842/2015/4.).

Kúria Pfv.20.428/2025/5. - I. A közérdekű adat megismerésére irányuló igénnyel összefüggésben indított pert a bíróságnak hivatalból kell megszüntetnie, ha az alperessel szemben nem került sor a kötelező megelőző eljárásra. II. Az adat megismerése iránti kérelem akkor minősül az adatkezelőhöz benyújtott adatigényletnek, ha az adatigénylet benyújtásának körülményei, annak tartalma alapján az adatkezelő számára aggálytalanul megállapítható, hogy a kérelmező neki címezte az adatigénylest.

Kúria Pfv.20.433/2025/5. - I. A közérdekű adat megismerésére irányuló igénnyel összefüggésben indított pert a bíróságnak hivatalból kell megszüntetnie, ha az alperessel szemben nem került sor a kötelező megelőző eljárásra. II. Az adat megismerése iránti kérelem akkor minősül az adatkezelőhöz benyújtott adatigényletnek, ha az adatigénylet benyújtásának körülményei, annak tartalma alapján az adatkezelő számára aggálytalanul megállapítható, hogy a kérelmező neki címezte az adatigénylest.

Kúria Pfv.20.452/2025/5 - Az Infotv. 31. § (2) bekezdése alapján az adatigénylés megtagadása jogszerűségét és a megtagadás indokait, illetve az adatigénylés teljesítéséért megállapított költségtérítés összegének megalapozottságát az adatkezelőnek kell bizonyítania. A bíróság a közérdekű adat megismerésére irányuló igénnyel összefüggésben indított perben kizárólag az alperes által megjelölt megtagadási ok(ok) alapján vizsgálhatja az adatigény teljesítése megtagadásának jogszerűségét. A befejezett hatósági eljárás során keletkezett közérdekű adatigény teljesítése az Infotv. 27. § (2) bekezdés g) pontja és az Ákr. 33. § (5) bekezdése alapján nem tagadható meg.

Kúria Pfv.20.480/2025/9 - A közfeladatot ellátó szerv és a dolgozói által küldött és fogadott belső elektronikus levelezések számadatai nem minősülnek közérdekű adatnak. A Kúria megítélése szerint az alperes belső elektronikus levelezésének számadatainak nincs közérdekű adattartalma; az alperes közfeladatainak ellátása szempontjából lényegtelen, hogy elektronikus levélcímein egy meghatározott időszakban hány darab elektronikus levelet küld és fogad. A másodfokú bíróság jogértelmezésével szemben ez az adat nem felel meg az Infotv. 3. § 5. pontjában foglalt fogalomnak. Önmagában az email forgalmi adataiból nem vonható le érdemi következtetés az email címek fenntartásának megalapozottságára.

Kúria Pfv.20.518/2025/6 - A Kúria jogértelmezése szerint az Infotv. 31. § (1) bekezdése a közérdekű adat megismerésére vonatkozó igény elutasítása vagy a teljesítésre nyitva álló, illetve az adatkezelő által meghosszabbított határidő eredménytelen eltelte esetén, valamint az adatigénylés teljesítéséért megállapított költségtérítés összegének felülvizsgálata érdekében teszi lehetővé a bírósághoz fordulást, és – az egyes esetekben eltérő időpontoktól számítandó – perindítási határidőt az Infotv. 31. § (3) bekezdése határozza meg (Kúria Pfv.IV.20.908/2022/6., Pfv.IV.20.001/2025/12.) Az alperes a már teljesített adatok ismételt kiadásra nem kötelezhető (Kúria Pfv.IV.20.001/2025/12.).

Kúria Pfv.20.525/2025/4 - Annak megítélése során, hogy az adat megismerése iránti igény tárgya közérdekű adatnak vagy közérdekből nyilvános adatnak minősül-e, az Infotv. célját is figyelembe kell venni. Az Infotv. a közérdekű adat fogalmának meghatározásánál összekapcsolja a közfeladatot ellátó szerv kezelésében lévő és egyben a tevékenységére vonatkozó, illetve a közfeladat ellátásával összefüggésben keletkezett adatok körét, e feltételeknek együttesen kell fennállniuk ahhoz, hogy azok közérdekű adatnak minősüljenek. A bíróságoknak biztosítaniuk kell, hogy a közérdekű adatokhoz való hozzáférés jogosultságának visszaélészerű gyakorlása ne eredményezhessen olyan helyzetet, amely a bíróságok alap tevékenységének ellátását veszélyeztetheti vagy jelentősen elnehezíti {3056/2015. (III. 31.) AB határozat Indokolás [14]}. A Kúria szerint a jelen esetben a felperes perbeli igénye az ügyszámon túlmenően nem az alperes nyilvánosan megismerhető tevékenységére vonatkozik.

Kúria Pfv.20.527/2025/9 - A közfeladatot ellátó szerv belső elektronikus levelezésének címadatai nem minősülnek az Infotv. 3. § 5. pontjában meghatározott közérdekű adatnak. A Kúria nem értett egyet a másodfokú bírósággal abban a kérdésben, hogy az alperes közfeladatának ellátására szolgáló közpénzből létrehozott és fenntartott levelező rendszerhez tartozó valamennyi email címének ismerete szolgálja az alperes működésének átláthatóságát azokon az email címeken kívül, amelyek nyilvánosan elérhetőek. A Kúria jogértelmezése szerint az alperes belső – a dolgozók által használt – elektronikus címeknek nincs ilyen közérdekű adattartalma; az alperes közfeladata ellátásának szempontjából ugyanis

lényegtelen, hogy az ügyfelek számára közzétett elektronikus levélcímeken kívül az egyes munkatársakhoz milyen elektronikus cím kapcsolódik.

Kúria Pfv.20.530/2025/7 - Az Infotv. 28. § (3) bekezdése alapján a közérdekű adati megismerése iránti igény tartalmával szembeni törvényi követelmény, hogy az kellően pontos, egyértelműen meghatározható legyen, hogy az igénylő milyen adatot szeretne megismerni. A Kúria jogértelmezése szerint az Alkotmánybíróság által meghatározott szempontrendszer megfelelő érvényesüléséhez szükséges azt is figyelembe venni, hogy ezekben az ügyekben gyakran aszimmetrikus információs helyzet áll fenn az adatigény előterjesztésekor. A felperes ugyanis nem minden esetben rendelkezik pontos információkkal az adatigényléshez konkrét megfogalmazásához szükséges adatokról. Ezért az eljáró bíróságok helytállóan ítélték meg, hogy az adott ügyben a felperes a sajtóközleményben közölt adatok alapján megfelelően megfogalmazta, hogy milyen jellegű adatokat kívánt megismerni

Kúria Pfv.20.572/2025/5 - Az Infotv. 30. § (2) bekezdése szerint az adatigénylésnek közérthető formában és – amennyiben ezt az adatot kezelő közfeladatot ellátó szerv aránytalan nehézség nélkül teljesíteni képes – az igénylő által kívánt formában, illetve módon kell eleget tenni. Ha a kért adatot korábban már elektronikus formában nyilvánosságra hozták, az igény teljesíthető az adatot tartalmazó nyilvános forrás megjelölésével is. Az adatigénylést nem lehet elutasítani arra való hivatkozással, hogy annak közérthető formában nem lehet eleget tenni. Az adatigénylést elsősorban az igénylő által kért formában kell teljesíteni, de az Infotv. 30. § (2) bekezdése lehetőséget ad az igénynek más módon – nyilvános forrás megjelölésével – való teljesítésére is (Kúria Pfv.IV.20.502/2024/6.). A közérdekű adat kiadása iránti kérelem akkor teljesíthető a kért adatok nyilvános elérhetőségének megjelölésével, ha az az adatigénylő számára hozzáférhető, konkrétan, egyértelműen és teljeskörűen tartalmazza a kérelemben megjelölt információkat (Kúria Pfv.IV.20.756/2023/10., Pfv.IV.20.908/2022/6., Pfv.IV.20.882/2022/6. Pfv.IV.21.861/2015/4.).

Kúria Pfv.20.631/2025/4 - A közérdekű adat kiadása iránt indított perben közérdekű adat kiadása iránti igényt elő lehet terjeszteni minden olyan közfeladatot ellátó szervezettel szemben, amely a kért adatokat birtokolja, azokat ténylegesen kezeli, függetlenül attól, hogy azt konkrétan kinek az érdekében végzi. Közérdekű adat kiadása megtagadásának okait az Infotv. 31. § (2) bekezdése alapján az adatkezelő köteles bizonyítani. Amennyiben az igényelt adatok beazonosíthatóak, az adatkezelő rendelkezésére állnak és közérdekű adat (közérdekből nyilvános adat) jellegük megállapítható, valamint nem áll fenn az Infotv. 27. §-ában szabályozott, az adatkiadást korlátozó ok, a közfeladatot ellátó szerv az igényelt adat kiadására köteles akkor is, ha az érintett tevékenységének nincs közvetlen közpénzvonzata. Az alperes a Kúria szerint alaptalanul hivatkozott arra, hogy a kért adatok közadat jellegét kizárná az a körülmény, hogy ténylegesen nem történt közpénzelköltés, illetve, hogy a közpénz fogalmát a Kúria Pfv.20.436/2024/6. döntésére is figyelemmel az Alaptörvény új fogalmi rendszere szerint kell figyelembe venni (állam bevétele, kiadása, követelése). A kért adatok közadat jellegének nem egyetlen lehetséges ismérve az, hogy azok nyomán pénzmozgás történjen vagy érintse a költségvetést.

Kúria Pfv.20.655/2025/7 - Közérdekű adatok kiadása iránti per olyan perbeli jogképességgel nem rendelkező féllel szemben indítható meg, amely önálló szervezeti felépítéssel rendelkezik, elkülönült, közfeladatnak minősülő tevékenységet végez. A közfeladatot ellátó szerv belső elektronikus levelezésének címadatai nem minősülnek az Infotv. 3. § 5. és 6.

pontjában meghatározott közérdekű, illetve közérdekből nyilvános adatnak. Az adatkezelői mivolta folytán perelhető szervezet alatt meghatározott közfeladatot ellátó, általában egy jogi személy keretein belül működő, de önálló jogi személyiséggel nem rendelkező szerv értendő (Kúria Pfv.IV.20.257/2022/10.).

Kúria Pfv.20.705/2025/13 - A közfeladatot ellátó szerv belső elektronikus levelezésének címadatai nem minősülnek az Infotv. 3. § 5. és 6. pontjában meghatározott közérdekű, illetve közérdekből nyilvános adatnak. A Kúria jelen ügyben is irányadónak tekintett jogértelmezése szerint a közfeladat ellátásával összefüggő egyéb személyes adatnak, vagyis közérdekből nyilvános adatnak nem a teljes személyi kör, hanem a fővárosi kerületi hivatal feladat- és hatáskörében eljáró személyek hivatalos email címe minősül (Kúria Pfv.IV.21.269/2022/5., Pfv.IV.20.008/2023/4., Pfv.IV.20.047/2023/4., 20.575/2023/6., 20.578/2023/6.). Ennélfogva a felperes az Infotv. 26. § (1) bekezdése szerint a közérdekből nyilvános adat megismerésére csakis e személyi kört érintően és csak a „hivatalos” email címekre tarthatna igényt, ami nem azonos a keresettel kiadni kért, alperes által „kezelt/használt” email címek listájával. A Kúria nem kíván eltérni a közzétett határozatától abban a jogkérdésben, hogy az alperes közfeladatának ellátására szolgáló közpénzből létrehozott és fenntartott levelező rendszerhez tartozó valamennyi email címének ismerete nem szolgálja az alperes működésének átláthatóságát azokon az email címeken kívül, amelyek nyilvánosan elérhetőek (Kúria Pfv.IV.20.527/2025/9.), az egyes dolgozókhoz közvetlenül köthető email címek nem minősülnek közérdekű vagy közérdekből nyilvános adatnak, mert a felperes adatigénylése tárgyában hiányzik a közügyek átláthatóságához fűződő közérdek.

Kúria Pfv.20.735/2025/8. - A közérdekű adat kiadása iránti perben az Infotv. 28. § (1) bekezdéséből következően a perindítás előfeltétele a közérdekű adat megismerése iránti kérelem benyújtása az adatkezelőhöz. Az adatmegismerés iránti kérelem akkor minősül az adatkezelőhöz benyújtott adatigénylésnek, ha az adatigénylés benyújtásának körülményei, annak tartalma alapján az adatkezelő számára aggálytalanul megállapítható, hogy a kérelmező az adatigénylést az adatkezelőnek címezte.

Kúria Pfv.20.752/2025/5 - A Kúria jelen perben is fenntartja azt a jogértelmezését (Pfv.IV.21.198/2024/5., Pfv.IV.21.493/2021/5.), hogy a közérdekű adat kiadása iránti kérelemnek az adatkezelőhöz való benyújtása – mint a pert kötelezően megelőző eljárás – csupán a kiadni kért adatok körét illetően határozza meg a jogvita kereteit. Nincs ugyanakkor akadálya annak, hogy az adatkezelő a megtagadásnak a korábbiaktól eltérő indokára hivatkozzon; mint ahogy annak sem, hogy az igénylő a megtagadás indokaként eredetileg megjelölt körülmény megszűnésének figyelembevételét kérje. A döntés megalapozását szolgáló adat megismerésére irányuló igény elutasításánál jelentősége van annak a ténynek is, ha az adatigénylésre adott válasz időpontjában már meghozták a döntést, mivel ehhez igazodóan értelmezhetőek az Infotv. 27. § (6) bekezdésében szabályozott megtagadási ok esetén az adatkezelőt terhelő mérlegelési feladatok.

Kúria Pfv.20.796/2025/6 - A személyi jellegű kifizetések esetében a közérdekű adatok megismeréséhez fűződő információszabadság és az érintett magánszférájának védelme közötti mérlegelés során kell állást foglalni arról, hogy az érintett politikai tanácsadó milyen szerepet tölt be a közfeladatot ellátó szerv működésében, ezáltal – akár közvetve is – a közpénzek felhasználásában. A Kúria a Pfv.IV.21.169/2020/5. és a Pfv.IV.20.278/2020/5. számú precedens határozatában már állást foglalt abban a kérdésben, hogy a Kt. alapján a

kormányzati szolgálati jogviszonyban álló kormánytisztviselők neve, szervezeti egysége, szolgálati jogviszonyuk kezdete, bruttó illetménye közérdekből nyilvános adat. Ezek nyilvánosságra kerülése nem jelent az érintettek magánéletébe történő indokolatlan mértékű beavatkozást, az Infotv. 26. § (2) bekezdése alapján érdemben számolniuk kellett azzal, hogy közérdekű adatigénylés keretében ezeket az adatokat a későbbiekben bárki megismerheti. A másodfokú bíróság mérlegelése megfelel az Alkotmánybíróság 3483/2023. (XI. 17.) AB határozata indokolásában foglaltaknak, amely szerint „[s]zemélyi jellegű kifizetések esetében a közérdekű adatok megismerésének természetes korlátja az érintett magánszférája. Az állam átláthatóságából, illetve a közpénzek rendeltetésszerű felhasználásából nem következik, hogy minden olyan személy pénzügyi helyzete transzparens, aki a fizetését végső soron az államtól kapja. E tekintetben sem a közérdekű adatok nyilvánossága, sem a magánszféra védelme nem abszolutizálható: nem hivatkozhat minden tisztviselő a magánszféréjára, ha közpénzből kapja a jövedelmét, mint ahogy a közérdekű adatok megismeréséhez való jogból sem következik, hogy minden „állami alkalmazottra” üvegseb vonatkozik. A két szempont közötti mérlegelés, hogy az érintett dolgozó milyen szerepet tölt be az intézmény működésében és közvetve a közpénzek felhasználásában. Minél nagyobb ez a szerep, annál kevésbé indokolhatja a magánszféra a közérdekű adatok megismeréséhez való jog korlátozását {Indokolás, [42], [43]}.”

Kúria Pfv.20.822/2025/17. - A bíróságnak hivatalból kell vizsgálnia, hogy a közérdekű adat megismerésére irányuló igény tárgyában sor került-e az alperessel szemben az Infotv. 28. § (1) bekezdése szerinti kötelező előzetes eljárásra.

Kúria Pfv.20.830/2025/7. - Közérdekű adatigénylés esetén, amennyiben a kötelező előzetes eljárás lefolytatása nem bizonyított, az eljárás megszüntetésének van helye, ebből következően pedig ilyen tartalmú jogerős végzést követően a keresetlevél benyújtásának joghatályai utólagosan nem tarthatók fenn, ezért az erre alapozott kereseti kérelem visszautasításának van helye.

Kúria Pfv.20.853/2025/7 - A döntés megalapozását szolgáló adatok esetén az Infotv. 27. § (5) és (6) bekezdésében meghatározott megtagadási okoknál a „közérdek-teszt” elvégzése során a korlátozás szükségességének vizsgálatát kell a középpontba helyezni. A Kúria megállapítása szerint az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló iratok alapján az Alkotmánybíróság által kialakított szempontrendszernek és a Kúria ezen alapuló precedens határozatainak megfelelően az úgynevezett „négylépcsős teszt” valamennyi elemét vizsgálat tárgyává tette. A jogerős ítélet indoklásából kitűnően a másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróságnak a négylépcsős teszt első három elemével összefüggő azon jogi következtetésével, hogy a kiadni kért iratok mennyiségi adatai konkrét döntéshozatali eljáráshoz kapcsolódnak. Az alperes az adatelvet is szem előtt tartva kizárólag a mennyiségi adatok nyilvánosságának korlátozását kérte, az eljárás során pedig kényelmi szempontokra nem hivatkozott. Az első- és a másodfokú bíróság arra is egyezően következtetett a négylépcsős teszt 4. elemének mérlegelése körében, hogy önmagában az alperes tevékenységéhez fűződő közbizalom megingásának veszélye nem elégséges indok a közérdekű adat nyilvánosságának korlátozásához. A Kúria egyetért az elsőfokú bírósággal abban a kérdésben, hogy a rendelkezésre álló peradatok alapján az alperes alappal tagadta meg a további döntések megalapozását szolgáló, azonban arra önmagában alkalmatlan, belső munkaanyagból a mennyiségi adatok nyilvánosságra hozatalát. A felülvizsgálat tárgyát képező mennyiségi adatok ugyanis olyan részadatok, amelyekből kiindulva – a jogszabályi

kötelezettsége ellenére – a valós tényeket tükröző jelentés nem készíthető el, a részadatok nyilvánosságra kerülése pedig sértené a befolyástól mentes, különböző szempontok mérlegelését lehetővé tévő döntéshozatali folyamatot.

Kúria Pfv.20.865/2025/6 - Annak megítélése során, hogy az adatigény útján megismerni kívánt adat a közérdekű adatnak minősül-e, az Infotv. célját is figyelembe kell venni. Ha a kért adat nem járul hozzá az alperes által gyakorolt közhatalom – az ítélkezési tevékenység – működéséről való tájékozott véleményformáláshoz és nincs az ítélkezés, az egyes bírósági szinteken, vagy egy-egy bíróságon folyó ítélkező munka, avagy a bírói igazságszolgáltatás működését egészében jellemző tartalma, akkor nem tartozik az Infotv. 3. § 5. pontja szerinti fogalom körébe.

Kúria Pfv.20.886/2025/8. - Az információszabadság korlátozása nem lehetséges formai alapokon. Az adatigénylés tárgyát képező dokumentum (a szerződés, annak mellékletei és az egyéb dokumentumok) tartalmának vizsgálatával állapítható meg, hogy az olyan közérdekű adatokat foglal magában, amelyekre valamely nyilvánosságkorlátozási ok kiterjed, és emiatt feltétlenül szükséges a nyilvánosságtól való elzárásuk. Az üzleti titok, mint megtagadási ok esetén az alapjogi mérlegelés akkor mellőzhető, ha az adatkezelő – a bíróság anyagi pervezetése ellenére – nem tárja a bíróság elé, hogy az üzleti titok védelme, mint megtagadási ok konkrétan mely adattal összefüggésben áll fenn, és ezen adat nyilvánosságra kerülése miként okozna a titokgazda üzleti tevékenysége végzése szempontjából aránytalan sérelmet.

Kúria Pfv.20.915/2025/9. - A közérdekű adat kiadása iránti perben az Infotv. 28. § (1) bekezdéséből következően a perindítás előfeltétele a közérdekű adat megismerése iránti kérelem benyújtása az adatkezelőhöz. Az adatmegismerés iránti kérelem akkor minősül az adatkezelőhöz benyújtott adatigénylésnek, ha az adatigénylés benyújtásának körülményei, annak tartalma alapján az adatkezelő számára egyértelműen megállapítható, hogy a kérelmező az adatigénylést az adatkezelőnek címezte.

Kúria Pfv.20.926/2025/6. - A közérdekű adat kiadása iránti perben az Infotv. 28. § (1) bekezdéséből következően a perindítás előfeltétele a közérdekű adat megismerése iránti kérelem benyújtása az adatkezelőhöz. Az adatmegismerés iránti kérelem akkor minősül az adatkezelőhöz benyújtott adatigénylésnek, ha az adatigénylés benyújtásának körülményei, annak tartalma alapján az adatkezelő számára aggálytalanul megállapítható, hogy a kérelmező az adatigénylést az adatkezelőnek címezte.

Kúria Pfv.20.940/2025/6. - A közérdekű adat kiadása iránti perben az Infotv. 28. § (1) bekezdéséből következően a perindítás előfeltétele a közérdekű adat megismerése iránti kérelem benyújtása az adatkezelőhöz. Az adatmegismerés iránti kérelem akkor minősül az adatkezelőhöz benyújtott adatigénylésnek, ha az adatigénylés benyújtásának körülményei, annak tartalma alapján az adatkezelő számára aggálytalanul megállapítható, hogy a kérelmező az adatigénylést az adatkezelőnek címezte.

Kúria Pfv.20.991/2025/11. - Annak megítélése során, hogy az adatkezelő az Infotv. 28. § (1) bekezdése szerint benyújtott adatmegismerés iránti kérelmet az adatkezelő teljesítette-e, az adatigénylés megfogalmazásából kell kiindulni. Az adatigénylésből egyértelműen ki nem tűnő adatok kiadására kötelezés sérti az Infotv. 26. § (1) bekezdését.

Kúria Pfv.21.023/2025/9. - A közérdekű adat megismerésére irányuló igénnyel összefüggésben indított pert a bíróságnak hivatalból kell megszüntetnie, ha az alperessel szemben nem került sor a kötelező megelőző eljárásra. Az adatmegismerés iránti kérelem akkor minősül az adatkezelőhöz benyújtott adatigénnyel, ha az adatigénnyel benyújtásának körülményei, annak tartalma alapján az adatkezelő számára aggálytalanul megállapítható, hogy a kérelmező az adatigénnyel az adatkezelőnek címezte.

Kúria Pfv.21.026/2025/6. - A közérdekű adat megismerésére irányuló igénnyel összefüggésben indított pert a bíróságnak hivatalból kell megszüntetnie, ha az alperessel szemben nem került sor a kötelező megelőző eljárásra. Az adatmegismerés iránti kérelem akkor minősül az adatkezelőhöz benyújtott adatigénnyel, ha az adatigénnyel benyújtásának körülményei, annak tartalma alapján az adatkezelő számára aggálytalanul megállapítható, hogy a kérelmező az adatigénnyel az adatkezelőnek címezte.

Kúria Pfv.21.028/2025/7 - A közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez való jog törvény által korlátozható alapjog. A közérdekű adat megismerése iránti perben a bíróság vizsgálata annak ellenőrzésére is irányulhat, hogy az adatkezelő a közérdekű adat kiadásának megtagadásához alapul szolgáló törvényben meghatározott adatfajta megismerését tagadta-e meg. Az információs szabadság meghatározó és jellegadó ismérve a közérdekű adatok nyilvánossága 4/2021. (I. 22.) AB határozat. Azonban a közérdekű adatok megismeréséhez való alapjog osztja az egyéb alapjogok sorsát abban, hogy ez az alapjog is korlátozható 3143/2025. (V. 15.) AB határozat. Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése alapján a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez való jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható 21/2013. (VII. 19.) AB határozat. A korlátozás formailag csak törvényben, tartalmilag pedig csak a lehető legszűkebb körben, az elérni kívánt céllal arányosan tekinthető legitimnek {2/2014. (I. 21.) AB határozat, Indokolás [30]; megerősítette: 4/2021. (I. 22.) AB határozat, Indokolás [43]}.

Kúria Pfv.21.070/2025/7 - Annak megítélése során, hogy az adat megismerése iránti igény tárgya közérdekű adatnak, vagy közérdekből nyilvános adatnak minősül-e, az Infotv. célját is figyelembe kell venni. Az Infotv. céljával ellentétes az ún. „készletező” adatgyűjtés. A közügyek átláthatóságát, a működés ellenőrzését érdemben nem szolgálja a bíróság esetében a 8 évvel korábbi személyi helyzetére vonatkozó adatok gyűjtése, igénylése. A Nemzeti Adatvédelmi és Információs szabadság Hatóság NAIH/9029-2/2025. számú állásfoglalásában rámutatott arra, hogy a szolgálati jogviszony megszűnésétől függetlenül, a köztisztviselő személyes adatai közérdekből nyilvánosak lehetnek. Ugyanakkor ebben az esetben is fennáll az a kötelezettség, hogy ez akkor állapítható meg, amennyiben és ameddig a közügyek átláthatóságához, azok megvitathatóságához, vagyis az Infotv. 1. §-ában foglalt célhoz kapcsolódnak. Az állásfoglalás kifejtette azt is, hogy az információs szabadság szempontjából az eredeti jogalkotói céllal ellentétes tendencia lehet az a nyilvánosság tekintetében, hogy visszamenőlegesen igényelnek adatokat, különösen a több évre igényelt közérdekből nyilvános személyes adatok megismerésekor.

Kúria Pfv.21.169/2025/3 - Közérdekű adat kiadása iránt indított perben az adatkezelő kizárólag csak létező, és ténylegesen a kezelésében lévő közérdekű adat, illetve közérdekből nyilvános adat kiadására kötelezhető. Amennyiben az adatkezelő a kiadni kért adatok hiányát

állítja, az adatigénylő köteles az adatok létezését igazolni, illetve legalább valószínűsíteni. Ha ez nem vezet eredményre, a kérdéses közérdekű adatok kiadására irányuló kereseti kérelmet el kell utasítani. Az alperes mind a precedens ítéletek megjelölésével, mind pedig az Alkotmánybíróság 13/2019. (IV. 8.) AB határozat idézett megállapításaival helyesen hivatkozott arra, hogy az adatkezelőt csak olyan közérdekű adat kiadására lehet kötelezni, amelyek számára léteznek, bármilyen módon rögzítettek, és ténylegesen a kezelésében vannak. Helytállóan hivatkozott az alperes arra, hogy ténylegesen már nem létező (törölt) adatok kiadására nem kötelezhető, illetve nemleges bizonyításra kötelezés sem lehetséges. Az adatok tényleges hiányára történő hivatkozás, a törlés állítása esetén a bizonyítási teher megfordul annyiban, hogy az adatok létezését és az alperes általi kezelését a felperes tartozik bizonyítani.

Kúria Pfv.21.210/2025/5 - A Kastélytv. 16. § (1) és (2) bekezdésének alperes közzétételi kötelezettségét meghatározó rendelkezéseiből önmagában nem következik, hogy az alperes által proaktív módon, kötelezően közzétett adatokon kívül, adatigénylés esetén további közérdekű adatok kiadására az Infotv. alapján nem kötelezhető. Az adatkezelő felelőssége annak eldöntése, hogy egy dokumentumban, iratban mely adatok megismerését szükséges korlátozni. A védett ismeret nyilvánosságra hozatala – ha az az üzleti tevékenység végzése szempontjából aránytalan sérelmet okozna – csak akkor korlátozható, ha az adatkezelő bizonyítja döntésének jogszerűségét és a korlátozás indokoltságát, a szükségességet és arányosságot. Az adatigénylést elutasító döntést – a hatékony jogorvoslat biztosítása érdekében – tartalmilag indokolni kell, amelyben ki kell térni arra, hogy pontosan milyen folyamatban lévő eljárásban meghozandó döntés megalapozását szolgálja a kiadni kért közérdekű adat és a kiadása mennyiben befolyásolja a szóban forgó döntés meghozatalát, az megíúsítaná-e a döntés hatékony végrehajtását, ellehetetlenítené-e az illetéktelen befolyástól mentes, független, hatékony köztisztviselői munkát.

Kúria Pfv.21.243/2024/5 - Az Infotv. 28. § (3) bekezdéséből következik a közérdekű adatigénylés tartalmával szemben támasztott azon követelmény, hogy abból egyértelműen meghatározható legyen: az igénylő pontosan mely adat kiadását kéri. Az igényelt adatok megjelölését kellően pontosnak kell tekinteni minden olyan esetben, ahol az igénylés részleteinek összessége alapján megállapítható az igényelt adatok köre. Amennyiben az adatigénylés megfogalmazása alapján az igényelt adat egyértelműen nem azonosítható, az adatigénylés címzettje abban az elsődleges kérdésben sem tud állást foglalni, hogy a kért adat közérdekű adatnak vagy közérdekből nyilvános adatnak minősül-e, nem tudja megítélni, hogy az igényelt adat a tevékenységével kapcsolatos-e, illetve az mely tevékenységével kapcsolatos. Az igényelt adat egyértelmű azonosíthatósága a közérdekű adat vagy közérdekből nyilvános adat kiadására kötelező jogerős bírósági döntés végrehajthatóságának is feltétele (Pfv.IV.20.425/2024/6.).

Ítéltáblai döntések

Fővárosi Ítéltábla – 9.Pf.20.384/2025/11-II.

Ítélelhozatal dátuma: 2025. november 11.

A per tárgya: közérdekű adat kiadása

A felperes keresetében a település¹, hrsz1/2-5, hrsz1/2/A, hrsz2/2 hrsz. ingatlanok területén engedéllyel működő „település¹ – ásvány” bányauzem bányatevékenységéhez kapcsolódó dokumentumok kiadását kérte az alperestől, így különösen a jóváhagyott Műszaki Üzemi Tervet (MÜT), bányatelek- és bányaművelési térképeket, tervtérképeket, környezetvédelmi térképeket, a Tájrendezési Előtervet és annak módosításait, valamint a jóváhagyott Tájrendezési Tervet. Keresetét az Infotv. 26. § (1) bekezdésére, 27. § (5) bekezdésére és 31. § (2) bekezdésére alapította, érvelésében a bányászatról szóló törvény, a környezetvédelmi szabályozás és az egészséges környezethez való alapjog összefüggéseire is hivatkozott.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, és az adatigénylés megtagadását az Infotv. 27. § (2) bekezdés g) pontjára, valamint az Ákr. 33. § (3) bekezdésére alapította, azt állítva, hogy a kért adatok a közigazgatási hatósági eljárás iratainak körébe tartoznak, és az iratbetekintési szabályok alapján nem ismerhetők meg.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította, és abból indult ki, hogy az Infotv. 27. § (2) bekezdés g) pontja lehetővé teszi az információszabadság korlátozását a közigazgatási hatósági eljárásban keletkezett iratok tekintetében, továbbá az Ákr. 33. § (3) bekezdését olyan törvényi rendelkezésnek tekintette, amely **az Infotv. 27. § (2) bekezdés g) pontjának tartalmát ad**, és az adatkezelő számára mérlegelési jogot biztosít. Az elsőfokú bíróság a megtagadás indokolását e jogértelmezés alapján elegendőnek találta, és nem vizsgálta azt, hogy a megtagadás érdemben mennyiben megalapozott.

A felperes fellebbezésében vitatta az Ákr. iratbetekintési szabályainak ilyen kiterjesztő alkalmazását, hivatkozott arra, hogy a közérdekű adatok megismeréséhez való jog korlátozásának szűk értelmezése követelmény, valamint arra is, hogy a kért iratok egy környezetre jelentős hatással bíró bányauzem engedélyezésével függnek össze, ezért a megismerni kívánt adatok környezeti információnak is minősülnek. Érvelésében megjelölt az Aarhus-i Egyezmény, a környezeti információkhoz való hozzáférés uniós szabályozása és a nemzeti környezetvédelmi rendelkezésekre történő hivatkozás is.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést alaposnak találta, és az elsőfokú ítéletet megváltoztatta. Az ítéltábla abból indult ki, hogy az **Infotv. 31. § (2) bekezdése alapján a közérdekű adatok kiadása megtagadásának jogszerűségét és indokoltságát az adatkezelőnek kell bizonyítania**. Rögzítette, hogy az alperes a megtagadást kizárólag az Infotv. 27. § (2) bekezdés g) pontjára és az Ákr. 33. § (1)–(3) bekezdéseire alapította, személyes adatra, védett adatra, üzleti titokra vagy más, konkrét adatmegtagadási okra nem hivatkozott, és azt sem vizsgálta, hogy a kért iratok tartalmazznak-e egyáltalán ilyen adatot, illetve hogy a kiadás kitarakással teljesíthető-e.

Az ítéltábla jogértelmezése szerint az Ákr. iratbetekintési jogi szabályai önmagukban nem tekinthetők a közérdekű adatok megismerését korlátozó, adatfajtákat meghatározó szabályoknak, és önmagukban nem igazolják a hatósági iratok részét képező, személyes vagy védett adatnak nem minősülő közérdekű adatok megismerésének megtagadását. Kiemelte, hogy a közigazgatási eljárások egy része – így különösen a jelentős környezethasználattal járó engedélyezési eljárások – széles, nem zárt kört érinthet, ezért az ilyen ügyekben a közérdekű adatok nyilvánosságának szükségtelen és aránytalan korlátozása a közügyek szabad megvitatását is ellehetetlenítheti. Az ítéltábla jelentőséget tulajdonított annak is, hogy

a kért dokumentumok a bányászati üzem működésének műszaki és tájrendezési alapját képezik, és a bányabizonyítvány tartalma érdemben csak e tervek ismeretében értelmezhető.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy a kért adatok a bányászati üzem működéséhez kapcsolódóan a víz, talaj, föld és tájkép állapotát potenciálisan befolyásoló tevékenységhez kötődnek, ezért környezeti információnak is minősülnek; e körben rögzítette, hogy a környezeti információkhoz való hozzáférés biztosítására nemcsak nemzetközi kötelezettségek, hanem uniós jogi szabályozás is irányadó, és a kivételeket szigorúan kell értelmezni. **Az ítéletértékelése szerint az alperes nem tudta igazolni, hogy az Infotv. 31. § (2) bekezdésének megfelelően jogszerűen és indokoltan tagadta meg a közérdekű adatok megismerését, ezért a kiadási kötelezettség fennállt.**

Az ítéletértékelésnek megfelelően kötelezte az alperest a kért dokumentumok elektronikus úton történő kiadására, a felperes perköltségfizetési kötelezettségét mellőzte, és az alperest első- és másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte; az eljárás illetékmentes volt. A közérdekű adatok kiadása iránti igény elutasítása az Ákr. iratbetekintési szabályaira hivatkozással nem igazolható önmagában, különösen akkor nem, ha a kért adatok környezeti információkat is érintenek, és az alperes nem bizonyítja a megtagadás jogszerűségét az Infotv. 31. § (2) bekezdése szerint.

Fővárosi Ítéletértékelés – 2.Pf.20.535/2025/7/II.

Ítéletértékelés dátuma: 2025. október 30.

A per tárgya: közérdekű adat kiadása

A felperes közérdekű adatigényléssel fordult az alperes **Honvédelmi Minisztériumhoz** és azt kérte, hogy adjon tájékoztatást arról, Magyarország 2023–2025 között hány darab, milyen típusú BTR harcjárművet adott át Szerbiának, milyen jogcímen és milyen ellentételezéssel történt az átadás, milyen műszaki állapotú és felszereltségű eszközökről volt szó, milyen jogszabályi vagy nemzetközi előírások alapján zajlott az ügylet, készült-e vizsgálat vagy jelentés, ki hozta meg a döntést, és mely szerb szervezet lett a címzett. Az igényelt információk a felperes álláspontja szerint a közérdekű adatok körébe tartoznak, a közfeladatot ellátó szervnek pedig az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdéséből és az Infotv. rendszeréből következően biztosítani kell a megismerhetőséget.

Az alperes a kérelem teljesítését arra hivatkozással vitatta, hogy a kért adatok nála nem léteznek, azokat nem kezeli, és más szervtől való beszerzésére sem kötelezhető; fellebbezésében azt is hangsúlyozta, hogy nem minősül adatkezelőnek a kért adatok vonatkozásában, továbbá a kereset jogalapját és a felperes bizonyítását is vitatta. A felperes ezzel szemben arra helyezte a hangsúlyt, hogy a perben nem az a döntő, ténylegesen ki bonyolította-e le az átadást, hanem az, hogy a honvédelemért felelős minisztériumnak a feladat- és hatásköréből, illetve a vonatkozó vagyoni jogi és szervezeti szabályozásból okszzerűen következően rendelkeznie kell-e az ilyen ügylethez kapcsolódó adatokkal, különösen akkor, ha a minisztérium részéről korábban olyan tájékoztatás született, amely az ügylet jogszerűségére vonatkozó álláspontot is tartalmazott.

Az elsőfokú bíróság az alperest a kért kérdésekre adott válaszok elektronikus megküldésére kötelezte, és perköltséget is megítélt a felperes javára. A döntés lényegi indoka az volt, hogy az alperes közfeladatot ellátó szervként a honvédelmi célra feleslegessé nyilvánított haditechnikai eszközök értékesítésével/átadásával összefüggő stratégiai döntéshozatalban olyan szerepet tölt be, amely alapján az ehhez kapcsolódó információk kezelésével és ismeretével okszzerűen rendelkeznie kell; ennek hiányában a minisztériumi feladatellátás és a korábbi hivatalos tájékoztatás is életszerűtlen lenne.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. A másodfokú bíróság rögzítette, hogy nem volt vitatott az alperes közfeladatot ellátó jellege, és az sem, hogy az igényelt információk a közérdekű adatok körébe tartoznak; a jogvita középpontjában az állt, hogy megalapozottan hivatkozhat-e az alperes arra, hogy a kért adatok nem állnak rendelkezésére. A bíróság az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdéséből és az információszabadság rendeltetéséből kiindulva hangsúlyozta, hogy a közérdekű adatok megismerésének biztosítása a közfeladatot ellátó szervek alapvető kötelezettsége, és a „nincs nálam adat” hivatkozás nem lehet pusztán formális, továbbá nem lehet ellentétes a feladat- és hatáskörből, illetve a jogszabályi környezetből következő követelményekkel. A másodfokú bíróság ugyanakkor felidézte a kúriai gyakorlat azon tételét is, hogy az adatkezelő főszabályként csak a ténylegesen létező és a birtokában lévő adatok kiadására kötelezhető, és ha az adatok létezését vitatja, a felperest terheli annak igazolása, hogy azok léteznek és az alperes kezeli őket; jelen ügyben azonban a körülmények alapján okszerűen volt megállapítható, hogy az alperesnek az ilyen ügylethez kapcsolódó adatokkal rendelkeznie kell.

A bíróság jelentőséget tulajdonított annak, hogy a felperes kérdései nem azt állították, hogy az átadás ténylegesen az alperes útján történt, hanem Magyarország és Szerbia relációjában kértek tájékoztatást, továbbá annak is, hogy a minisztériumi oldalról korábban adott hivatalos válasz megerősítette: az alperes birtokában van olyan információknak, amelyek alapján az ügylet jogszerűségét meg tudta ítélni. A másodfokú bíróság megállapította, hogy a felperes jogszabályi hivatkozásokkal kellően alátámasztotta: a vagyonkezelői szerződéskötéshez és a haditechnikai eszközök értékesítéséhez/átadásához kapcsolódó döntések miatt a kapcsolódó adatoknak az alperesnél rendelkezésre kell állniuk; a bíróság azt is megjegyezte, hogy az alperes nem jelölte meg, ki lenne a kért adatok kezelője. A perköltség mérséklésére irányuló kérelmet a másodfokú bíróság nem találta megalapozottnak, és az alperest a felperes másodfokú perköltségének viselésére kötelezte.

Az ítéleti következtetés az volt, hogy ha a peradatokból okszerűen levonható, és a jogszabályi környezet is alátámasztja, hogy a közfeladatot ellátó szervnek a kért adatokkal rendelkeznie kell, az adatkiadás nem tagadható meg eredményesen pusztán arra hivatkozással, hogy az adatok „nincsenek nála”.

Fővárosi Ítéltábla – 1.Pf.20.576/2025/7.
Ítélethozatal dátuma: 2025. december 11.

A per tárgya: közérdekű adat kiadása

A felperes (Közlekedő Tömeg Egyesület) 2025. július 9-én a kimittud.hu felületen **közérdekű adatihírdetést** nyújtott be az alpereshez (**MÁV Személyszállítási Zrt.**), amelyben a **személyszállító vonatok 2025. július 9-én hatályos összeállítási rendjének** másolatát kérte. Az alperes az igényt az **Infotv. 29. § (1) bekezdésére** hivatkozással megtagadta, arra utalva, hogy a kért irat **belső munkaanyag**, és ezért a **döntés megalapozását szolgáló adatokra** vonatkozó korlátozás alapján (**Infotv. 27. § (5) bekezdés**) nem megismerhető.

A felperes keresetében a kért adatok kiadására kérte kötelezni az alperest, és előadta, hogy a kért információk az alperes **közszolgáltatási szerződés alapján ellátott vasúti személyszállítási közfeladatához** kapcsolódnak, ezért **közérdekű adatok (Infotv. 3. § 5. pont)**. A felperes hivatkozott arra is, hogy a megtagadás **jogszerűségét és indokait az adatkezelőnek kell bizonyítania (Infotv. 31. § (2) bekezdés)**, továbbá vitatta, hogy a kért adatok konkrétan milyen jövőbeli döntés megalapozását szolgálják, és azt is előadta, hogy az alperes korábban az összeállítási rendek kiadását ténylegesen teljesítette.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Védekezésében arra hivatkozott, hogy az összeállítási rend egy olyan adategyüttes, amelyet a belső technológiai és működési folyamatokban használnak, és amely a menetrendi egyeztetések, koncepciók, fejlesztések, állomáskapacitás-vizsgálatok, karbantartási technológiák, valamint az éves menetrendi terv előkészítése és költségkalkulációk alapjául szolgál, ezért **folyamatosan döntési eljárásokban** kerül felhasználásra, így az **Infotv. 27. § (5) bekezdése** szerinti védelem alatt áll.

Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy **kereshető elektronikus formátumban** küldje meg a felperesnek a kért összeállítási rendet, és perköltség viselésére is kötelezte. Indokolásában rögzítette, hogy a kért adatok **közérdekű adatok**, és a megtagadás jogszerűségének igazolása körében az alperest terheli a bizonyítási kötelezettség (**Infotv. 31. § (2) bekezdés**). A bíróság a nyilvánosság-korlátozások megszorító értelmezését hangsúlyozó alkotmánybírói gyakorlatra utalva azt emelte ki, hogy az **Infotv. 27. § (5) bekezdés** alkalmazásához az adatkezelőnek **konkrétan** igazolnia kell, hogy a kért adat **milyen döntés megalapozását szolgálja**. Ennek hiányában a döntés-előkészítő jellegre történő hivatkozás nem tekinthető megalapozottnak. Az elsőfokú bíróság értékelése szerint az összeállítási rend elkészítése az alperes rendeltetésszerű működésének előfeltétele, és nem igazolt, hogy a kért adatok a megjelölt jövőbeli menetrendi döntések megalapozására készültek vagy rögzítésük e célt szolgálná.

Az alperes fellebbezésében fenntartotta, hogy az összeállítási rend a menetrend-tervezéshez és más jövőbeli döntésekhez szükséges, továbbá a fellebbezésben **új érvként** azt is előadta, hogy az adatok kiadása a **tisztességes piaci verseny torzulását**, illetve az alperesi feladatellátás **külső befolyástól mentes** működését érintheti, és versenytársak számára többletinformációt adhat.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el, és az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. A másodfokú bíróság jelentőséget tulajdonított annak, hogy közérdekű adatok kiadása iránti perben az adatkezelő a megtagadás indokát elvileg módosíthatja, azonban a perfelvételi szakban előadott védekezéshez képest **új anyagi jogi kifogás** előterjesztése a fellebbezésben **ellenkérelem-változtatásnak** minősül, és a fellebbezési eljárásban **nem megengedett**. Ennek megfelelően az ítéltábla az alperes fellebbezésében szereplő, a verseny torzulására és a külső befolyástól mentes feladatellátásra alapított új kifogást **nem vizsgálta**, és az **ellenkérelem-változtatást elutasította**.

Az ítéltábla az alperes **Infotv. 27. § (5) bekezdésére** alapított védekezése körében egyetértett azzal, hogy a döntés-előkészítő jellegre való hivatkozás önmagában nem elegendő: az adatkezelőnek **konkrétan meg kell jelölnie és igazolnia kell**, hogy a kért adat **mely folyamatban lévő eljárásban hozandó döntést** alapoz meg, és a nyilvánosság milyen módon befolyásolná a döntéshozatalt. A per adatai alapján az alperes nem mutatta be, hogy az összeállítási rend miként és milyen módon alapozza meg a jövőbeni menetrenddel kapcsolatos döntéseket; ezzel szemben megállapítható volt, hogy az összeállítási rend elkészült, a vonatok szerelvény-összeállításáról a szükséges döntés megszületett, és az az alperes rendeltetésszerű működéséhez szükséges. Az ítéltábla azt is rögzítette, hogy az alperes belső szervezeti/stratégiai változásokra történő hivatkozása önmagában nem támasztja alá az adatok kiadásának megtagadását.

A másodfokú bíróság a pereszes alperest másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte, és rögzítette, hogy az eljárás illetékmentes. A közérdekű adatok kiadásának **Infotv. 27. § (5) bekezdésére** alapított megtagadásához az adatkezelőnek konkrét, bizonyított döntés-előkészítő kapcsolatot kell igazolnia, és a fellebbezésben előadott új anyagi jogi kifogás ellenkérelem-változtatásként nem vehető figyelembe.

Fővárosi Ítéltábla – 2.Pf.20.142/2025/11/II.

Ítélethozatal dátuma: 2025. június 17.

A per tárgya: közérdekű adat kiadása

A felperes 2024. szeptember 6. napján közérdekű adatigényléssel fordult az alpereshez (**Közigazgatási és Területfejlesztési Minisztérium**), amelyben a Kormányhivatali Központi Időpontfoglaló Alkalmazás (KHKIA) rendszerből a Nemzeti Közlekedési Hatóság vizsgálataihoz kapcsolódó időpontfoglalási adatok megismerését kérte. Az igény a foglalható időpontok közzétételének időpontjára, az adminisztrátori műveletek idejére, a foglalások időpontjára, az érintett ügyek típusára, valamint a foglalt időpontok törlésére vonatkozó adatokra terjedt ki, anonimizált formában.

Az alperes az adatigénylés teljesítését megtagadta, arra hivatkozva, hogy a kért adatok kiadása a kezelésében lévő adatok összevetését és ezáltal új adat előállítását tenné szükségessé. A felperes ezt követően az **Infotv. 52. §-a** alapján a **NAIH-hoz fordult**, azonban a hatóság az eljárást megszüntette. Ezt követően a felperes keresetet indított, amelyben a kért adatok kiadására kérte kötelezni az alperest.

A perben a felperes arra hivatkozott, hogy a kért információk az alperes által irányított és felügyelt rendszer működésével, valamint a közfeladat ellátásával összefüggésben keletkezett, személyes adatnak nem minősülő információk, ezért **közérdekű adatoknak** minősülnek az **Infotv. 3. § 5. pontja** alapján. Előadta továbbá, hogy az alperes adatkezelői minőségére tekintettel az **Infotv. 26. § (1) bekezdése** szerint köteles a kezelésében lévő **közérdekű adatok kiadására**, és vitatta azt az alperesi állítást, hogy a teljesítés új adat előállítását igényelné.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Védekezésében arra hivatkozott, hogy a KHKIA rendszer tekintetében nem minősül adatkezelőnek, az adatokat ténylegesen nem ő kezeli, azokhoz nincs közvetlen hozzáférése, továbbá azt is előadta, hogy a rendszerben kezelt adatok egy része automatikusan törlésre kerül, így a kért adatok egy része fizikailag sem áll rendelkezésre.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest a kért adatok kiadására, megállapítva, hogy az alperes az **Infotv. 3. § 9. pontja** szerinti adatkezelői minőségben jár el, és a kért adatok a közfeladat ellátásával összefüggésben keletkezett **közérdekű adatok**. Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy az alperes maga is elismerte, hogy az adatok egy része a rendelkezésére áll, ezért az adatigénylés teljesítéséhez új adat előállítása nem szükséges.

Az alperes fellebbezésében fenntartotta, hogy nem rendelkezik a kért adatokkal, illetve azok a rendszer működésére vonatkozó szabályok szerint automatikusan törlésre kerültek. A fellebbezésben vitatta továbbá az adatkezelői minőség megállapítását és az elsőfokú eljárás jogszerűségét is.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést részben alaposnak találta annyiban, hogy rögzítette: a **közfeladatot ellátó szerv csak a ténylegesen kezelésében álló adatok kiadására kötelezhető**, nem létező adatok közlésére nem. Ugyanakkor hangsúlyozta, hogy az alperest terheli annak igazolása, ha arra hivatkozik, hogy a kért adatok törlésre kerültek. A másodfokú bíróság ennek érdekében tisztázta, hogy a kért adatok közül melyek állnak ténylegesen rendelkezésre, és melyek nyerhetők ki a rendszerből.

Az ítéletábra megállapította, hogy a perbeli időszakban a kért adatok az alperes kezelésében álltak, ezért az **Infotv. 26. § (1) bekezdése** alapján a kiadásukra kötelezhető. A másodfokú bíróság az **Infotv. 31. § (7) bekezdése** alapján a rendelkezésre álló adatok közzétételére kötelezte az alperest, az elsőfokú ítéletet e körben részben megváltoztatta, egyebekben helyben hagyta.

A Fővárosi Ítéletábra a felperest mindkét fokon pernyertesnek tekintette, és az alperest másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte, rögzítve, hogy az eljárás illetékmentes.

Fővárosi Ítéletábra – 1.Pf.20.165/2025/4.

Ítélethezatal dátuma: 2025. május 29.

A per tárgya: közérdekű adat kiadása

A felperes (**Magyar Helsinki Bizottság**) közérdekű adatigénylést terjesztett elő 2024. augusztus 14-én a **kimittud.hu** felületén az alperes (**Kormányzati Ellenőrzési Hivatal – KEHI**) felé. Az alperes központi hivatalként működő központi költségvetési szerv, a Kormány kormányzati ellenőrzési szerve, amelynek feladatai közé tartozik annak évenkénti ellenőrzése, hogy a jogszabály előkészítéséért felelős miniszter eleget tesz-e a **jogszabályok előkészítésében való társadalmi részvételről szóló 2010. évi CXXXI. törvény (Jet.)** szerinti kötelezettségeknek, így különösen annak vizsgálata, hogy a jogszabálytervezetek társadalmi egyeztetésre bocsátása megtörtént-e, a kivételek alkalmazása igazolható-e, az indokolás közzététele megvalósult-e, valamint a hatásvizsgálati összefoglaló közzétételére sor került-e. Az alperes az ellenőrzés eredményéről évente jelentést készít, amelyet az igazságügyért felelős miniszter útján a honlapon tesz közzé; az alperes 2022-re vonatkozóan **KEHI-11-74/16/2023.**, 2023-ra vonatkozóan **KEHI-11-1/1/2024.** iktatószámú jelentést publikált.

Az alperes az ellenőrzési tevékenységéhez „**Ellenőrzési módszertan**” elnevezésű módszertani útmutatót rendszeresített, amelynek mellékletét egy **Excel-táblázat minta** és egy **jelentésminta** képezi; ezek kitöltésével teljesítik a minisztériumok az adatszolgáltatást. Az alperes a minisztériumok által benyújtott jelentések alapján a 2022-re és 2023-ra vonatkozó ellenőrzések eredményét értékelési szempontokat is tartalmazó, kitöltött Excel-táblákban rögzítette, amelyek alapjául a minisztériumok jelentései szolgáltak.

A felperes adatigénylésében több körben kérte olyan dokumentumok és adatok kiadását, amelyek egyrészt arra vonatkoztak, hogy a minisztériumoknak **milyen tartalmú adatszolgáltatást** kell nyújtaniuk az éves Jet. szerinti ellenőrző jelentésekhez, másrészt arra, hogy az alperes **milyen adatok alapján és milyen szempontok szerint** értékeli a minisztériumok gyakorlatát, továbbá kérte a 2023-as és 2024-es éves ellenőrző jelentésekhez benyújtott minisztériumi anyagokat, valamint külön listákat is a Jet. szerinti társadalmi egyeztetés alóli kivételekkel érintett tervezetekről. Az alperes a 2024. szeptember 24-én kelt válaszában az igényt elutasította.

A felperes keresetében az Alaptörvény **VI. cikk (3) bekezdésére**, valamint az **Infotv. 3. § 5. pontjára** és **26. § (1) bekezdésére** hivatkozva kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a kért adatok kiadására, arra alapítva igényét, hogy a módszertani útmutató és mellékletei, az ellenőrzésekhez kapcsolódó Excel-táblák, továbbá a minisztériumok által benyújtott jelentések **közérdekű adatok**. Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, és arra hivatkozott, hogy a Jet.-ből fakadó feladatát a módszertani útmutató alapján végzi, a kért anyagok pedig **döntést megalapozó jellegűek**. E körben az alperes a módszertani útmutató és mellékletei tekintetében az **Infotv. 27. § (5) bekezdésére** hivatkozott, a 2022–2023. évi kitöltött Excel-táblák és a minisztériumi jelentések tekintetében pedig az **Infotv. 27. § (6)**

bekezdésére utalva azt állította, hogy az adatok megismerése a közfeladatot ellátó szerv **törvényes működési rendjét**, illetve **feladat- és hatáskörének illetéktelen külső befolyástól mentes ellátását** veszélyeztetné. A kiadni kért dokumentumokat – a minisztériumok által a 2022-re vonatkozóan benyújtott jelentések kivételével – az alperes **zárt iratként** csatolta.

Az elsőfokú eljárás során az alperes egyes kereseti kérelmeket részben teljesített, erre figyelemmel az elsőfokú bíróság az eljárást egyes pontok tekintetében részben megszüntette, majd a felperes a bíróság felhívására pontosította, hogy a fennmaradó kérelmei ténylegesen a **módszertani útmutatóra és mellékleteire, a 2022–2023. évi kitöltött Excel-táblákra**, valamint a **minisztériumok által benyújtott jelentésekre** irányulnak. Az elsőfokú bíróság ezek tekintetében az alperest a kért dokumentumok kiadására kötelezte, és perköltség fizetésére is marasztalta. Indokolásában rögzítette, hogy az alperes közfeladatot ellátó szerv, a kiadni kért adatok **közérdekű adatok**, és a kiadás megtagadásának jogszerűségét, indokait – az **Infotv. 31. § (2) bekezdése** alapján – **az alperesnek kell bizonyítania**. A bíróság az Alkotmánybíróság gyakorlatára utalva hangsúlyozta, hogy ahol a nyilvánosság korlátozása az adatkezelő mérlegeléséhez kötődik, ott a megtagadás **formális hivatkozásokkal** nem igazolható, a korlátozás tartalmi indokoltóságát **kétségtelenül** alá kell támasztani, és a döntés-előkészítő jellegre alapított korlátozásnál vizsgálni kell, hogy az adatkezelő **alkotmányosan igazolható indokok alapján** és csak a **feltétlenül szükséges mértékben** tagadta-e meg az adatszolgáltatást. Az elsőfokú bíróság azt is rögzítette, hogy e körben **formai és tartalmi vizsgálat** szükséges: meg kell jelölni, hogy a kiadni kért adat pontosan **milyen folyamatban lévő eljárásban meghozandó döntés** megalapozását szolgálja, és azt is elő kell adni, hogy a nyilvánosság **mennyiben befolyásolja** a döntés meghozatalát.

A fellebbezést az alperes nyújtotta be, amelyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. A fellebbezésben fenntartotta, hogy a módszertani útmutató és mellékletei az **Infotv. 27. § (5) bekezdése** szerinti, jövőbeli döntéseket (az évenként elkészítendő jelentéseket) megalapozó adatok, a kitöltött Excel-táblák és minisztériumi jelentések kiadása pedig az **Infotv. 27. § (6) bekezdése** szerinti veszélyeztetést alapozza meg. A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, és arra hivatkozott, hogy az alperes az elsőfokú eljárásban – a bírói anyagi pervezetés ellenére – nem adott elő kellően konkrét, tételes tényállításokat a megtagadási okok tartalmi indokolására, ezért a fellebbezésben előadott érvelés a **Pp. 373. § (2) bekezdése** alapján már nem vehető figyelembe.

A Fővárosi Ítéletábla a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el, és az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. A másodfokú bíróság a figyelembe vehető peradatok alapján azt rögzítette, hogy az elsőfokú bíróság a pontosított kereseti kérelmek és az ellenkérelem keretei között, az anyagi jognak megfelelően döntött, és a megállapított tényekből **eltérő jogi következtetés nem vonható le**. A döntés lényegi indokaként azt emelte ki, hogy az alperes az elsőfokú eljárásban a bíróság tájékoztatása és felhívása ellenére sem adta elő azokat a releváns tényeket, amelyek alapján az **Infotv. 27. § (5) és (6) bekezdése** szerinti megtagadási ok fennállása érdemben vizsgálható lenne, továbbá azt sem állította, hogy a megtagadást megelőzően elvégezte volna az Alkotmánybíróság által meghatározott **közérdek-tesztet**, és nem jelölte meg azokat a konkrét tényeket sem, amelyek a bírósági mérlegelést megalapozhatták volna.

Az ítéletábla rögzítette, hogy a döntés-előkészítő jellegre és veszélyeztetésre való, **konkrétumok nélküli általános hivatkozás** nem elegendő a közérdekű adatok kiadásának megtagadásához, és arra is utalt, hogy a bíróságnak a megtagadás jogszerűségét az adatkezelő által **az adatigény megtagadásakor alapul vett, értékelt tények alapján** kell felülbírálnia, a szükséges mérlegeléshez pedig nem elegendő sem az általános hivatkozás,

ideértve egy jogszabályi rendelkezés idézését is, sem az iratok **zárt módú csatolása**, ha az nem jár együtt a mérlegeléshez szükséges tényállítások előadásával. A másodfokú bíróság azt is rögzítette, hogy amennyiben az elsőfokú bíróság az érdekmérlegeléshez szükséges tényállítások körében teljes körű, a mulasztás jogkövetkezményeire is kiterjedő tájékoztatást adott, akkor a tényállítások a fellebbezésben **már nem pótolhatók a Pp. 373. § (2) bekezdésére** tekintettel.

A Fővárosi Ítéltábla a pervesztes alperest másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte, és rögzítette, hogy az eljárás **illetékmentes**.

Fővárosi Ítéltábla – 1.Pf.20.134/2025/4.

Ítélelhozatal dátuma: 2025. május 20.

A per tárgya: közérdekű adat kiadása

A felperes **közérdekű adatigénnyel** fordult az alpereshez (**Nyíri Tamás Alapítvány**), amelyben kérte az alperes **legfrissebb közhasznúsági mellékletének**, a **2022. évi közhasznúsági beszámolónak**, valamint az **alperes kuratóriumát vezető személyek számának** kiadását. Az alperes az adatigénylést nem teljesítette, ezért a felperes keresetet indított, és kérte az alperes kötelezését az adatok kiadására.

A felperes keresetét **Magyarország Alaptörvénye VI. cikk (3) bekezdésére**, valamint az **információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) 26. § (1) bekezdésére** alapította, és a perben **perköltségigényt** is érvényesített. Az alperes a per során **ellenkérelmet nem terjesztett elő**, és a tárgyalásokon **nem jelent meg**.

Az elsőfokú bíróság a keresetnek – az alperes mulasztására tekintettel – **helyt adott**, és kötelezte az alperest arra, hogy **három napon belül, díjmentesen** adja ki a kért adatokat. A bíróság megállapította, hogy az alperes az **Infotv. 26. § (1) bekezdése** alapján közfeladatot ellátó szervnek minősülő adatkezelőként köteles a kezelésében lévő **közérdekű adatok** kiadására, és a megtagadás jogszerűségét az alperesnek kellett volna igazolnia.

Az elsőfokú bíróság a pervesztes alperest **perköltség megfizetésére** is kötelezte. A perköltség körében elfogadta a keresetlevél elkészítésére felszámított ügyvédi munkadíjat, ugyanakkor a tárgyalásokkal összefüggésben felszámított munkadíjat **mérsékelte**, arra hivatkozással, hogy a két tárgyalás között érdemi ügyvédi tevékenység nem volt azonosítható. A bíróság rögzítette továbbá, hogy az **eljárás elhúzódása miatti kifogás** költsége nem tekinthető a **Pp. 80. §-a** szerinti, a jog perbeli érvényesítésével szükségszerűen és okszerűen felmerült költségnek. A tárgyaláson való megjelenéshez kapcsolódó igazolt készkiadásokat ugyanakkor elfogadta, és megállapította, hogy az eljárás **tárgyi illetékmentes**.

A felperes fellebbezésében kizárólag a **perköltség összegét** vitatta, és annak felemelését kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság indokolatlanul mérsékelte a felszámított ügyvédi munkadíjat, különösen arra tekintettel, hogy az alperes a perköltségigényt nem vitatta. Sérelmezte továbbá az utazási idővel és egyes eljárási cselekményekkel összefüggő költségek figyelmen kívül hagyását.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést **tárgyaláson kívül** bírálta el és rámutatott arra, hogy a **perköltségigény nem része a keresetnek**, hanem a **Pp. 81. §-a szerinti sajátos perbeli nyilatkozat**, amelyről a bíróság a **Pp. 82. §-a** alapján dönt. Ennek megfelelően a bíróság a perköltséget akkor is mérsékelheti, ha azt az ellenérdekű fél nem vitatta, és az **Ükr. 2. § (2) bekezdése** sem köti a mérséklést a fél kérelméhez. Az ítéltábla hangsúlyozta, hogy a bíróság

mérlegelési jogkörében vizsgálja, hogy a felszámított ügyvédi munkadíj **arányban áll-e a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel.**

A másodfokú bíróság egyetértett azzal, hogy az áttételt elrendelő végzés elleni fellebbezés, valamint az eljárás elhúzódása miatti kifogás költségei nem vehetők figyelembe perköltségként, mivel ezek nem vezettek eredményre, illetve e körben már jogerős döntés született. Ugyanakkor a ténylegesen megtartott tárgyalással összefüggésben megállapította, hogy a felperes a megbízási szerződésben foglaltaknak megfelelően számította fel a felkészüléshez, az utazáshoz és a tárgyalási képviselőhöz kapcsolódó munkadíjat, és a peranyag nem tartalmazott olyan adatot, amely e költségek tényleges felmerülését cáfolta volna.

Ezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítélet **perköltségre vonatkozó rendelkezését részben megváltoztatta**, és az alperes által fizetendő elsőfokú perköltség összegét **353.100 forintra felemelte**, egyebekben az elsőfokú döntést helybenhagyta. A fellebbezés részbeni eredményességére tekintettel az alperest **másodfokú perköltség** megfizetésére is kötelezte, és rögzítette, hogy az eljárás **illetégmentes**.

Fővárosi Ítéltábla – 2.Pf.20.221/2025/8/II. sz. ítélet

Ítélethozatal dátuma: **2025. szeptember 11. (az ítélet a Pf/12. srsz. végzéssel kijavítva)**

A per tárgya: közérdekű adat kiadása

A felperes 2025. január 22-én **közérdekű adatigénnyel** fordult az alpereshez, a **Nemzeti Népegészségügyi és Gyógyszerészeti Központ**hoz, amely az OSZIR-rendszer üzemeltetője. Az igény az OSZIR-hozzáférésekhez kapcsolódó adatok kiadására irányult, különösen arra, hogy a **12kh.bfkh.gov.hu** végződésű e-mail címhez mikor és mely szerv részéről történt jogosultságigénylés, továbbá a kapcsolódó iratok (iktatási szám, igénylő személye, dokumentum), valamint arra, hogy 2015 és 2024 között évente hányszor történt belépés ezzel az e-mail címmel. Az alperes az **Infotv. 29. § (2) bekezdése** alapján az adatigénylés teljesítésére nyitva álló határidőt meghosszabbította.

A felperes keresetében az adatigénnyel azonos tartalmú adatok kiadására kérte az alperes kötelezését. Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, arra hivatkozva, hogy az első két kérdés tekintetében az igény **rosszhiszemű**, a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményébe ütközik, míg a harmadik kérdés vonatkozásában az adatigénnyel állítása szerint teljesítette.

Az elsőfokú bíróság a keresetnek helyt adott, és kötelezte az alperest a kért **közérdekű adatok** kiadására, valamint perköltség megfizetésére. Indokolásában hangsúlyozta, hogy a megtagadás jogszerűségét az alperesnek kell bizonyítania **az Infotv. 31. § (2) bekezdése** alapján. A bíróság rögzítette, hogy az alperes nem vitatta a kért adatok közérdekű jellegét és kezelését, ugyanakkor nem tudta igazolni sem az adatigénylés teljesítését, sem a visszaélésre való joggyakorlás fennállását. A visszaélésre való hivatkozás a bíróság megítélése szerint általános jellegű volt, konkrét tényállításokat nem tartalmazott.

Az alperes fellebbezésében arra hivatkozott, hogy a felperes az adatigénylésre már korábban választ kapott, továbbá vitatta a megítélt perköltség összegét, és a fellebbezéshez új bizonyítékot csatolt. A felperes ezzel szemben arra mutatott rá, hogy az alperes a másodfokú eljárásban **új tényekre és bizonyítékokra** hivatkozik, amely nem megengedett.

A **Fővárosi Ítéltábla** az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. A másodfokú bíróság kiemelte, hogy **az Infotv. 31/B. § (1) bekezdése alapján a közérdekű adat kiadása iránti perben utólagos**

bizonyításnak nincs helye, ezért az alperes által a fellebbezéshez csatolt irat nem volt figyelembe vehető. Az ítéletábra osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját abban is, hogy az alperes nem bizonyította sem az adatigénylés teljesítését, sem a megtagadás jogszerűségét. A perköltség körében a másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság részletes indokolásával, és a pervesztes alperest a másodfokú perköltség megfizetésére is kötelezte.

A határozat elvi tartalma: A közérdekű adat kiadása iránt indított perben utólagos bizonyításnak nincs helye.

Fővárosi Ítéletábra – 1.Pf.20.222/2025/7. sz. ítélet
Ítélethozatal dátuma: 2025. június 19.

A per tárgya: közérdekű adat kiadása

A felperes közérdekű adatigényléssel fordult az alpereshez, amelyben több, meghatározott vasútvonalon végzett **mérőkocsis vágánygeometriai vizsgálatok során rögzített mérési eredmények** elektronikus úton történő kiadását kérte. Az alperes jogelődje az adatigénylést megtagadta, majd a jogutódlást követően az alperes a per során fenntartotta azt az álláspontját, hogy a kért adatok **nem közérdekű adatok**, illetve **döntés megalapozását szolgáló adatok**, amelyek nyilvánosságra hozatala a **vasúti biztonságot**, valamint a **feladat- és hatáskör illetéktelen külső befolyástól mentes ellátását** veszélyeztetné.

A felperes keresetében arra hivatkozott, hogy az alperes **közfeladatot ellátó szerv**, az igényelt adatok az alperes kezelésében vannak és a közfeladat ellátásával összefüggésben keletkeztek, ezért az **Infotv. 3. § 5. pontja** alapján **közérdekű adatoknak** minősülnek. Álláspontja szerint az **Infotv. 27. § (6) bekezdése** nem zárja ki ezen adatok megismerhetőségét, hanem kizárólag a megismerés megtagadásának törvényi feltételeit határozza meg. Előadta továbbá, hogy a megtagadás jogszerűségét és annak indokait az **Infotv. 31. § (2) bekezdése** alapján az adatkezelő köteles bizonyítani.

Az alperes ellenkérelmében arra hivatkozott, hogy a kért adatok speciális szakmai jellegük miatt a vasúti pálya működtetésére és karbantartására vonatkozó döntések előkészítésének alapjául szolgálnak, továbbá az adatok önmagukban nem alkalmasak arra, hogy azokból pontos és megalapozott következtetések legyenek levonhatók. Álláspontja szerint ezen adatok kiadása alkalmas lehet a vasútbiztonság veszélyeztetésére, valamint az alperes feladat- és hatáskörének illetéktelen külső befolyásolására.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes a kiadni kért adatok **közérdekű jellegét érdemben nem vitatta**, továbbá a döntéselőkészítő jellegre való hivatkozása **általános jellegű** volt. A bíróság rögzítette, hogy az alperes nem jelölt meg konkrét döntést, amelynek megalapozását a kért adatok szolgálnák, és nem bizonyította azt sem, hogy az adatok nyilvánosságra hozatala a törvényes működési rendet vagy a feladat- és hatáskör illetéktelen külső befolyástól mentes ellátását veszélyeztetné. Ennek megfelelően az alperest a közérdekű adatok kiadására kötelezte.

A fellebbezés folytán eljáró **Fővárosi Ítéletábra** az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. Indokolásában hangsúlyozta, hogy az **Infotv. 27. § (6) bekezdése** a döntés megalapozását szolgáló, a közfeladatot ellátó szerv kezelésében lévő és a közfeladat ellátásával összefüggésben keletkezett adatokat **nem emeli ki a közérdekű adatok köréből**, hanem az ilyen közérdekű adatok megismerésére irányuló igény elutasításának feltételeit rögzíti.

Az ítéletábra kiemelte, hogy az adatkezelőnek konkrétan meg kell jelölnie, milyen döntés megalapozását szolgálják az adatigényléssel érintett adatok, továbbá igazolnia kell, hogy az adatok nyilvánosságra hozatala a törvényes működési rendet vagy a feladatellátás illetéktelen külső befolyástól mentes jellegét reálisan veszélyezteti. Önmagában az az érv, hogy az

adatokból nem vonhatók le pontos vagy megalapozott következtetések, **nem tekinthető az Infotv. 27. § (6) bekezdése szerinti megtagadási oknak.**

A másodfokú bíróság megállapította, hogy az alperes nem tett eleget az **Infotv. 31. § (2) bekezdésében** rögzített bizonyítási kötelezettségének, ezért az elsőfokú ítélet jogszerű volt. A Fővárosi Ítéltábla az ítéletet helybenhagyta, és az alperest a másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte.

Fővárosi Ítéltábla – 2.Pf.20.235/2025/9/II.

Ítélethozatal dátuma: 2025. szeptember 2.

A per tárgya: közérdekű adat kiadása

A felperes 2024. szeptember 13. napján **közérdekű adatigénylést** nyújtott be az alperes **Országos Kórházi Főigazgatóság**hoz, amelyben több állami fenntartású egészségügyi intézmény **magasabb vezetői megbízására** lefolytatott pályázati eljárásokkal összefüggésben kért adatokat. Az igény többek között arra irányult, hogy a munkáltató **eltérte az előkészítő bizottság által felállított rangsortól**, valamint a **nyertes pályázók megbízás ellátására vonatkozó elképzeléseit, célkitűzéseit tartalmazó dokumentumok** megismerhető-e.

Az alperes az adatigénylést **részben teljesítette**, a rangsortól való eltérésre és a pályázati programokra vonatkozó adatokat azonban megtagadta, arra hivatkozva, hogy azok **nem közérdekűek, nem közérdekből nyilvánosak**, illetve **döntés megalapozását szolgáló adatok**, továbbá **személyes adatnak** minősülnek. A felperes keresetében vitatta a megtagadás jogszerűségét, hivatkozva arra, hogy a döntések már megszülettek, az alperes pedig **nem igazolta**, hogy az adatok nyilvánossága bármely **Infotv. szerinti kivételi okot** megalapozna.

Az elsőfokú bíróság részben helyt adott a keresetnek, és több intézmény vonatkozásában kötelezte az alperest az adatszolgáltatásra. A másodfokú eljárásban a **Fővárosi Ítéltábla** a döntést részben megváltoztatta. A bíróság rögzítette, hogy a **rangsortól való eltérés ténye** önmagában **nem minősül az érintett közfeladatának ellátásával összefüggő személyes adatnak**, ezért e körben az adatok **nem közérdekből nyilvánosak**, és kiadásuk nem kötelező. Ezzel szemben a **nyertes pályázók megbízás ellátására vonatkozó elképzeléseit, célkitűzéseit tartalmazó dokumentumok** olyan személyes adatok, amelyek **szorosan kapcsolódnak a közfeladat ellátásához**, ezért az **Infotv. 26. § (2) bekezdése** alapján **közérdekből nyilvános adatnak** minősülnek.

Az ítéltábla hangsúlyozta, hogy az **Infotv. 27. § (5)–(6) bekezdéseire** alapított megtagadás csak akkor jogszerű, ha az adatkezelő **konkrétan igazolja**, hogy az adott adat **mely döntést alapoz meg**, illetve a nyilvánosság **milyen módon veszélyeztetné** a közfeladatot ellátó szerv működését. Az alperes e bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget. A bíróság ezért több intézmény főigazgatói pályázatának kiadására kötelezte az alperest, egyes személyes elérhetőségi adatok kitakarásának engedélyezése mellett, míg a rangsortól való eltérésre vonatkozó adatok tekintetében a keresetet elutasította.

A döntés alapján a **nyertes pályázók szakmai programjai a közérdekű adatok megismerhetőségéhez kapcsolódó alkotmányos követelmények alapján nyilvánosak**, míg a rangsor-eltérés ténye nem tekinthető az érintett közfeladat-ellátásával összefüggő adatnak.

Fővárosi Ítéltábla-1.Pf.20.257/2025/4.

Ítélethozatal dátuma: 2025. június 17.

A per tárgya: közérdekű adat kiadása

A felperes újságíróként közérdekű adatigénnyel fordult az alpereshez, amelyben a miniszter által tett, Ukrajna háború sújtotta közigazgatási egységeire vonatkozó javaslatokkal összefüggő dokumentumok, indokolások és mérlegelési szempontok kiadását kérte. Az alperes az adatigénnyelést az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló törvény **27. § (5)–(6) bekezdésére** hivatkozással megtagadta.

A felperes keresetében a közérdekű adatok kiadására kérte az alperes kötelezését. Az alperes ellenkérelmében már arra hivatkozott, hogy a kért adatok nem állnak rendelkezésre, és a megtagadáskor megjelölt jogalap téves volt. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes a kért adatokkal nem rendelkezik, ezért azok kiadására nem kötelezhető, a keresetet elutasította. Ugyanakkor az alperest perköltség megfizetésére kötelezte arra tekintettel, hogy a felperes perindítására az alperes téves jogalapra épített megtagadása adott okot.

Az alperes fellebbezése kizárólag a perköltség összegére irányult. A másodfokú bíróság rögzítette, hogy a keresetet elutasító rendelkezés jogerőre emelkedett, ezért a felperes a perben teljes egészében pervesztesnek minősül. Ennek megfelelően a **Pp. 83. § (2) bekezdése** nem volt alkalmazható. A Fővárosi Ítéltábla részletesen értelmezte a **Pp. 86. § (2) bekezdését**, és megállapította, hogy **e rendelkezés kizárólag azon perköltségrészre vonatkozik, amelyet a fél az ellenfelének a jóhiszemű eljárás elvének megsértésével, az eljárás-támogatási kötelezettség megszegésével, azaz feleslegesen okozott**, és a törvény az ilyen költségek elkülönített kezelését írja elő. A jogszabály alapján ez a rendelkezés a perköltség **egy elkülöníthető részére**, „egyes” perbeli cselekmények költségeire alkalmazható, **nem pedig a teljes perköltség viselésére**. Ennek megfelelően az, hogy a felperes nyilatkozata szerint a „kereset érdemben nem teljesíthető”, **nem értelmezhető a Pp. 86. § (2) bekezdésének keretei között**.

A másodfokú bíróság figyelemmel volt arra is, hogy az alperes a perfelvételi nyilatkozatában **200.000 forint összegig elismerte** a felperes perköltségigényét. Erre tekintettel a perköltség megfizetésére kötelezés kizárólag ezen elismerés körében volt megalapozott, az ezt meghaladó összeg megítélésére jogszabályi alap nem állt fenn. A Fővárosi Ítéltábla ezért az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezését megváltoztatta, és az alperes által fizetendő perköltséget **200.000 forintban** határozta meg.

A határozat elvi tartalma a Pp. 86. § (2) bekezdése azon perköltségrész tekintetében tartalmaz előírásokat, amelyet a fél az ellenfelének a jóhiszemű eljárás elvének megsértésével, az eljárás-támogatási kötelezettség megszegésével, azaz feleslegesen okozott. A rendelkezés a perköltség egy elkülöníthető részére vonatkozik, és nem alkalmazható a teljes perköltség viselésére; a „kereset érdemben nem teljesíthető” fordulat e szabály keretei között nem értelmezhető.

Fővárosi Ítéltábla – 1.Pf.20.269/2025/10.

Ítélethozatal dátuma: 2025. szeptember 4.

A per tárgya: közérdekű adat kiadása

A felperes, a Magyar Fémkereskedők Szakmai Egyesülete keresetében a **Nemzeti Adó- és Vámhivatallal (NAV)** szemben **közérdekű adatok** kiadását kérte a fémkereskedelmi hatósági

ellenőrzésekhez kapcsolódóan. Az adatigénylés többek között a NAV és a MOHU MOL Hulladékgazdálkodási Zrt. között létrejött, a fémkereskedelmi hatósági ellenőrzések végrehajtására vonatkozó megállapodás alapján lefolytatott értékelések eredményére, az azonosított problémás területekre és az ezekhez kapcsolódó jogszabály-módosítási javaslatokra, továbbá a fémkereskedelmi ellenőrzésekhez kapcsolódó ellenőrzési díjak felhasználására, valamint a **1048/2023/BREH számú eljárási rendre** irányult. A felperes keresetét Magyarország Alaptörvénye VI. cikk (3) bekezdésére és 39. cikk (2) bekezdésére, valamint az **információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) 26. § (1) bekezdésére és 28. § (1) bekezdésére** alapította, hangsúlyozva a **közpénzek felhasználásának átláthatóságát**, valamint az **adatkezelőt terhelő bizonyítási kötelezettséget**.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a jogalkalmazási tapasztalatok alapján megfogalmazott jogszabály-módosítási javaslatok a minisztériumi jogszabály-előkészítés körébe tartozó **döntést megalapozó adatok**, amelyek nyilvánosságra hozatala az **Infotv. 27. § (5)–(6) bekezdése** alapján jogszerűen korlátozható. Érvelésében arra hivatkozott, hogy a javaslatok idő előtti nyilvánosságra kerülése félreértésekhez vezethet, társadalmi feszültséget kelthet, veszélyeztetheti a jogalkotás hitelességét, valamint **gazdasági manipulációra adhat lehetőséget**. Az alperes továbbá azt is előadta, hogy a **1048/2023/BREH számú eljárási rend** nem minősül **közjogi szervezetszabályozó eszköznek**, mivel azt nem a NAV elnöke, hanem a bűnügyi és rendészeti elnökhelyettes adta ki, és a NAV tevékenységének irányítása során alkalmazott eljárási rendek túlnyomó többsége nem tartozik a Jat. szerinti nyilvános normatív eszközök körébe.

Az elsőfokú bíróság a keresetnek részben helyt adott, és kötelezte az alperest a jogalkalmazási tapasztalatok értékelésének eredményére, valamint az azonosított problémás területek és a kapcsolódó jogszabály-módosítási javaslatok kiadására, továbbá a **1048/2023/BREH számú eljárási rend** teljes terjedelemben történő megküldésére. A bíróság az **Infotv. 27. § (5)–(6) bekezdéseire**, valamint az **Alkotmánybíróság gyakorlatára** hivatkozva hangsúlyozta, hogy a **döntés-előkészítő jellegre való pusztán hivatkozás önmagában nem elegendő**, az adatkezelőnek **konkrét döntéshozatali folyamatot kell megjelölnie**, és el kell végeznie az ún. **közérdekűségi tesztet**. A perköltség viseléséről a pernyertesség arányában rendelkezett.

Az alperes fellebbezésében vitatta az elsőfokú ítélet jogszabály-módosítási javaslatokra és az eljárási rend jogi minősítésére vonatkozó megállapításait, valamint a perköltség megállapításának módját. A **Fővárosi Ítéltábla** a fellebbezést részben alaposnak találta. A másodfokú bíróság egyetértett azzal, hogy a jogalkalmazási tapasztalatokra alapított jogszabály-módosítási javaslatok a minisztériumi jogszabály-előkészítés körébe tartozó **döntést megalapozó adatok**, ugyanakkor rögzítette, hogy a **nyilvánosság korlátozása kizárólag kivételesen, konkrét indokok alapján igazolható**. Kiemelte, hogy **konkrétumok megjelölése nélkül nem jelent érdemi érvet** a közérdekű adatok nyilvánosságának kizárására az a hivatkozás, miszerint a jogszabály-módosítási javaslatok nyilvánosságra kerülése félreértésekhez vezethet, társadalmi feszültséget kelthet, veszélyeztetheti vagy rombolhatja a döntéshozatal és a jogalkotás hitelességét, illetve gazdasági manipulációra adhat lehetőséget. Az ilyen **általános, absztrakt hivatkozások** az **Infotv.** alapján **nem alkalmasak az adatmegtagadás igazolására**.

Az ítéltábla ugyanakkor megállapította, hogy a **1048/2023/BREH számú eljárási rend** nem minősül **közjogi szervezetszabályozó eszköznek**, mivel azt nem a NAV elnöke adta ki, és a NAV tevékenységének irányítása során alkalmazott eljárási rendek jellemzően nem tartoznak a Jat. hatálya alá. Ennek megfelelően az elsőfokú ítélet indokolásából e körben a jogi minősítésre vonatkozó részeket mellőzte, ugyanakkor fenntartotta azt az álláspontot, hogy az

eljárási rend **közérdekű adatnak** minősül, és annak kiadhatóságát az **Infotv. szabályai szerint** kell megítélni.

A Fővárosi Ítéltábla a perköltség viselése körében az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, és az alperest terhelő perköltséget a pernyertesség és pervesztesség helyes arányának figyelembevételével **200.778 forintra** leszállította. Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta, rögzítve, hogy a **közérdekű adatok megismeréséhez való jog** korlátozása kizárólag **konkrét, igazolt indokok alapján** lehetséges, és a **döntés-előkészítésre való általános hivatkozás** önmagában nem felel meg az **Infotv.**, valamint az **Alkotmánybíróság és a NAIH gyakorlatából következő követelményeknek.**

Fővárosi Ítéltábla – 1.Pf.20.280/2025/5.

Ítélethozatal dátuma: 2025. június 19.

A per tárgya: közérdekű adat kiadása

Az ügyben a felperes 2025. január 10-én elektronikus úton közérdekű adatigénylést nyújtott be a **Magyar Bírósági Végrehajtói Kar** (alperes) részére. Kérelmében a 2023. augusztus 1. és 2024. december 31. közötti időszakban megkötött, nettó 5 millió forintot elérő és el nem érő szerződések listáját kérte oly módon, hogy minden szerződésnél szerepeljen az MBVK-val szerződő fél neve, a szerződés tárgya, a szerződéskötés dátuma és a bruttó összeg. Az alperes az **Infotv. 29. § (2) bekezdése** alapján meghosszabbított határidőben válaszolt, azonban az adatszolgáltatást megtagadta arra hivatkozással, hogy a kért adatokat „gyűjteményes adatként” nem tartja nyilván, ezért azokat így nem tudja rendelkezésre bocsátani.

A felperes keresetében arra kérte a bíróságot, hogy kötelezze az alperest az adatok elektronikus úton történő kiadására. Keresetét az **Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdésére**, valamint az **Infotv. 26. § (1) bekezdésére, 28. § (1) bekezdésére és 30. § (5) bekezdésére** alapította, és hangsúlyozta, hogy a közérdekű adatok megismeréséhez való jog korlátozása kizárólag törvényben meghatározott, megszorítóan értelmezendő okok alapján lehetséges. Érvelésének központi eleme volt, hogy az a körülmény, miszerint az alperes nem vezet önálló listát a kért tartalommal, önmagában nem minősül az **Infotv.** szerinti megtagadási oknak, továbbá az adatigény teljesítése nem igényel „minőségileg új adat” előállítását, legfeljebb a meglévő adatok összegyűjtését és rendezését.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, álláspontja szerint az adatigény teljesítése „új adat előállítását” tenné szükségessé. Az elsőfokú bíróság ezzel szemben arra a következtetésre jutott, hogy a kért adatok az alperesnél ténylegesen rendelkezésre állnak, hiszen az alperes saját szerződéseiről van szó; ezért a kérelem teljesítése nem minősül „minőségileg új adat” létrehozásának. Az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy az **Infotv. 31. § (2) bekezdése** alapján a megtagadás jogszerűségét és indokait az adatkezelőnek kell bizonyítania, és rögzítette, hogy az **Infotv. 30. § (2a) bekezdés b) pontja** szerinti korlát a minőségileg új adat előállítására vonatkozik, nem pedig arra, amikor a meglévő, rögzített adatok kigyűjtése és meghatározott szempontok szerinti összeállítása merül fel. A bíróság az alkotmánybírósági gyakorlatra is hivatkozott, különösen a **13/2019. (IV. 8.) AB határozat** indoklására, amely alapján a jelentős terjedelem vagy a többletmunka-ráfordítás önmagában nem teszi jogszerűvé az adatigény elutasítását; legfeljebb az adatigény teljesítésének módjára és az esetleges költségtérítésre lehet hatással. E körben az elsőfokú bíróság arra is rámutatott, hogy ha a teljesítés többletköltséggel járna, az alperesnek az **Infotv. 29. § (2)–(5) bekezdései** szerinti költségtérítési keretek között lett volna lehetősége eljárni, de az adatkiadást ezzel az indokkal

nem tagadhatta volna meg. Az elsőfokú bíróság ezért az alperest a kért adatok kiadására kötelezte, és perköltségben is marasztalta.

Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte, azonban fellebbezését érdemben nem indokolta: mindössze annyit közölt, hogy a perfelvételi tárgyaláson tett nyilatkozatait „változatlanul fenntartja”. A felperes ellenkérelmében kifejezetten vitatta, hogy a fellebbezés megfelel a **Pp. 369. § (3) bekezdésében** és a **Pp. 371. §-ában** előírt tartalmi követelményeknek, mivel abból nem derül ki, az alperes az elsőfokú bíróság jogi álláspontját pontosan milyen okból tartja jogszabálysértőnek, és azt sem jelöli meg, milyen anyagi- vagy eljárásjogi szabálysértésre alapítja a jogorvoslati kérelmét.

A **Fővárosi Ítéltábla** a fellebbezést tartalmilag fogyatékosnak minősítette. A másodfokú bíróság részletesen kifejtette, hogy a **Pp. 370. § (1) bekezdése** alapján a felülbírálat a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között történik, és a **Pp. 371. § (1) bekezdése** szerinti kötelező tartalmi elemek – különösen annak határozott megjelölése, hogy az elsőfokú ítéletet mennyiben és milyen okból tartja a fellebbező fél jogszabálysértőnek – nem pusztán formalitások, hanem a felülbírálati jogkör gyakorlásának érdemi előfeltételei. Az ítéltábla az **elvi tartalmat** egyértelműen visszaigazoló megállapítással rögzítette, hogy **a felülbírálatnak akadálya, ha a fellebbezés tartalmából nem állapítható meg, hogy a fellebbező fél az elsőfokú bíróság döntésében megjelenő jogi álláspontját milyen okból tartja jogszabálysértőnek**, és hogy e hiányt a másodfokú bíróság a fél helyett nem pótolhatja. Ennek megfelelően **érdemben csak azok a fellebbezési hivatkozások vizsgálhatók, amelyeknél a törvényi tartalmi követelmények maradéktalanul teljesülnek**, az egyéb – az elsőfokú ítélet indokolására nem reflektáló – előadásokat a bíróság figyelmen kívül hagyja.

Mivel az alperes fellebbezése a konkrét jogszabálysértés megjelölését és az elsőfokú jogi érveléssel szembeni érdemi indokolást nem tartalmazta, az ítéltábla arra jutott, hogy a fellebbezés nem alkalmas az elsőfokú ítélet megváltoztatásának megalapozására, ezért az elsőfokú döntést a **Pp. 383. § (2) bekezdése** alapján helybenhagyta. A másodfokú bíróság az alperest a felperes javára 60.000 Ft másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte, továbbá rögzítette, hogy az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján illetékmentes.

Fővárosi Ítéltábla – 2.Pf.20.286/2025/4.

Ítélethozatal dátuma: 2025. július 10.

A per tárgya: közérdekű adat kiadása

A felperes 2024. december 2-án elektronikus úton közérdekű adatigénylést terjesztett elő a **Külgazdasági és Külügyminisztérium** felé, amelyben arra kért adatot, hogy **Szijjártó Péter** külgazdasági és külügyminiszter 2024. július 14-én az **OE-IIS** lajstromjelű repülőgéppel megkezdett, Budapest–Santiago de Chile–New York–Isztambul útvonalon lebonyolított hivatali útja mennyibe került, továbbá a 2021. március 7-én megkezdett, Oszaka–Kiotó–Tokió–Baku állomásokat érintő hivatali útja során milyen lajstromjelű repülőgéppel vagy repülőgépekkel utazott, és mennyi volt az út összes repülőköltése. Az alperes az **Infotv. 29. §** szerinti határidőn belül nem válaszolt, ezért a felperes pert indított.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, és a megtagadást a **Külszolgálati tv. 57/A. § (1) bekezdés e) pontjára** és **(2) bekezdés b) pontjára** alapította, arra hivatkozva, hogy a védett személy külföldi mozgásával összefüggő adatok megismerése nemzetbiztonsági érdekeket sérthet, és az ilyen adatok kiadhatóságáról a miniszter – a polgári hírszerzésért felelős miniszter véleményének kikérését követően – dönt.

Az elsőfokú bíróság a keresetnek helyt adott, és kötelezte az alperest mind az utazások költségére, mind a 2021. március 7-i út során használt repülőgépek lajstromjelére vonatkozó adatok kiadására, arra hivatkozással, hogy a közérdekű adatok kiadásának megtagadását az adatkezelő köteles jogszerűen és okszerűen igazolni az **Infotv. 31. § (2) bekezdése** alapján.

A másodfokú bíróság az alperes fellebbezését részben alaposnak találta. Az ítélet tábla hangsúlyozta, hogy a közérdekű adatok megismeréséhez való jog **alapvető jog**, amelyet az **Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdése** garantál, és amelynek korlátozása csak kivételesen, megszorító értelmezés mellett lehetséges. Ennek megfelelően a bíróság jogosult vizsgálni, hogy a közfeladatot ellátó szerv által hivatkozott törvényi korlátozás valóban az adott adat minőségére vonatkozik-e.

Az ítélet tábla megállapította, hogy bár a külgazdasági és külügyminiszter védett személynek minősül, a hivatali utak **összköltsége** önmagában nem áll olyan szoros összefüggésben a védett személy külföldi mozgásával, amely a **Külszolgálati tv. 57/A. § (1) bekezdés e) pontja** szerinti nemzetbiztonsági kockázatot elviekben is megalapozná. Ezért az alperest kötelezte a 2024. július 14-i út költségének, valamint a 2021. március 7-én megkezdett út összes repülőkötségének kiadására.

Ezzel szemben a 2021. március 7-i út során használt repülőgépek lajstromjelére vonatkozó igény tekintetében az ítélet tábla arra jutott, hogy az ilyen adat szorosabban kapcsolódik a védett személy külföldi mozgásához, és nyilvánossága elviekben is nemzetbiztonsági kockázatot hordozhat. Mivel az alperes igazolta a **Külszolgálati tv. 57/A. § (2) bekezdés b) pontja** szerinti, indokolt miniszteri döntés meghozatalát és az előírt véleménykérést, e körben a bíróság érdemi felülmérlegelésre nem volt jogosult, ezért a keresetet részben elutasította.

Fővárosi Ítélet tábla – 1.Pf.20.327/2025/8-II. sz. ítélet
Ítélethezatal dátuma: 2025. október 2.

A per tárgya: közérdekű adat kiadása

A per alapját az adta, hogy az alperes – mint az **Országos Szakértői Irányító Rendszer (OSZIR)** kezelője – olyan adatokat kezel, amelyek azt rögzítik, hogy egy adott e-mail cím milyen igénylés alapján, milyen dátumtól jogosult a rendszerhez hozzáférni. A felperes 2025. január 6-án az alpereshez intézett közérdekű adatigénylésében annak közlését kérte, hogy a megjelölt e-mail cím1 mióta rendelkezik OSZIR-hozzáférési jogosultsággal, milyen dátummal igényelték számára a hozzáférést, továbbá kérte az OSZIR-hozzáférést igénylő dokumentum kiadását.

Az alperes a határidő utolsó napján küldött válaszában a kérelem 1–3. pontjai tekintetében arra hivatkozott, hogy azok nem minősülnek **az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Infotv.)** szerinti közérdekű adatnak, illetve közérdekből nyilvános adatnak, és azt is jelezte, hogy az érintett személynek nincs az alperessel foglalkoztatásra irányuló jogviszonya. A keresetben már kizárólag az 1–3. pont szerinti adatok (a hozzáférés kezdete, az igénylés dátuma és az igénylő dokumentum) kiadására kérte a felperes kötelezni az alperest.

Az elsőfokú bíróság az alperest a kért adatok kiadására kötelezte, és elrendelte, hogy a hozzáférést igénylő dokumentumot úgy adja ki, hogy abból a személyes adatok felismerhetetlenné tételre kerüljenek. Az elsőfokú bíróság indokolásának lényege az volt, hogy az alperes érdemben nem vitatta: adatkezelőként rendelkezik a kért adatokkal, ugyanakkor

nem jelölt meg olyan, konkrét, törvényen alapuló adatmegtagadási okot, amely a kiadás jogszerű korlátozását alátámasztaná.

A felperes fellebbezésében a 3. kereseti ponttal összefüggésben elsősorban azt kifogásolta, hogy a kitakarásra vonatkozó rendelkezés nem kellően egyértelmű és végrehajtható, továbbá vitatta a perköltség mérséklését is. A másodfokú bíróság rámutatott, hogy ha a közérdekű adatot tartalmazó dokumentum olyan adatot is tartalmaz, amely az igénylő által nem ismerhető meg, akkor a másolaton azt felismerhetetlenné kell tenni, ami **Infotv. 30. § (1) bekezdése** szerinti kötelezettség. Ennek megfelelően az, hogy a kért irat személyes adatokat is tartalmazhat, nem teszi lehetővé a teljes iratkiadás megtagadását; a személyes adatok védelmét az anonimizálás (kitakarás) útján kell biztosítani. A másodfokú bíróság az elsőfokú rendelkezést egyértelműnek és végrehajthatónak ítélte, és azt is rögzítette, hogy a bíróságot a kitakarással érintett adatok tekintetében – az ügyben megállapított keretek között – nem terheli ellenőrzési kötelezettség.

A perköltség tekintetében a másodfokú bíróság elfogadta az elsőfokú bíróság mérséklésre vonatkozó mérlegelését. Kiemelte, hogy az **Ükr. 4. § (1) bekezdése** alapján a bíróság kérelemre mérsékelheti az érvényesített joggal össze nem függő, szükségtelenül vagy aránytalan mértékben felszámított munkadíjat, és a mérséklés indokait részletesen köteles bemutatni; az elsőfokú bíróság ezt megtette, a költségelemenkénti vizsgálat és az arányossági megfontolások az indokolásból követhetők voltak. E körben a másodfokú bíróság azt is relevánsnak tekintette, hogy az alperes ellenkérelmében konkrétan állította a perköltség eltúlzottságát, valamint hogy az ügyben megállapítható volt a felperes által benyújtott keresetlevél-minták ismétlődő, lényegében azonos jellege, ami az elvégzett ügyvédi tevékenység tényleges terjedelmének megítélése szempontjából értékelhető.

A Fővárosi Ítéltábla mindezek alapján az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyta, és rögzítette, hogy az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek; az eljárás illetékmentes volt.

A határozat elvi tartalma: A bíróság figyelembe vette a megbízási szerződésben szereplő óradíjat, az alperes által felszámított munkaóra mennyiséget és ezt arányosította a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. Ennek során a beadványok terjedelméhez mérte a felszámított munkaidő mennyiséget és azt kiemelkedően eltúlzottnak értékelte. Ha az ügy egyedi körülményei alapján további mérséklési ok nem állapítható meg, az indokolási kötelezettség ekként is teljesíthető; az ügyvédi munkadíj leszállítását megalapozó tényezők taxatív felsorolását, minimálisan elvárható számát jogszabály nem tartalmazza.

Fővárosi Ítéltábla – 1.Pf.20.345/2025/6-I.

Ítélethozatal dátuma: 2025. október 7.

A per tárgya: közérdekű adat kiadása

Az ügyben a felperes 2025. január 7-én elektronikus úton közérdekű adatigénylést nyújtott be az **Építési és Közlekedési Minisztérium** (alperes) részére. Kérelmében a **STRABAG SE**-vel kötött, a **Győr–Sopron–Ebenfurti Vasúti Zrt. (GYSEV Zrt.)** részvényeinek megvásárlására vonatkozó adásvételi szerződés és annak valamennyi melléklete megküldését kérte. Az alperes 2025. január 31-én kelt válaszában az adatigény teljesítését megtagadta arra hivatkozással, hogy a kért adatok a minisztérium feladat- és hatáskörébe tartozó döntés meghozatalára irányuló eljárás során keletkezett, illetve további jövőbeli döntések megalapozását szolgáló adatok, ezért azok kiadása az **Infotv. 27. § (6) bekezdése** alapján nem lehetséges.

A felperes keresetében arra kérte a bíróságot, hogy kötelezze az alperest az adásvételi szerződés és mellékletei kiadására. Keresetét **Magyarország Alaptörvénye VI. cikk (3) bekezdésére**, valamint az **Infotv. 26. § (1) bekezdésére** alapította, hangsúlyozva, hogy a közpénzekkel és a nemzeti vagyonnal való gazdálkodásra vonatkozó adatok közérdekű adatok, amelyek nyilvánosságának korlátozása kizárólag kivételesen, törvényben meghatározott és megszorítóan értelmezendő feltételek fennállása esetén lehetséges. Álláspontja szerint a már megkötött és teljesített adásvételi szerződés adattartalma nem minősül döntést megalapozó adatnak, és az alperes nem igazolta, hogy az adatkiadás konkrétan miként veszélyeztetné bármely jövőbeli döntés meghozatalát vagy a törvényes működést.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, és fenntartotta azt az álláspontját, hogy a részvényvásárlás és az azt követő tőkeemelés egy egységes folyamatot alkot, amely a Magyar Állam GYSEV Zrt.-ben fennálló meghatározó befolyásának megszerzésére irányul. Érvelése szerint az adásvételi szerződés egyes részeinek nyilvánosságra kerülése veszélyeztetné a minisztérium későbbi stratégiai döntéseit, valamint a folyamatban lévő bírósági eljárásokban történő érdemi védekezését.

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy a kért adatok közérdekű adatok, mivel azok állami vagyon megszerzésével és kezelésével kapcsolatosak. Rámutatott arra, hogy az **Infotv. 27. § (5)–(6) bekezdése** szerinti döntés-előkészítő jellegre történő hivatkozás csak akkor alapozhatja meg az adatkiadás megtagadását, ha az adatkezelő konkrétan megjelöli és bizonyítja, hogy a kért adat mely folyamatban lévő eljárásban hozandó döntés megalapozását szolgálja, és annak nyilvánosságra kerülése milyen módon befolyásolná a döntéshozatalt. A bíróság hangsúlyozta, hogy egy dokumentum egésze tartalmi vizsgálat nélkül nem minősíthető döntést megalapozó adatnak, mivel az **Infotv. alkalmazása során az adatelv érvényesül, nem pedig az iratelv.**

Az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a már megkötött és teljesített adásvételi szerződés nem áll oksági kapcsolatban a későbbi, esetleges szervezeti vagy stratégiai döntésekkel, ezért annak teljes körű kiadása főszabály szerint nem tagadható meg. Az alperes által hivatkozott folyamatban lévő perek és kormányhatározatok nem igazolták, hogy az adatkiadás a törvényes működést vagy az illetéktelen külső befolyástól mentes döntéshozatalt ténylegesen veszélyeztetné. Ennek megfelelően a bíróság az alperest a szerződés kiadására kötelezte, bizonyos személyes adatok felismerhetetlenné tétele mellett, és perköltségben is marasztalta.

Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását, illetve hatályon kívül helyezését kérte, és arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság tévesen értékelte az **Infotv. 27. § (6) bekezdésében** foglalt megtagadási okokat, továbbá álláspontja szerint a döntés-előkészítő adat fogalmát túl szűken értelmezte. A felperes fellebbezési ellenkérelmében a fellebbezés elutasítását kérte, hangsúlyozva az alperes bizonyítási kötelezettségének elmulasztását.

A **Fővárosi Ítéletőrtábla** a fellebbezést alaptalannak találta. A másodfokú bíróság megerősítette, hogy a közérdekű adatok nyilvánosságának korlátozása kivételes jellegű, és az adatkezelőt terheli annak bizonyítása, hogy a korlátozás feltételei fennállnak. Rögzítette, hogy amennyiben az adatkezelő a döntés-előkészítő jellegre hivatkozik, köteles konkrétan igazolni a döntéssel való közvetlen kapcsolatot és a nyilvánosságra kerülés tényleges kockázatait. A másodfokú bíróság megállapította, hogy az alperes ezt nem tette meg, ezért az adatkiadás megtagadása nem volt jogszerű.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezéseit a **Pp. 383. § (2) bekezdése** alapján helybenhagyta, az alperest pedig a felperes javára **304.800 Ft másodfokú perköltség** megfizetésére kötelezte. Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye, az eljárás az **Itv. 57. § (1) bekezdés o) pontja** alapján illetékmentes.

Fővárosi Ítéltábla – 1.Pf.20.385/2025/5-II.

Ítélethozatal dátuma: 2025. október 21.

A per tárgya: közérdekű adat kiadása

Az ügyben a felperes 2025. február 26-án közérdekű adatigénnyel fordult az **Építési és Közlekedési Minisztériumhoz** (alperes). Kérelmében egy, **a sajtóban hivatkozott – a MÁV Zrt. részére kiadott – hatósági kötelezés, valamint az annak alapján a MÁV Zrt. által készített intézkedési terv elektronikus megküldését kérte**. Az alperes 2025. március 17-én az adatigénnyel teljesítését megtagadta arra hivatkozással, hogy a kért dokumentumok az Infotv. 27. § (5)–(6) bekezdései szerinti döntés megalapozását szolgáló, illetve további döntést alapozó adatok.

A felperes keresetében a kért hatósági kötelezés és intézkedési terv kiadására kérte kötelezni az alperest, perköltségigényt is előterjesztve. Keresetét az **Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdésére, az Infotv. 28. § (1) bekezdésére**, továbbá a vasúti közlekedésről szóló 2005. évi CLXXXIII. törvény 81. §-ára alapította.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a kért dokumentumok egy többlépcsős, még le nem zárult hatósági folyamat részeként keletkeztek, ezért továbbra is döntéselőkészítő adatok: a hatósági kötelezés és az intézkedési terv a MÁV Zrt. cselekményeinek/mulasztásainak későbbi elbírálását, illetve az intézkedések elfogadását, vagy nem megfelelő teljesítés esetén további hatósági lépéseket alapoz meg. Hivatkozott arra is, hogy a nyilvánosságra kerülés a vasúti közlekedés biztonságát érintő döntések „külső nyomástól mentes” előkészítését veszélyeztetné, és a döntés megalapozását szolgáló adatok körében **az Infotv. 27. § (6) bekezdés „veszélyeztetné” fordulata szerinte valószínűsítést (nem bizonyítást) vár el**. Az érvelésében kiemelte továbbá azt is, hogy az Alkotmánybíróság 3486/2022. (XII. 20.) AB határozata alapján a döntéselőkészítő jelleg nem attól függ, hogy ugyanaz a szerv hozza-e meg a döntést, amely az adatot keletkeztette.

Az elsőfokú bíróság a felperesnek adott igazat, és az alperest a hatósági kötelezés és az intézkedési terv kiadására kötelezte (továbbá perköltségben is marasztalta). Indokolása szerint a bíróságnak tartalmi vizsgálatot kell végeznie, és az Alkotmánybíróság által kimunkált négylépcsős „közérdekűségi teszt” alapján kell megítélni, hogy az adott dokumentumokban ténylegesen fennáll-e nyilvánosságkorlátozási ok. A bíróság úgy látta: a felmérés nyomán meghozott hatósági kötelezés már meglévő döntés, a MÁV által készített intézkedési terv pedig annak végrehajtásához kapcsolódik; ezek nem egy konkrét jövőbeli döntés megalapozását szolgálják. A végrehajtás esetleges elmaradása vagy nem megfelelő volta pedig bizonytalan jövőbeli esemény, amely önmagában nem alapozza meg az adatok kiadásának megtagadását. Az alperes nem jelölt meg konkrét jövőbeli döntést, amelyet e dokumentumok megalapoznának, és azt sem támasztotta alá konkrét tényekkel, hogy a nyilvánosságra kerülés miként veszélyeztetné a törvényes működési rendet vagy a feladat- és hatáskör külső befolyástól mentes ellátását.

Az alperes fellebbezésében elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését kérte. A felperes ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, és hangsúlyozta: a hatósági kötelezés egy lezárt hatósági eljárás

eredményeként született, az intézkedési terv pedig a végrehajtáshoz kapcsolódik; esetleges jövőbeli további döntést legfeljebb a kötelezett magatartása (mulasztása) alapozhat meg, nem pedig önmagában a határozat tartalma. A felperes azt is kiemelte, hogy a nyilvánosság korlátozását az alperes nem támasztotta alá konkrét folyamatban lévő eljárás, illetve konkrét veszélyeztető körülmény megjelölésével.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést alaptalannak találta és az elsőfokú ítéletet helyben hagyta. A másodfok rögzítette, hogy a hatályon kívül helyezés iránti (másodlagos) fellebbezési kérelem érdemi indokolás hiányában nem volt vizsgálható. Érdemben pedig azt állapította meg, hogy a kért adatok nem kapcsolhatók folyamatban lévő döntéshozatali eljáráshoz oly módon, hogy azok a döntés, illetve további jövőbeli döntés megalapozását szolgálják: a döntés (a MÁV-ot kötelező határozat) megszületett, és az intézkedési terv is elkészült, így a nyilvánosságkorlátozás Infotv. 27. § (5)–(6) bekezdése szerinti feltételei nem állnak fenn. Az ítéltábla hangsúlyozta azt is, hogy a belső munkadokumentumokra vonatkozó alkotmánybírói érvelés ebben az ügyben nem releváns, mert a kért iratok nem ilyen jellegűek. Az alperes azon hivatkozását pedig, hogy a döntéselőkészítő jelleg nem a döntést meghozó szerv azonosságától függ (AB 3486/2022.), a bíróság elvi jelleggel helytállónak tekintette, de a konkrét ügyben nem találta döntőnek, mivel az intézkedési terv a hatósági kötelezés alapján már elkészült, azaz nem döntés-előkészítésről volt szó.

A másodfokú bíróság **a pervesztes alperest 142.240 Ft másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte** a felperes javára, és rögzítette, hogy az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek, továbbá az eljárás az Itv. 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján illetékmentes.

Fővárosi Ítéltábla – 9.Pf.20.637/2024/4.
Ítélethozatal dátuma: 2025. március 25.

A per tárgya: közérdekű adat kiadása

Az ügyben a **K-Monitor Közhasznú Egyesület** (felperes) keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze a **MÁV Magyar Államvasutak Zrt.** (alperes) adatkezelőt: elektronikus úton küldje meg, mekkora összeget fizetett ki az alperes egy meghatározott **ügynyvédi iroda** részére az ügyvédi irodával fennálló szerződéses időszakban. Keresetét az **Infotv. 26. § (1) bekezdésére, Infotv. 28. § (1) bekezdésére és Infotv. 29. § (1) bekezdésére** alapította.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Védekezését elsődlegesen a **Budapest–Belgrád vasútvonal újjáépítési beruházás magyarországi szakaszának fejlesztéséről, kivitelezéséről és finanszírozásáról szóló 2020. évi XXIX. törvény (Bbtv.) 2. § (3)–(4) bekezdésére**, valamint az **Infotv. 27. § (2) bekezdés f) pontjára** (külön törvény szerinti nyilvánosságkorlátozás) alapította; emellett hivatkozott a **Takarékos tv.** releváns szabályára is. Az alperes érvelt egy NAIH határozat szerint – ami az Ítéltábla álláspontja szerint legfeljebb a külgazdasági és külügyminiszter döntésének meghozatalára és a döntés elutasító tartalmának bizonyítására alkalmasak (28. bek.). Állítása szerint a kért adat a beruházással összefüggő, törvény által védett adatkörbe tartozik, és az igény teljesíthetőségéről a Bbtv. alapján a **külgazdasági ügyekért felelős miniszter** dönt, ezért az alperes nem jogosult a döntés „felülbírálatára”, illetve a döntés mögötti iratok beszerzésére sem.

Az elsőfokú bíróság a keresetnek helyt adott és kötelezte az alperest a kért – teljesített – összeg elektronikus úton történő közlésére. Indokolásában rögzítette, hogy a közérdekű adatok megismeréséhez való jog az **Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdése** alapján alapjog, és az információszabadság korlátozása csak kivételesen, megszorítóan értelmezhető okból

lehetséges. Rögzítette továbbá, hogy az adatkiadás megtagadásának **jogszerűségét és indokait az adatkezelőnek kell bizonyítania** (az **Infotv. 31. § (2) bekezdésére** figyelemmel), és ha törvény mérlegelést enged, a megtagadás alapja **szűken értelmezendő** (az **Infotv. 30. § (5) bekezdésére** is utalva).

A bíróság érdemi alkotmánybíróági gyakorlatot idézett: a nyilvánosságkorlátozás nem alapulhat pusztán formális hivatkozáson, **bizonyítani kell**, hogy a kért adat nyilvánossága ténylegesen sértene alkotmányosan elismerhető korlátozási okot; továbbá a bírósági kontrollnak érdeminek kell lennie, a megtagadási jogcím és a **tartalmi indokoltság** vizsgálata egyaránt szükséges. E körben lényegesnek értékelte, hogy az alperes a bírósági felhívás ellenére **nem csatolta** a miniszteri döntést, amelyre a megtagadást alapította, így a bíróság nem volt abban a helyzetben, hogy a Bbtv.-re alapított megtagadás tartalmi jogszerűségét felülvizsgálja; ez a helyzet a hatékony bírói jogvédelem sérelmére vezetne.

Az alperes fellebbezésében a kereset elutasítását kérte, és azt hangsúlyozta, hogy ha a kért adat a Bbtv. tárgyi hatálya alá esik, úgy a megismerhetőségről a miniszter dönt, az alperes pedig nem köteles (és nem is képes) a döntés alapjául szolgáló iratok beszerzésére. A felperes ellenkérelmében rámutatott: a bizonyítási teher az alperest terheli; az alperes a perben vállalta a döntés beszerzését és csatolását, de ennek nem tett eleget, a bíróság pedig főszabály szerint nem hivatalból pótolja az alperes bizonyítását.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést nem találta alaposnak, és az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. A másodfokú bíróság megerősítette, hogy a közérdekű adat kiadása iránti perben az **Infotv. 31. § (2) bekezdése** alapján azt kell vizsgálni: az alperes bizonyította-e a megtagadás **indokát és jogszerűségét**, és nincs alapja annak a jogértelmezésnek, hogy a bíróság csak akkor adhat helyt a keresetnek, ha hivatalból meg tud győződni arról, hogy az adatkiadás nem veszélyeztet törvényben védett külpolitikai/külgazdasági érdeket. Rögzítette azt is, hogy az adatkezelői minőséget nem érinti az, ha a beérkező igényről más szerv (miniszter) mérlegelése is szerepet kap: az alperes továbbra is adatkezelő, így a megtagadás jogszerűségét **neki kell bizonyítania**.

Az ítéltábla rögzítette, hogy az olyan adatmegtagadás, amelynél a **tartalmi bírósági felülvizsgálat nem végezhető el** (mert például az ezt megalapozó döntés/indokolás nem ismert), formális, alapjogsértő és ezért nem jogszerű. Az ítéltábla az elsőfokú indokolást azzal egészítette ki, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján nem volt megállapítható az sem, hogy a konkrétan kért adat (a teljesített összeg) egyáltalán a Bbtv. **2. § (3) bekezdése** szerinti adatkörbe tartozik, továbbá – különösen az indokolt miniszteri döntés hiányában – az sem, hogy a kért adat nyilvánosságra hozatala ténylegesen érintheti a Btv.-ben védett érdeket és hogy a törvény szerinti érdek mérlegelés megtörtént. Az alperes által csatolt megkeresések, tájékoztatások és egyéb iratok legfeljebb a miniszteri döntés létezését és elutasító jellegét támaszthatták alá, de **nem bizonyították a Bbtv. 2. § (3)–(4) bekezdésében** írt anyagi jogi feltételek teljesülését.

Az ítéltábla azt is rögzítette, hogy az elsőfokú bíróság nem sértett eljárási szabályt, amikor az alperes terhére értékelte a miniszteri döntés csatolásának elmaradását: ha az alperes a bizonyításához szükséges irattal nem rendelkezik, a per felvétele lezárásáig a **Pp. 322. § (1) bekezdése** szerinti iratbeszerzési indítvánnyal élhetett volna, de ehelyett a közvetlen beszerzést vállalta; ennek sikertelensége a bizonyítási teherre figyelemmel az alperes terhére esett. Mindezek alapján a kereset az **Infotv. 26. § (1) bekezdése**, **Infotv. 29. § (1) bekezdése** és **Infotv. 31. § (2) bekezdése** alapján alapos volt, és az ítélet nem sértette az **Infotv. 27. § (2) bekezdését**, illetve a Bbtv. hivatkozott rendelkezéseit sem.

Fővárosi Ítéltábla – 2.Pf.20.397/2025/5/II.

Ítélethozatal dátuma: 2025. október 16.

A per tárgya: közérdekű adat kiadása

Az ügyben a felperes az alperessel szemben közérdekű adatok kiadása iránt terjesztett elő keresetet, amelyben a Kréta-rendszeren 2025 január–február hónapjaiban lebonyolított szülői konzultációs kérdőívhez kapcsolódó statisztikai adatok megismerését kérte. Keresetét **Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdésére**, valamint az **Info tv. 26. § (1) bekezdésére, 31. § (1) és (7) bekezdéseire** alapította. Az alperes az adatigénylés teljesítését megtagadta, arra hivatkozva, hogy a kért adatok döntés-előkészítő jellegűek, ezért az **Info tv. 27. § (6) bekezdése** alapján nem nyilvánosak.

Az elsőfokú bíróság a keresetnek helyt adott, és kötelezte az alperest az adatok kiadására. Indokolásában rögzítette, hogy a közérdekű adatok megismeréséhez való jog főszabály szerint korlátozhatatlan, és a döntés-előkészítő jelleg fennállása önmagában nem alapozza meg az adatkiadás megtagadását. Hangsúlyozta, hogy a megtagadás jogszerűségét és indokoltságát az adatkezelőnek kell bizonyítania az **Infotv. 31. § (2) bekezdése** alapján, és e körben az alperes nem tudta konkrét döntéshozatali eljáráshoz kötni a kért adatok visszatartásának szükségességét.

Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását kérte, továbbra is fenntartva azt az álláspontját, hogy a kért adatok nyilvánosságra kerülése a döntéshozatali folyamatot veszélyeztetné. A felperes ellenkérelmében ezzel szemben arra hivatkozott, hogy az alperes az elsőfokú ítélet meghozatalát követően a kért adatokat teljes terjedelmükben nyilvánosságra hozta, így azokat a felperes már megismerte.

A fellebbezés elbírálása során a Fővárosi Ítéltábla rögzítette, hogy az információs szabadsághoz való jogot **Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdése**, míg annak részletszabályait az **Info tv. 26. § (1) bekezdése** biztosítja. Megállapította, hogy a perben nem volt vitás: a kért adatok közérdekű adatok, azokat az alperes kezelte, azonban a felperes nyilatkozata folytán a jogvita tárgya a másodfokú eljárásban érdemben megváltozott.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy az alperes az elsőfokú ítélet jogerőre emelkedését megelőzően az adatigénylést teljeskörűen teljesítette, így az információs szabadsághoz fűződő alapjog a konkrét ügyben érvényesült. E körülményre tekintettel az alperes az adatok kiadására a másodfokú eljárásban – az elsőfokú ítélet helybenhagyásával – már nem kötelezhető.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a **Pp. 383. § (2) bekezdése** alapján részben megváltoztatta, és a felperes keresetét a per főtárgya tekintetében elutasította. A perköltség körében ugyanakkor rögzítette, hogy az alperes a perre okot szolgáltatott, ezért a perköltségviselésre vonatkozó rendelkezést a **Pp. 83. § (1) bekezdése** alapján helybenhagyta, továbbá megállapította az eljárás illetékmentességét az **Itv. 57. § (1) bekezdés o) pontja** szerint.

Fővárosi Ítéltábla – 2.Pf.20.398/2025/12/II. sz. ítélet

Ítélethozatal dátuma: 2025. október 9.

A per tárgya: közérdekű adat kiadása

Az ügyben a felperes 2025. január 29. napján közérdekű adatigényléssel fordult az alpereshez, és annak közlését kérte, hogy egyéb érdekelt1 mely dátum óta dolgozik az

alperesnél, továbbá mely dátumon került létrehozásra a e-mail cím1 email cím. Az alperes 2025. február 14. napján kelt válaszában arról tájékoztatta a felperest, hogy az e-mail cím létrehozásának időpontjával kapcsolatban nem minősül adatkezelőnek, e körben adatkezelést nem végez, továbbá közölte azt is, hogy az adatigényléssel érintett személy nem áll a minisztériummal jogviszonyban. A perbeli körben rögzített tény volt, hogy az alperesnél a levelezési szolgáltatást a központosított informatikai szolgáltatás részeként a NISZ Zrt. biztosítja.

A felperes keresetében arra kérte a bíróságot, hogy kötelezze az alperest a kért adatok megküldésére, és perköltségben is marasztalja. Állította, hogy a kiadni kért adat az alperes közfeladata ellátásával összefüggésben keletkezett, ezért közérdekű adat, illetve közérdekből nyilvános adat, továbbá azt is előadta, hogy az alperesnek a létrehozás dátumára vonatkozó információ a belépéssel összefüggő humán és informatikai folyamatok alapján rendelkezésére áll, amely okból tanúk meghallgatását is indítványozta.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, elsődlegesen arra hivatkozva, hogy a kért adatot nem kezeli, és e körben az **Info tv. 3. § 9) pontja** szerinti adatkezelőnek nem minősül. Előadta, hogy a levelezési szolgáltatást a központosított informatikai és elektronikus hírközlési szolgáltatásokról szóló **341/2024. (XI. 14.) Korm. rendelet 1. § aa) pontja**, valamint **2. és 3. §-ai** alapján a NISZ Zrt. biztosítja, így az e-mail cím létrehozásának időpontjára vonatkozó adatot ténylegesen a NISZ Zrt. kezeli. Vitatta továbbá azt is, hogy a kért adat a közügyek átláthatóságát szolgálja, utalással a Kúria Pfv.IV.20.269/2023/6. és Pfv.IV.20.254/2023/6. számú döntéseire.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Indokolásában rögzítette, hogy a vita tárgyát az képezte: az alperes kezeli-e a kért adatot, illetve a kért adat közérdekű vagy közérdekből nyilvános jellege megállapítható-e. A Kúria hivatkozott gyakorlatára figyelemmel arra a következtetésre jutott, hogy a hivatali e-mail cím keletkezésének időpontjára vonatkozó adat az **Info tv.** céljára is tekintettel nem bír közérdekű adattartalommal, mivel technikai jellegű adatként a közügyek átláthatóságához nem kapcsolódik, és abból az alperes munkaszervezésére, annak hatékonyságára érdemi következtetés nem vonható le.

A felperes fellebbezésében elsődlegesen a megváltoztatást és az alperes kötelezését, másodlagosan hatályon kívül helyezést kért, és többek között a meghatalmazás, az ellenkérelem hatályossága, valamint az elsőfokú indokolás hiányosságai körében sérelmeket jelölt meg. A Fővárosi Ítéltábla a kötelező hatályon kívül helyezési okot nem észlelte, és rögzítette, hogy az alperesi meghatalmazás megfelel az **Ügyvédtv. 34. § (2) bekezdésének**, továbbá az alperes írásban hatályos ellenkérelmet terjesztett elő; ezért az elsőfokú bíróság nem terjeszkedett túl az alperesi védekezésen.

A másodfokú bíróság a jogvita érdemében a közérdekű adatok megismerésének alapját az **Info tv. 26. § (1) bekezdése** alapján rögzítette, kiemelve, hogy e kötelezettség egyik feltétele az, hogy a megismerni kívánt adat közérdekű legyen, ennek hiányában az adatkezelés ténye már nem bír döntő jelentőséggel, a **Pp. 279. § (1) bekezdésére** is figyelemmel. Az **Info tv. 3. § 5. pontja** szerinti közérdekű adat fogalmi eleme, hogy az a személyes adat fogalma alá nem eső információ legyen; ezért a másodfokú bíróság – az **Info tv. 3. § 2. pontja**, valamint az **Info tv. 3. § 1. és 1a pontjai** alapján – azt vizsgálta, hogy a perbeli adat személyes adatnak minősül-e.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint a perbeli adat, vagyis a megjelölt e-mail cím létrehozásának időpontja az érintettre levonható következtetést hordoz, ezért személyes adat, így az **Info tv. 3. § 5. pontja** alapján közérdekű adat nem lehet. Ezt követően azt vizsgálta, hogy a perbeli adat közérdekből nyilvános adatnak minősül-e az **Info tv. 3. § 6. pontja**,

valamint az **Info tv. 26. § (2) bekezdése** alapján, figyelemmel arra, hogy az **Info tv. 28. § (1) bekezdése** szerint a közérdekből nyilvános adatok megismerésére a közérdekű adatok megismerésére vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni. A bíróság kifejtette, hogy az **Info tv. 26. § (2) bekezdése** szerinti adatok körében a perbeli adat nem tartozik sem a tételesen megjelölt adatok körébe, sem a közfeladat ellátásával összefüggő egyéb személyes adatok közé, mivel az e-mail cím létrehozásának időpontja nem a konkrét személy közfeladat-ellátásáról, tevékenységéről, annak jellemzőiről hordoz információt.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla arra a következtetésre jutott, hogy a per tárgyát képező adat nem közérdekből nyilvános adat, hanem közérdekből nem nyilvános személyes adat, ezért az adatigény elutasításának helye volt, és az elsőfokú bíróság a keresetet érdemben helyesen utasította el. A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet – eltérő indokok mellett – helybenhagyta, és az eredménytelenül fellebbező felperest az alperes másodfokú perköltségének megfizetésére kötelezte a **Pp. 83. § (1) bekezdése** alapján. Az eljárás illetékmentességét az **Itv. 57. § (1) bekezdés o) pontja** alapján rögzítette.

Fővárosi Ítéltábla – 9.Pf.20.407/2025/6-II.
Ítélethozatal dátuma: 2025. szeptember 23.

A per tárgya: közérdekű adat kiadása

Az ügyben a felperes közérdekű adatok kiadása iránt terjesztett elő keresetet, amelyben – a peres igényével egyezően – azt kérte, hogy az alperes **Magyar Államkincstár** elektronikus másolatban küldje meg részére, hogy a **256/2021. (V. 18.) Korm. rendelet 255. § (1) bekezdése** alapján mely településektől mennyi támogatási előleg visszafizetését kérte 2022-ben, 2023-ban, 2024-ben, valamint 2025. február 13-ig. Keresetét a **Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdésére** és **39. cikk (2) bekezdésére**, továbbá az **Infotv. 3. § 5. és 6. pontjaira**, az **Infotv. 26. § (1) bekezdésére** és az **Infotv. 27. § (3) bekezdésére** alapította, valamint perköltségigényét a csatolt megbízási szerződés szerint érvényesítette.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, elsődlegesen azt vitatva, hogy a felperes által kért adatok kezelője lenne. Az elsőfokú bíróság a keresetnek helyt adott, és kötelezte az alperest a kért adatok kiadására, továbbá perköltség megfizetésére. Az elsőfokú ítélet rögzítette, hogy nem volt vitatott: az alperes közfeladatot ellátó szerv, és a kért adatok közérdekű adatok; a jogvita kizárólag arra irányult, hogy az alperes a kért adatok tekintetében adatkezelőnek minősül-e.

Az elsőfokú bíróság a kérdés eldöntése során az adatkezelő fogalmát az **Infotv. 3. § 9. pontja**, az adatkezelés fogalmát pedig az **Infotv. 3. § 10. pontja** alapján értelmezte, és abból indult ki, hogy az alperes közreműködő szervezetként részt vett az uniós támogatásokhoz kapcsolódó közfeladatok ellátásában, továbbá a kedvezményezett önkormányzatok részére a kiadni kért adatokat tartalmazó tájékoztatást saját nevében küldte meg. A bíróság értékelése szerint az alperes azon állítása, hogy a levelek kiküldésére az irányító hatóság intézkedése alapján került sor, a levél tartalmából nem volt azonosítható, és a közérdekű adatok nyilvánosságát ellehetetlenítené, ha a kiadási kötelezettség alól az adat tényleges birtoklása és továbbítása mellett az alperes pusztán arra hivatkozással mentesülhetne, hogy más szerv intézkedése folytán járt el. Az elsőfokú bíróság e körben megállapította azt is, hogy a tájékoztató levelek kiküldése – az **Infotv. 3. § 10. pontja** szerinti műveletként – önmagában is adatkezelés, és e tevékenység a kért adatok tekintetében az alperes adatkezelői minőségének megállapításához elégséges.

Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte, másodlagosan a felperes javára megítélt perköltség mérséklését indítványozta. Álláspontja szerint a közreműködő szervezet az irányító hatóság nevében és felhatalmazásával jár el, a támogatási jogviszony keretei, valamint az adatokat tartalmazó nyilvántartások adatkezelője pedig az irányító hatóság, illetve a monitoring felelős. Utalt továbbá arra is, hogy az alperest pénzforgalmi szolgáltatóként a **2013. évi CCXXXV. törvény 59–60. §-aiban** a fizetési titokra vonatkozó szabályok kötik.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést nem találta megalapozottnak, és a közreműködő szervezeti működés kereteit az **2021/1060/EU rendelet 2. cikk 8. pontja**, valamint a vonatkozó kormányrendeleti szabályok alapján értékelte. Rögzítette, hogy a szervezetrendszerben a végső döntések az irányító hatóságnál összpontosulhatnak, azonban a közreműködő szervezet – a feladatmegosztásnak megfelelően – érdemi, döntés-előkészítő tevékenységet végez, amelynek során a támogatási szerződésekkel kapcsolatos ügyeket kezeli, ellenőrzési és javaslattevési feladatokat lát el, és a kedvezményezettekkel a saját nevében kommunikál. A másodfokú bíróság a perben értékelt megállapodásról rögzítette, hogy az a felek belső feladatmegosztását szabályozza, azonban nem írhatja felül az **Infotv. 3. § 9. pontja** szerinti adatkezelői fogalmat: ha valamely szerv tényleges tevékenysége alapján e definíciónak megfelel, adatkezelői minősége nem zárható ki pusztán azzal, hogy az adatigénylések kezelésére a felek egymás között eltérő eljárási rendet állapítottak meg.

Az ítéltábla a peranyag alapján azt állapította meg, hogy az alperes a támogatási szerződések kezeléséhez szükséges adatok tényleges birtokában van, azokhoz hozzáfér, és a visszafizetési tájékoztatást tartalmazó leveleket saját nevében küldte ki az önkormányzatoknak; a felperes pedig kifejezetten arra kért adatot, hogy az alperes a megjelölt időszakban mely települések részére milyen tartalmú, milyen összegű visszafizetésre irányuló értesítéseket küldött. E körülmények alapján a Fővárosi Ítéltábla is arra a következtetésre jutott, hogy az alperes közreműködő szervezetként a perben kért adatok tekintetében az **Infotv. 3. § 9. pontja** szerinti adatkezelőnek minősül, ezért az elsőfokú bíróság adatkiadásra kötelező rendelkezése jogszerű.

A másodfokú bíróság az alperes által hivatkozott uniós ítéletek relevanciáját nem látta megállapíthatónak, mivel azok a személyes adatok védelmével és a **GDPR** értelmezésével összefüggő, eltérő tárgyú és tényállású ügyekre vonatkoztak. A perköltség mérséklése körében az ítéltábla rámutatott, hogy az **IM rendelet 4. § (1) bekezdése** szerinti mérsékléshez a fél részéről érdemi, a jogszabályi mércét kitöltő indokolás szükséges; az alperes ezzel szemben a munkaórák számát kizárólag a felperesi képviselő jogterületi jártasságára hivatkozással vitatta. Ezt a bíróság nem találta elégségesnek, és a felperes által felszámított munkaórákat – az ügy előkészítésével és az eljárási cselekményekkel együtt – nem tekintette aránytalannak.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a **Pp. 383. § (2) bekezdése** alapján helybenhagyta, és az eredménytelen fellebbezés folytán az alperest a felperes másodfokú perköltségének megfizetésére kötelezte a **Pp. 364. §-a** alapján alkalmazandó **Pp. 83. § (1) bekezdésére** figyelemmel. Az eljárás illetékmentességét az **Itv. 57. § (1) bekezdés o) pontja** alapján rögzítette.

Fővárosi Ítéltábla – 2.Pf.20.412/2025/4.

Ítélethozatal dátuma: 2025. október 16.

A per tárgya: közérdekű adat kiadása

Az ügyben a felperes keresetében arra kérte a bíróságot, hogy kötelezze az alperest, a **Külgazdasági és Külügyminisztériumot** a 2024. évben megrendezett **Párizsi Nyári Olimpiai Játékok** idejére, a köztársasági elnök és küldöttsége részére biztosított szálláshelyszolgáltatással összefüggésben keletkezett teljesítési igazolások és számlák kiadására, valamint annak közlésére, hogy hányan, kik és milyen időtartamban vették igénybe az egyes szobákat és lakosztályokat. A felperes az adatok elektronikus úton történő megküldését kérte.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását indítványozta arra hivatkozással, hogy a kért adatok személyes adatnak minősülnek, és megismerésükhöz nagyobb súlyú érdek fűződik a személyes adatok védelméhez, mint a nyilvánosságához. Vitatta továbbá, hogy a személynevek közérdekből nyilvános adatnak minősülnének, és előadta, hogy a közpénzfelhasználás ellenőrzéséhez elegendő információt már közölt az összköltség megadásával.

Az elsőfokú bíróság ítéletében az **Alaptörvény 39. cikk (2) bekezdésére** és az **Infotv. 26. § (1) bekezdésére** hivatkozva rögzítette, hogy az alperes közfeladatot ellátó, közpénzekkel gazdálkodó szerv, ezért köteles a közpénzfelhasználással összefüggő adatok nyilvánosságát biztosítani. Megállapította, hogy a számlák és teljesítési igazolások – a nem megismerhető adatok felismerhetetlenné tétele mellett – kiadhatók, és elrendelte azok megküldését.

A másodfokú bíróság a fellebbezés alapján elsősorban azt vizsgálta, hogy a személynevek megismerésére irányuló igény teljesítése során a kért adatok **közérdekből nyilvános adatnak** minősülnek-e, illetve a személyes adatok védelméhez való jog akadályát képezi-e az adatigény teljesítésének. E körben az ítéltábla az **Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdésére**, valamint az **Infotv. 3. § 2. pontjára**, **26. § (2) bekezdésére** és **30. § (1) bekezdésére** támaszkodva rögzítette, hogy a személynév személyes adat, és annak megismerhetőségét kizárólag törvényi rendelkezés teheti lehetővé. Ennek hiányában a bíróság nem mérlegelheti önállóan, hogy a nyilvánosság biztosítása arányos lenne-e.

Az ítéltábla megállapította továbbá, hogy a zártan kezelt iratokban a személynevek konkrét szobaszámokhoz kapcsolódnak, ezért a nevek részleges kitakarása mellett is levonható lenne következtetés a személyvédelmi feladatokat ellátók létszámára és elhelyezkedésére. Ez a körülmény a védendő közérdeket sértené, ezért a másodfokú bíróság mellőzte azon adatok kiadását, hogy hányan és kik vették igénybe az egyes szobákat és lakosztályokat, és az alperest feljogosította a személynevek és szobaszámok felismerhetetlenné tételére.

Mindezek mellett az ítéltábla fenntartotta, hogy a közpénzfelhasználás ellenőrizhetősége a kiadandó számlák és teljesítési igazolások alapján biztosított, és a személyes adatok védelme nem eredményezheti az információszabadság szükségtelen és aránytalan korlátozását. Ennek megfelelően az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatta, egyebekben helyben hagyta, és a perköltségviselésről a **Pp. 83. § (1) bekezdése** alapján rendelkezett, az eljárás illetékmentességét az **Itv. 57. § (1) bekezdés o) pontjára** figyelemmel rögzítve.

Fővárosi Ítéltábla – 1.Pf.20.418/2025/6-I.
Ítélethozatal dátuma: 2025. november 20.

A per tárgya: közérdekű adat kiadása

A felperes 2025. január 29-én közérdekű adatigénnyel fordul az alperes **Magyar Államkincstár**hoz, amelyben egyrészt a központi és önkormányzati költségvetési szervek 2018–2024. évekre vonatkozó 12. havi időközi költségvetési jelentéseinek, másrészt a 2025. évre vonatkozóan az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság által folyósított nyugdíjak és nyugdíjszerű ellátások részletes adatainak kiadását kérte. Az adatigénylés a létszám- és átlagösszeg-adatok nemenkénti, születési évenkénti, járasonkénti és ellátás-típusonkénti bontására, valamint ezen dimenziók kereszt tábláira is kiterjedt, azzal, hogy a nyugdíjprémiumot és az Erzsébet-utalványokat külön ellátásként kellett volna feltüntetni.

Az alperes az adatigénylést elutasította arra hivatkozással, hogy a kért adatok ilyen formában történő kiadása az **Info tv. 30. § (2a) bekezdése** szerinti új adat előállítását igényelné, amelyre nem köteles. Álláspontja szerint az adatok előállítása elemzői, statisztikai és informatikai tevékenységet feltételez, továbbá az adatok az **Adatvagyron tv.** szabályai szerint sem szolgáltatathatók ki. A felperes keresetében az alperes kötelezését kérte az adatok kiadására, hivatkozással az **Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdésére**, valamint az **Info tv. 26. § (1) bekezdésére, 27. §-ára, 29. § (1) bekezdésére, 30. § (2) és (2a) bekezdésére, továbbá 31. § (7) bekezdésére.**

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a kért adatok közérdekű adatok, amelyek az alperes kezelésében állnak, és azok kiadása nem igényli minőségileg új adat előállítását. Ennek alapján kötelezte az alperest az adatok kiadására. Az alperes fellebbezésében vitatta ezt az álláspontot, fenntartva, hogy az adatigénylés teljesítése új adat létrehozásával járna, és sérti az **Info tv. 30. § (2a) bekezdését.**

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést elbírálva rámutatott arra, hogy az **Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdése** alapján a közérdekű adatok megismeréséhez való jog alapjog, amelynek korlátozása csak kivételesen, törvényben meghatározott feltételek mellett lehetséges. A bíróság az **Info tv. 30. § (2a) bekezdésének** értelmezése körében hangsúlyozta, hogy el kell különíteni egymástól az adatok kikeresését, szűrését, technikai rendezését attól az esettől, amikor az adatkezelőnek a rögzítetteken túl új adatokat kellene beszereznie, gyűjtenie, vagy a kezelt adatok összevetése útján minőségileg eltérő adatot, illetve adatokat magyarázó anyagot kellene előállítania. Az adatigénylés akkor tagadható meg ezen jogcímen, ha az valóban új adat létrehozására irányul.

Az ítéltábla a bizonyítási eljárás eredményeire figyelemmel megállapította, hogy a felperes által igényelt adatok az alperes kezelésében rendelkezésre állnak, azok kiadása a meglévő adatállomány szűrésével, leválogatásával és technikai formátumváltásával teljesíthető. Az a körülmény, hogy az adatkezelő az adatok kiadásához informatikai vagy statisztikai műveleteket végez, nem alapozza meg az új adat előállításának megállapítását, amennyiben ezen tevékenységek az alperes rendes adatkezelési és feldolgozási működésének részét képezik, és nem járnak a kezelt adatokhoz képest új információ létrehozásával. A bíróság hangsúlyozta, hogy az **Info tv. 30. § (2a) bekezdése** szerinti megtagadási okok fennállását az adatkezelőnek kell bizonyítania, amely kötelezettségének az alperes nem tett eleget.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla arra a következtetésre jutott, hogy az adatigénylés teljesítése nem ütközik törvényi akadályba, az nem irányul minőségileg új adat előállítására, ezért az elsőfokú bíróság ítélete az irányadó anyagi jogszabályokkal összhangban áll. Ennek megfelelően az ítéltábla az elsőfokú ítéletet helybenhagyta, és az alperest a másodfokú eljárásban felmerült perköltség megfizetésére kötelezte.

Fővárosi Ítéltábla – 2.Pf.20.419/2025/6/II.

Ítélethozatal dátuma: 2025. november 4.

A per tárgya: közérdekű adatok kiadása

A felperes 2023. december 17-én és 18-án **közérdekű adatok** megismerése iránti igénnyel fordult az I. rendű alpereshez (**Magyar Nemzeti Bank**) és a II. rendű alpereshez (**Kúria**), és kérte annak a pénzügyi szakmai véleménynek a kiadását, amelyet az I. rendű alperes a II. rendű alperes részére a 6/2013. Polgári jogegységi határozat meghozatala érdekében készített. Az alperesek a kérelmet megtagadták, és álláspontjukat a jogegységi eljárás nem nyilvánosságára, valamint arra alapították, hogy a **közérdekű adatok** megismeréséhez való jogot a **Infotv.** alapján – bírósági eljárásra tekintettel – törvény korlátozhatja.

A felperes a megtagadás miatt a **NAIH** eljárását kezdeményezte, és kifogásolta, hogy a kért dokumentum kiadására egyik alperes sem volt hajlandó, miközben a dokumentum keletkezése óta hosszabb idő telt el. A hatósági eljárásban a **NAIH** a vizsgálatot az **Infotv.** 53. § (5) bekezdés a) pontja alapján megszüntette arra hivatkozással, hogy az ügyben korábban már jogerős bírósági döntés született. A **NAIH** határozata az előzményeket részletezve rögzítette azt is, hogy a 6/2013. Polgári jogegységi határozat 2013. december 16-i kelte miatt a felperes által hivatkozott időmúlás felvetése a korábbi döntések kontextusában értékelendő, és a felperes a **NAIH** döntését 2024. június 25-én vette át.

A felperes ezt követően – a perben módosított keresettel – mindkét alperessel szemben kérte a vélemény kiadását, és keresetét többek között az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdésére, továbbá az **Infotv.** releváns rendelkezéseire alapította, kiemelve, hogy a nyilvánosság korlátozása csak kivételesen igazolható. Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította, és abból indult ki, hogy az alperesek által hivatkozott törvényi keretek a jogegységi eljárás zártságára tekintettel megalapozzák a megtagadást, továbbá eljárásjogi okokból is hangsúlyozta a perfelvételi nyilatkozatok professzionális előterjesztésének követelményét.

A Fővárosi Ítéltábla a felülbírálat során hangsúlyozta, hogy a **közérdekű adatok** megismeréséhez és terjesztéséhez való jog az Alaptörvény alapján alapvető jelentőségű, és az **információszabadság** korlátozásának feltételeit szigorúan kell értékelni. Ennek körében rámutatott arra, hogy a **közérdekű adatok** nyilvánosságát korlátozó szabályokat megszorítóan kell értelmezni, és csak kifejezett, egyértelmű, az adatfajtát is megjelölő törvényi rendelkezés teremthet jogszerű alapot a megtagadásra. A bíróság az **Infotv.** rendszeréből kiindulva kifejtette, hogy az információszabadság korlátozása nem történhet pusztán formai alapon: a megtagadás jogszerűségét és indokait az adatkezelőnek kell alátámasztania, és azt is vizsgálni kell, hogy a hivatkozott külön törvényi rendelkezés valóban megfelel-e az **Infotv.** azon követelményének, miszerint az elzárásnak adatfajtához kötötten, kifejezett szabályozással kell megjelennie.

A másodfokú bíróság nem osztotta azt az elsőfokú álláspontot, hogy a felperes ne vitatta volna érdemben az alperesek **Infotv.** 27. § (2) bekezdés g) pontjára alapított védekezését, és ezért érdemben vizsgálta a megtagadás anyagi jogi feltételeit. A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az alperesek által hivatkozott Bszi.-szabályok – a jogegységi tanács ülésének nem nyilvánosságára, illetve a döntéshozatal zárt jellegére utalva – önmagukban nem tartalmaznak olyan, adatfajtát megjelölő megismerési korlátozást, amely az **Infotv.** 27. § (2) bekezdése szerinti „külön törvény szerinti elzárás” feltételének megfelelne. Ezzel összefüggésben a bíróság rámutatott, hogy a KÜSZ nem törvény, ezért az **Infotv.** alapján a **közérdekű adatok** nyilvánosságának korlátozására önálló jogalapot nem képezhet.

Az ítéletábra a perbeli dokumentum tartalmát is megvizsgálta, és arra a következtetésre jutott, hogy a vélemény megismerhetősége nem lehetetleníti el az alperesek törvényes működését, továbbá a jogegységi eljárás jellegére tekintettel nem azonosítható olyan, az **információszabadság** érvényesülésével szemben elsőbbséget élvező alkotmányos érdek, amely a további elzárást indokolná. A bíróság a jogegységi döntéssel érintett, széles társadalmi relevanciájú deviza alapú kölcsönszerződések környezetét is értékelte, és hangsúlyozta, hogy a közfeladatot ellátó szervezeteknek a véleményükkel, illetve annak döntéshozatal során történő felhasználásával összefüggő társadalmi kontrollt tűrniük kell.

Ezek alapján a Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, és kötelezte az I. és II. rendű alperest a kért vélemény kiadására, megállapítva, hogy a **közérdekű adatok** nyilvánosságának korlátozása kizárólag az **Infotv.** követelményeinek megfelelő, kifejezett, adatfajta meghatározó törvényi rendelkezés alapján igazolható.

Fővárosi Ítéletábra – 2.Pf.20.431/2025/4.
Ítélethozatal dátuma: 2025. november 13.

A per tárgya: közérdekű adat kiadása

A felperes 2025. március 6-án **közérdekű adatigényléssel** fordult az alpereshez, a **Közép-és Kelet-európai Történelem és Társadalom Kutatásáért Alapítványhoz**, és több adatkör elektronikus kiadását kérte. Az igény érintette egyrészt a 2021. évi XLVIII. törvény hatálybalépését követően történt, „állami vagyonjuttatást” eredményező szerződéseket, másrészt az alapítványi vagyon felhasználását eredményező szerződések fő jellemzőiről (szerződő felek, tárgy, ellenszolgáltatás összege, megkötés és teljesítés időpontja) készített kimutatást, továbbá az alperes belső szabályzatait és azok módosításait, valamint a kuratóriumi ülések jegyzőkönyveit. Az alperes a kérelmet 2025. március 11-én átvette, majd az **Infotv.** 29. § (2) bekezdése alapján határidőt hosszabbított, és 2025. április 15-én csak részben teljesített: megküldte a kuratóriumi döntéseket, ugyanakkor a többi kért adatot több indokkal nem adta ki. Hivatkozott arra, hogy további „állami vagyonjuttatás” nem történt, a kért kimutatások pedig szerinte az **Infotv.** 30. § (7) bekezdése szerinti átfogó, számlaszintű, tételes ellenőrzés körébe esnének, illetve a belső szabályzatok és a jegyzőkönyvek „döntést megalapozását szolgáló” adatokként az **Infotv.** 27. § (5)–(6) bekezdése alapján nem megismerhetők. A felperes keresetében az alperes kötelezését kérte az adatok kiadására, úgy, hogy a személyes adatok kerüljenek felismerhetetlenné tételre, és vitatta azt is, hogy az igénye tételes ellenőrzésre irányulna.

Az elsőfokú bíróság abból indult ki, hogy az alperes közfeladatot ellátó szerv, a kért adatok **közérdekű adatok**, és az alperes kezeli azokat. Az „állami vagyonjuttatást” érintő körben rámutatott arra is, hogy ha az alperes a fogalmat szűken, csak az alapítói vagyonrendelésre értette, de ezt nem tartotta egyértelműnek, akkor az **Infotv.** 28. § (3) bekezdése szerint fel kellett volna hívnia a felperest az igény pontosítására, amit nem tett meg. A „tételes ellenőrzés” jogcímre alapított megtagadást mind az 1., mind a 2. körben megalapozatlannak találta: a felperes nem bizonylati- és számlaszintű ellenőrzést kért, hanem a szerződések meghatározott körének, illetve azok fő adatainak megismerését. A belső szabályzatok és a kuratóriumi jegyzőkönyvek vonatkozásában az elsőfokú bíróság azt is értékelte, hogy az alperes általánosságban hivatkozott a „döntés megalapozását szolgáló” jellegre, azonban nem jelölte meg egyediesítve, hogy mely, folyamatban lévő döntés megalapozását szolgálnák a kért dokumentumok, és milyen módon sérülne a döntéshozatal, ha a dokumentumok megismerhetők lennének. Ezzel összefüggésben az elsőfokú bíróság – a felperesi hivatkozások mentén – kiemelte, hogy a megtagadás indokait az adatkezelőnek kell igazolnia,

és a pusztán formális jogcím-megjelölés önmagában nem elégséges. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest a kért adatok kiadására, a személyes adatok felismerhetetlenné tételével.

Az alperes fellebbezésében elsősorban azt vitatta, hogy a felperesi igény túlnyúlik-e az alapítói vagyonrendelésen, illetve azt állította, hogy a hat pont együtt, „egységesen” értékelve a gazdálkodás átfogó, **Infotv.** 30. § (7) bekezdése szerinti tételes ellenőrzését célozza, továbbá a belső szabályzatok és a jegyzőkönyvek a **Infotv.** 27. § (5)-(6) bekezdése alapján a törvényes működési rendet és a külső befolyástól mentes ellátást veszélyeztetnék. A felperes ellenkérelmében fenntartotta, hogy az igény szövege nem szűkíthető le az alperes saját értelmezése szerint, és ha az alperes bizonytalannak látta volna, köteles lett volna az **Infotv.** 28. § (3) bekezdése szerinti pontosítást kérni. A döntéselőkészítő jelleg körében hangsúlyozta azt is, hogy a már meglévő szabályzatok és lezajlott ülések jegyzőkönyvei esetén az általános, konkrét döntésekhez nem kötött hivatkozás nem támasztja alá a megtagadást.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el, és részben osztotta az alperes érvelését. Az 1. kereseti kérelemnél – az igény szövegének és a vonatkozó finanszírozási jogszabályi környezetnek az értelmezése alapján – azt állapította meg, hogy a felperes kifejezetten „állami vagyonjuttatást” eredményező szerződésekre kérte az adatot, ami a bíróság értelmezésében a közfeladatot ellátó közérdekű vagyonkezelő alapítványokra vonatkozó rendszerben elkülönül a támogatástól és adománytól, ezért a perbeli igény nem terjedt ki bármely más állami szerv vagy állami tulajdonú gazdasági társaság által nyújtott, „más forrású” juttatásokra. E körben az ítéltábla elfogadta, hogy az alperes az így értelmezett adatkörre korábban választ adott, ezért az elsőfokú ítéletet ebben a részben megváltoztatta és a keresetet elutasította.

A 2. kereseti kérelem vonatkozásában ugyanakkor az ítéltábla egyetértett azzal, hogy a felperesi igény nem a gazdálkodás átfogó, számlaszintű ellenőrzésére irányult, hanem a szerződések meghatározott adatainak közlésére. E körben az ítéltábla rámutatott arra, hogy az **Infotv.** 30. § (7) bekezdése – még ha a kérelem tételes ellenőrzéshez közelítene is – kifejezetten rögzíti, hogy a szerződések meghatározó jellemzőit az adatkezelőnek közölnie kell, ezért e jogcímre hivatkozással a teljesítés nem tagadható meg.

A 3–4. kereseti kérelmeknél a másodfokú bíróság abból indult ki, hogy a belső szabályzatok és a kuratóriumi ülések jegyzőkönyvei az alperes közfeladat-ellátásával összefüggésben keletkezett információk, ezért **közérdekű adatok**, amelyek az **Infotv.** 26. § (1) bekezdése alapján megismerési igény tárgyai lehetnek. Az ítéltábla hangsúlyozta, hogy a **közérdekű adatok** nyilvánossága főszabály, a korlátozás kivételes, és a korlátozó rendelkezéseket megszorítóan kell értelmezni; ennek megfelelően a „döntést megalapozó” jellegre való hivatkozásnál nem elegendő a jogszabályi helyek általános megjelölése. Az adatkezelőnek egyediesített tényelőadással kell alátámasztania, hogy a konkrét dokumentum(ok) nyilvánosságra hozatala milyen módon veszélyeztetné a törvényes működési rendet vagy a feladat- és hatáskör külső befolyástól mentes ellátását, és miért erősebb a titokban maradáshoz fűződő érdek, mint az információszabadság. Az ítéltábla rögzítette, hogy az alperes e körben csak általános hivatkozást tett az **Infotv.** 27. § (5)–(6) bekezdésére, a szabályzatokhoz és jegyzőkönyvekhez kötött, konkrétan felülvizsgálható indokolást nem adott, ezért e megtagadás nem volt okszerűen ellenőrizhető.

Ezzel együtt a másodfokú bíróság a végrehajthatóság és az igény kereteinek tiszteletben tartása érdekében érvényesítette azt az elvi tételt is, hogy az adatigénylés csak már meglévő adatok kiadására irányulhat: a jövőben esetlegesen keletkező adatok közlése nem kérhető. Ennek megfelelően a bíróság a teljesítés időbeli keretét a felperesi megismerési igény alperes általi kézhezvételéhez igazította, és kimondta, hogy az alperesnek a 2025. március 11-ig

létező adatokat kell közölnie, ezért az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatva dátumszerű korlátozást épített be (a rendelkező részben 2021. május 28. – 2025. március 11. közötti időszak megjelölésével). Az ítélet tábla a személyes adatok vonatkozásában külön is rögzítette, hogy az **Infotv. 30. § (1) bekezdése** alapján a meg nem ismerhető (különösen személyes) adatokat a másolaton felismerhetetlenné kell tenni, ami nem lehetőség, hanem kötelezettség. A fellebbezés eredményeként az elsőfokú perköltséget a pernyertesség arányához igazítva leszállította, és a másodfokú perköltség viseléséről is ennek megfelelően rendelkezett.

A bíróság végül arra az álláspontra jutott, hogy a felperes csak a megismerési igény előterjesztésekor már létező **közérdekű adatok** kiadását követelheti, és a megtagadás jogszerűségéhez az **Infotv.** szerinti korlátozási okokat az adatkezelőnek konkrétan, ellenőrizhetően kell alátámasztania.

Fővárosi Ítélet tábla – 1.Pf.20.440/2025/7-I.

Ítélethozatal dátuma: 2025. december 16.

A per tárgya: személyes adatkezeléssel kapcsolatos per

A felperes az **információs önrendelkezési jog** gyakorlása keretében, az **Infotv.** rendelkezéseire hivatkozással kérte, hogy az alperes adjon tájékoztatást a róla kezelt **személyes adatok** köréről, azok forrásáról, az adatkezelés céljáról, jogalapjáról és időtartamáról, valamint a **Biztonsági Háttérellenőrzést Koordináló Rendszerben (BHKR)** történő adatkezelés körülményeiről. Az alperes a kérelmet részben megtagadta, arra hivatkozva, hogy a kért információk közlése az **állam belső biztonságához**, illetve **nemzetbiztonsági érdekekhez** fűződő közfeladat ellátását veszélyeztetné, ezért az **Infotv. 16. § (3) bekezdés e) pontja** és az **Nbtv. 48. § (1) bekezdése** alapján a hozzáférési jog korlátozása indokolt.

Az elsőfokú bíróság abból indult ki, hogy az alperes mint adatkezelő csak a szükségesség és arányosság követelményeinek megfelelően korlátozhatja a hozzáférési jogot, és megállapította, hogy az alperes a megtagadást kizárólag formális jogszabályi hivatkozással indokolta, tényleges **érdekmérlegelést** nem igazolt. Ennek alapján részben jogsértést állapított meg, és az alperest egyes adatkörök vonatkozásában tájékoztatásra kötelezte.

A **Fővárosi Ítélet tábla** a fellebbezések elbírálása során hangsúlyozta, hogy az **Infotv.** alapján az érintetti hozzáférési jog korlátozása kivételes jellegű, és annak jogszerűségét az adatkezelőnek kell bizonyítania. A bíróság rámutatott arra, hogy az érintett személyes adatai közül azok, amelyek az adatkezelés logikájának, a koordinációs tevékenységnek és az ellenőrzési mechanizmusok működésének feltárására alkalmasak, olyan információkat hordozhatnak, amelyek tekintetében a **nemzetbiztonsági érdek** elsőbbséget élvezhet az érintett hozzáférési jogával szemben. E körben az ítélet tábla elfogadta, hogy az alperes közfeladatának ellátásához fűződő érdek indokolhatja a megtagadást.

Ugyanakkor a bíróság megállapította, hogy a felperes alapvető személyazonosító adatai, az adatkezelés ténye, időtartama, célja és jogalapja olyan információk, amelyek közlése önmagában nem tárja fel a **nemzetbiztonsági** eljárások módszertanát, ezért ezek vonatkozásában a hozzáférési jog korlátozása nem volt indokolt.

A Fővárosi Ítélet tábla az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatta, és kimondta, hogy az alperes a felperes hozzáférési jogát jogsértően korlátozta annyiban, amennyiben nemzetbiztonsági érdek fennállását nem tudta kellően igazolni, ugyanakkor egyes adatkörök tekintetében a megtagadás jogszerű volt.

Fővárosi Ítéltábla – 2.Pf.20.449/2024/9. sz. ítélet
Ítélethozatal dátuma: 2025. január 21.

A per tárgya: személyiségi jogsértés megállapítása

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes Budapesti Rendőr-főkapitányság megsértette a magántitokhoz és a személyes adatok védelméhez fűződő jogát azzal, hogy a vele szemben zaklatás miatt indult büntetőeljárás során a rendőrség a nyilvántartási rendszerből lekérdezte a fegyvertartási engedélyének tényét, és ezt az információt a bűncselekmény sértettjével közölte. A felperes álláspontja szerint az adatkezelés kizárólag bűnüldözési célra lett volna jogszerű, az adat sértett részére történő közlése pedig jogellenes adatközlésnek minősült, amely személyiségi jogi jogsértést alapozott meg.

Az alperes vitatta a jogsértés megtörténtét, arra hivatkozott, hogy a rendőrség részéről nem történt sem lekérdezés, sem adatközlés, továbbá arra is, hogy a fegyvertartási engedély ténye a büntetőeljárás keretében – a **Be. 100. § (1) bekezdés b) pontja** alapján – a sértett számára megismerhető lehet. Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította, megállapítva, hogy a felperes fegyvertartási engedélyére vonatkozó adat a büntetőeljárásban **bűnügyi személyes adatnak** minősül az **Infotv.** alapján, és az adat sértett részére történő megismerhetősége önmagában nem alapoz meg személyiségi jogsértést.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezés elbírálása során abból indult ki, hogy a jogsértés megállapításának előfeltétele annak bizonyítása, hogy az alperes a rendőrségi nyilvántartásból ténylegesen lekérdezte a felperes fegyvertartási engedélyére vonatkozó adatot, és azt a sértett részére közölte. A bíróság rámutatott arra, hogy a felperes által csatolt bizonyítékok túlnyomórészt a sértett közlésein alapultak, míg az alperes által csatolt parancsnoki kivizsgálás és a nyilvántartási jogosultságokra vonatkozó adatok a lekérdezés és az adatközlés megtörténtét nem támasztották alá. A bizonyítékok mérlegelése alapján a másodfokú bíróság megállapította, hogy a felperes nem tudta kétséget kizáróan bizonyítani az általa állított adatközlést.

A bíróság hangsúlyozta, hogy amennyiben a felperes nem bizonyítja eredményesen azt, hogy a rendőrhatalóság a fegyvertartási engedély tényét a nyilvántartási rendszerből lekérdezte és azt a sértett részére közölte, nem állapítható meg sem a személyes adatok védelméhez, sem a magántitokhoz való jog sérelme, ezért a személyiségi jogsértés megállapítására nincs lehetőség. Ennek megfelelően a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet – eltérő indokolással – helybenhagyta.

A bizonyítás sikertelensége folytán a felperes személyiségi jogának megsértése nem volt megállapítható.

Ítélethozatal dátuma: 2025. október 21.
Fővárosi Ítéltábla – 1.Pf.20.451/2025/8-I.

A per tárgya: közérdekű adat kiadása

A felperes 2024. november 11-én közérdekű adatigénylést terjesztett elő az alperes **Belügyminisztérium** felé, és kérte a sürgősségi fogamzásgátló tabletták vénykötelességével kapcsolatos, az **Egészségügyi Szakmai Kollégium Szülészet és Nőgyógyászat Tagozata** által megfogalmazott szakmai állásfoglalás/vélemény kiadását, amelyre a parlamenti államtitkár korábban hivatkozott. Az alperes határidőt hosszabbított, majd 2024. december 13-án olyan tartalmú tájékoztatást adott, amelyben a vénykötelesség indokait – kockázatok,

orvosi kontroll, kivizsgálás, gyógyszerkölcsonhatások, korábbi alkalmazások ellenőrizhetősége – ismertette, és jelezte, hogy a receptköteleesség a törzskönyvező hatóság hatáskörébe tartozik.

A felperes ezt követően 2025. január 20-án a **NAIH**-nál kezdeményezett eljárást az **Infotv.** 52. § alapján. A **NAIH** a vizsgálatot 2025. március 24-én megszüntette (az **Infotv.** 53. § (5) bekezdés b) pontja alapján), és rögzítette többek között, hogy az alperes nyilatkozata szerint az igényléssel érintett adattartalom egy belső használatú elektronikus levélben állt rendelkezésre, amelynek lényegét az alperes a válaszában már ismertette; továbbá utalt az alkotmánybírósági gyakorlatban megjelenő, belső munkaanyagokra és szervezeten belül váltott levelekre vonatkozó értelmezésre.

A felperes 2025. április 23-án keresetet terjesztett elő, és az alperes kötelezését kérte arra, hogy elektronikus úton adja ki a sürgősségi fogamzásgátló tabletták vényköteleességével kapcsolatos, belső használatra készült e-mailt. Keresetét többek között az **Infotv.** 26. § (1) bekezdésére, 27. § (6) bekezdésére, 28. § (1) bekezdésére, 30. § (5) bekezdésére és 31. § (2) bekezdésére alapította, és hivatkozott arra is, hogy a **NAIH** döntéséből derült ki számára, hogy az alperes e-mail formájában kezelhet adatot.

Az elsőfokú bíróság a keresetnek részben helyt adott, és kötelezte az alperest az e-mail bizonyos adatainak (küldési időpont, szövegtörzs, feladó neve és titulusa) kiadására, míg egyéb részek tekintetében a keresetet elutasította. Az alperes fellebbezett, elsődlegesen a kereset teljes elutasítását kérve, többek között az **Infotv.** 27. § (5)–(6) bekezdéseinek, illetve a Pp. szabályainak sérelmére hivatkozva.

A Fővárosi Ítéltábla a jogvita érdemi elbírálásakor abból indult ki, hogy az **Infotv.** 28–30. § szerinti, pert megelőző adatigénylés kötelező előfeltétele a pernek, és a per kereteit az előzetes kérelem tartalma határozza meg. Ennek megfelelően a bíróság rögzítette: a közérdekű adat kiadása iránti perben a jogvita elbírálásának kiindulópontja az előzetes adatkiadás iránti kérelem, mivel a felperes a perben csak olyan közérdekű adatok kiadását kérheti megalapozottan, amelyek kiadása iránt már előzetesen is kérelmet terjesztett elő; az előzetes kérelemben megjelölt adatok köre a keresetben szűkíthető, de annál több vagy más adat kiadását a felperes nem kérheti.

Ebből következően a másodfok megállapította, hogy az előzetes kérelem a szakmai tagozat álláspontjának/írásának kiadására irányult, ugyanakkor a per során – különösen a küldési időpontra, a feladó személyére és titulusa szerinti adatokra, illetve egyes címzetti/előzményi elemekre vonatkozó igények – olyan többlet- vagy eltérő tartalmat képeztek, amelyet a felperes a pert megelőző igényben nem jelölt meg, ezért e körben érdemben nem volt vizsgálható a kereset megalapozottsága.

Az e-mail szövegtörzse tekintetében a másodfok vizsgálta az alperes azon állítását is, hogy a kért adattartalmat a pert megelőzően már közölte. A Fővárosi Ítéltábla megismerte a zártan csatolt e-mailt, és azt egybevetette a 2024. december 13-i alperesi tájékoztatással, valamint a nyilvános parlamenti felszólalás tartalmi kontextusával. Arra a következtetésre jutott, hogy a felperes előzetes kérelme a szakmai álláspont érdemi indokainak megismerését célozta, és az alperes tájékoztatása e jelentéstartalomnak megfelelt; a megfogalmazásbeli, a lényegi tartalmat nem érintő eltérések nem alapozzák meg azt, hogy az adatigénylés csak részben teljesült volna. Ezen okból megállapította, hogy az alperes a keresetben foglalt adatigényt a per megindítása előtt teljesítette, ezért az elsőfokú bíróság az **Infotv.** 26. § (1) bekezdésének megsértésével kötelezte az alperest már teljesített adatok kiadására.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezéseit megváltoztatta, és a keresetet teljesen elutasította. A perköltségviselés körében – tekintettel arra, hogy a felperes

mindkét fokon pervesztes lett – a felperest kötelezte az alperes együttes első- és másodfokú perköltségének megfizetésére, és mellőzte az alperest perköltség megfizetésére kötelező elsőfokú rendelkezést. Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

A közérdekű adat kiadása iránti perben az **Infotv.** szerinti előzetes adatigénylés jelöli ki a per kereteit, és a bíróság nem kötelezhető olyan adatok kiadására, amelyeket az igénylő a pert megelőzően nem kért, illetve amelyeket az alperes a perindítás előtt a kérelem érdemi tartalma szerint már teljesített.

Fővárosi Ítéltábla – 2.Pf.20.460/2025/6. sz. ítélet

Ítélelhozatal dátuma: 2025. november 6.

A per tárgya: közérdekű adatok kiadása

A felperes 2025. március 31-én elektronikus úton közérdekű adatigényléssel fordult az alperes **Pallas Athéné Domus Mentí Alapítványhoz**, és az alapítvány felügyelőbizottságának működésével, ellenőrzési tevékenységével, valamint az e körben keletkezett iratokkal összefüggésben kért adatokat és dokumentumokat. Az alperes az **Infotv. 28. § (1) bekezdése** és az **Infotv. 29. § (1) bekezdése** szerinti határidőn belül az adatigénylésre nem válaszolt, ezért a felperes keresetet terjesztett elő, amelyben az adatok kiadására kötelezést kérte, hivatkozással az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdésére, valamint az **Infotv. 26. § (1)–(2) bekezdéseire**, az **Infotv. 31. § (1) bekezdésére** és az információszabadság érvényesülését biztosító törvényi garanciákra.

Az alperes védekezésének középpontjában az állt, hogy a kért adatok tekintetében nem minősül adatkezelőnek, mivel azok a felügyelőbizottság tevékenységéhez kapcsolódnak, továbbá arra is hivatkozott, hogy az adatigénylés egyes elemei nem konkrét adatokra, hanem értékelésre, illetve az **Infotv. 30. § (2) és (2a) bekezdései** szerinti új adat előállítására irányulnak. Az elsőfokú bíróság ezzel szemben abból indult ki, hogy a felügyelőbizottság az alperes szerve, ezért az alperes adatkezelői minősége fennáll, és a keresetnek helyt adva kötelezte az alperest az adatok kiadására.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezés alapján eljárva hangsúlyozta, hogy a közérdekű adat kiadása iránti perben – az **Infotv. rendszeréből**, különösen az **Infotv. 3. § 9. pontjában** meghatározott adatkezelői fogalomból, valamint a kialakult kúriai gyakorlatból kiindulva – nem elegendő önmagában annak megállapítása, hogy az alperes közfeladatot ellátó, illetve közpénzzel gazdálkodó szervezet. Amennyiben az alperes vitatja adatkezelői minőségét, a felperest terheli annak igazolása, hogy a kért közérdekű vagy közérdekből nyilvános adatok az **Infotv. 26. § (1)–(2) bekezdései** szerinti körben ténylegesen az alperes birtokában és kezelésében állnak. A bíróság rámutatott arra is, hogy az **Infotv. 31. § (2) bekezdése** értelmében az adatkezelő kizárólag a ténylegesen létező és általa kezelt adatok kiadására köteles, nemleges tények bizonyítására pedig nincs helye.

Az ítéltábla értékelése szerint a felperes a perben nem tudta kellően alátámasztani, hogy a felügyelőbizottság ellenőrzési tevékenységével összefüggésben keletkezett, részletezett iratok és adatok az alperes tényleges adatkezelésében állnának, különösen arra figyelemmel, hogy a vonatkozó polgári jogi szabályozás alapján a felügyelőbizottság beszámolási kötelezettsége az alapító felé áll fenn. A bíróság e körben utalt arra is, hogy a **NAIH** gyakorlata és a bírósági döntések következetesen megkülönböztetik az adat pusztá birtoklását az **Infotv. szerinti adatkezelői minőség** igazolásától.

Ezek alapján a Fővárosi Ítéltábla arra a következtetésre jutott, hogy a felperes az alperes tagadásával szemben nem igazolta az **Infotv. 3. § 9. pontja** szerinti adatkezelői minőséget, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a keresetet elutasította, hangsúlyozva, hogy a közérdekű adatok megismeréséhez való jog érvényesítése során az **Infotv. szabályai alapján az adatkezelő személyének bizonyítása** a per érdemi elbírálásának elengedhetetlen előfeltétele.

Fővárosi Ítéltábla – 2.Pf.20.461/2025/6. sz. ítélet
Ítélethozatal dátuma: 2025. november 13.

A per tárgya: közérdekű adat kiadása

A felperes elektronikus úton közérdekű adatigénylással fordult az alpereshez, a **Pallas Athéné Domus Meriti Alapítvány Felügyelőbizottságához**, és a felügyelőbizottság működésével összefüggő ellenőrzési tevékenységre, valamint az e körben keletkezett iratokra és adatokra vonatkozóan kérte – az igényben részletezett szempontok szerint – információk és dokumentumok megküldését. Az alperes az **Infotv. 29. § (1) bekezdése** szerinti határidőben az igényre nem válaszolt, ezért a felperes az **Infotv. 31. § (1) bekezdése** alapján pert indított, hivatkozva a közérdekű adatok megismeréséhez való jog alkotmányos alapjára (Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdés), valamint az **Infotv. 26. § (1) bekezdésére** és a pert megelőző eljárás, illetve a teljesítés rendjét meghatározó **Infotv. 28–30. §-aira**.

Az elsőfokú bíróság a keresetnek helyt adott: az alperest adatkiadásra kötelezte, és a teljesítést – a bíróság által meghatározott határidőn belül – a felperes által kért elektronikus megküldéssel, „kereshető formában” (word/pdf) rendelte teljesíteni. A felek között az eljárásban több érdemi kérdésben is vita volt: egyrészt abban, hogy az igény egyes pontjai (különösen a „miként ellenőrizte” típusú kérdések) **közérdekű adatnak** minősülnek-e az **Infotv. 3. § 5. pontja** alapján, másrészt abban, hogy az igény teljesítése igényel-e **új adat előállítását** az **Infotv. 30. § (2a) bekezdés b) pontja** értelmében. Vita tárgya volt továbbá az is, hogy az iratok kiadása „irat” formában egyáltalán elrendelhető-e, illetve hogy a „kereshető formátum” iránti igény teljesíthető-e az alperes oldalán aránytalan nehézség nélkül, az **Infotv. 30. § (2) bekezdésében** foglalt feltételek szerint.

A másodfokú eljárásban az alperes fellebbezése nyomán a Fővárosi Ítéltábla abból indult ki, hogy a közérdekű adatok nyilvánossága és megismerhetősége az **Infotv. 26. § (1) bekezdése** szerinti főszabályból következik, és a jog gyakorlásának garanciális előfeltétele a pert megelőző adatigénylési eljárás lefolytatása. E körben a bíróság rögzítette: a közérdekű adat kiadása iránti per megindításának előfeltétele az **Infotv. 28. § (1) bekezdése** szerinti igény benyújtása, amelynek részletszabályait az **Infotv. 28–30. §-ai** adják, és e mechanizmus célja az, hogy az adatkezelő az igényt – amennyiben annak helyt ad – önként teljesíthesse. Ennek a logikának megfelelően a másodfokú bíróság azt is hangsúlyozta, hogy az alperes kizárólag az adatigénylés beérkezésének időpontjában már **létező és ténylegesen kezelt** adatok, illetve iratok kiadására kötelezhető; a jövőben keletkező, a per jogerős befejezéséig vagy kúriai eljárásig terjedő időre kért „folyamatos” adatkiadás a pert megelőző eljárás céljával és az **Infotv. 28–30. §-aiból** következő konstrukcióval nem egyeztethető össze.

Az ítéltábla érdemben vizsgálta az alperes azon védekezését is, hogy az igény egyes pontjai új adat előállítására irányulnának. A bíróság az **Infotv. 30. § (2a) bekezdés** tartalmából kiindulva rámutatott: új adat előállításának minősülhet például, ha a közfeladatot ellátó szervnek a tényleges kezelésében lévő adatok **összevetésével minőségileg új adatot** (például statisztikát, új kimutatást, magyarázó anyagot) kellene létrehoznia. Ugyanakkor – az

alkotmánybírósági iránymutatással összhangban – az igény **nem tagadható meg** pusztán azért, mert a teljesítés a meglévő adatok **kigyűjtését, kiválogatását, technikai rendezését** vagy akár táblázatba rendezését igényli, még akkor sem, ha ehhez az adatkezelőnek iratokat kell áttekintenie, és abból a nyilvános adatokat ki kell keresnie. A bíróság e körben kifejezetten irányadónak tekintette azt a megközelítést, hogy az igény teljesítése főszabály szerint akkor sem tagadható meg, ha az adatot az adatkezelő nyilvántartásainak vagy tárolt iratainak **áttekintésével** lehet azonosítani és összeállítani.

E ponton az ítélet elvi üzenete közvetlenül kapcsolódik ahhoz, amit külön is kértél beépíteni: **az adatigénylés teljesítése nem tagadható meg azon az alapon, hogy az adatkezelőnél a kiadni kért iratok nem rendszerezett formában állnak rendelkezésre, és emiatt azokat át kell tekinteni.** Az ítélet logikája szerint az iratok áttekintése és a kiadható adatok kikeresése önmagában nem teremt megtagadási jogalapot, és – ha nem jár minőségileg új adat előállításával – nem tolható át az **Infotv. 30. § (2a) bekezdése** szerinti kivételi körbe. A „többletmunka” ténye tehát önmagában nem azonos a törvény szerinti új adat-előállítással, és nem szolgálhat a teljesítés megtagadásának alapjául.

A „kereshető formában” történő teljesítés kapcsán a másodfokú bíróság az **Infotv. 30. § (2) bekezdését** alkalmazta: eszerint az adatot közérthető formában, és – ha aránytalan nehézség nélkül teljesíthető – az igénylő által kívánt formában és módon kell rendelkezésre bocsátani. A bíróság ugyanakkor azt is rögzítette, hogy ha az igény megfogalmazása nem egyértelmű, az adatkezelőt az **Infotv. 28. § (3) bekezdése** kötelezi az igény pontosítására való felhívásra; ennek elmaradása mellett az adatkezelő utóbb nem hivatkozhat alappal arra, hogy a kérelem egyes fordulatai értelmezési nehézséget okoztak. A perben a felperes nyilatkozata alapján a másodfokú bíróság végül azt tekintette irányadónak, hogy az elektronikus megküldés a teljesítés elfogadható módja, és ennek megfelelően a „kereshető formában” való megküldésre kötelezést mellőzte.

A Fővárosi Ítéletábrla az elsőfokú ítéletet **részben megváltoztatta**: az adatkiadási kötelezettség időtartamát a **PADME Alapítvány létrejöttétől 2025. március 31. napjáig** terjedő időszakra szűkítette (a pert megelőző eljárás logikájából és az adatok „meglétéhez” kötött teljesíthetőségből kiindulva), továbbá mellőzte az iratok „kereshető formában” történő megküldésére vonatkozó kötelezést. Egyebekben az elsőfokú ítéletet **helybenhagyta**, és rendelkezett a perköltségről.

A határozat elvi tartalma: Az adatigénylés teljesítése nem tagadható meg azon az alapon, hogy az adatkezelőnél a kiadni kért iratok nem rendszerezetten állnak rendelkezésre, azt át kell tekintenie.

Fővárosi Ítéletábrla – 1.Pf.20.471/2025/4. sz. ítélet
Ítélethozatal dátuma: 2025. november 20.

A per tárgya: közérdekű adatok kiadása

A per alapját az a közérdekű adatigénylés képezte, amelyet a felperes 2025. március 24-én terjesztett elő a **Szerencsejáték Service Nonprofit Kft.**-vel szemben. A felperes elektronikus úton kérte egyrészt az alperes által 2024-ben, valamint 2025. január 1. és 2025. március 24. között megkötött támogatási szerződések másolatait, másrészt a támogatási döntésekre javaslatot tevő tanácsadó testület javaslatait tartalmazó dokumentumok másolati példányait. Keresetét az Alaptörvény 39. cikk (2) bekezdéséből fakadó átláthatósági követelményre és többek között a **Infotv. 3. § 5. pontjára, 26. § (1) bekezdésére, 28. § (1) bekezdésére, 29. § (1) bekezdésére** és **31. § (1) bekezdésére** alapította, hangsúlyozva, hogy az alperes

közpénzekkel gazdálkodó szervezetként köteles a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tenni a gazdálkodásával összefüggő adatokat.

Az alperes a pert megelőzően nem a kért adatok tartalmi kiadását tagadta, hanem arra hivatkozott, hogy a dokumentumok jelentős száma, terjedelme és az e-mail rendszer korlátai miatt az elektronikus megküldés – az **Infotv. 30. § (2) bekezdésére** is utalva – aránytalan nehézséget okozna vagy akár lehetetlen, ezért személyes betekintést ajánlott fel. A perben ugyanakkor a második adatkör kapcsán érdemi megtagadási jogcímként az **Infotv. 27. § (6) bekezdését** jelölte meg, azt állítva, hogy a tanácsadó testületi javaslatok „döntés megalapozását szolgáló adatok”, és nyilvánosságra kerülésük a közfeladatot ellátó szerv törvényes működését, illetve a feladat- és hatáskör illetéktelen külső befolyástól mentes ellátását veszélyeztetné.

Az elsőfokú bíróság e védekezést nem találta kellően alátámasztottnak. Abból indult ki, hogy a „döntést megalapozó jelleg” önmagában, konkrét döntéshez kapcsolás nélkül nem foghat helyt, mert a nyilvánosság korlátozása csak akkor igazolható, ha az adatkezelő megjelöli azt a konkrét döntéshozatali eljárást, amelyhez a kért adat ténylegesen kapcsolódik, és ennek hiányában nem is végezhető el az alkotmánybírósági gyakorlatban kialakított közérdek-teszt (négylépcsős teszt) érdemi vizsgálata. Ezen túlmenően az elsőfok rámutatott arra is, hogy az alperes a terjedelemre és technikai korlátokra épített érvelését nem bontotta ki olyan részletezettséggel, amelyből a kért teljesítési mód objektív kivitelezhetetlensége következne, különösen úgy, hogy a felek között korábban – hasonló tárgyban – már volt olyan per, ahol az alperes az elektronikus megküldést nagyobb adathalmazra nézve is teljesítette.

A másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet helybenhagyta, és az ügy érdemi súlypontját abban jelölte ki, hogy a nyilvánosság korlátozása a „döntés megalapozását szolgáló adat” jogcímen csak akkor értékelhető, ha az adatkezelő előadása eljut a teszt legelső lépcsőjéig: a kért adat **konkrét döntéshozatali eljáráshoz** rendelhető módon azonosítható. A jelen ügyben az ítéltábla kifejezetten azt rögzítette, hogy **a döntés megalapozását szolgáló adatok konkrét döntéshozatali eljáráshoz kapcsolódó megjelölése nélkül a közérdek-teszt első lépése szerinti feltétel nem állapítható meg, ezért a nyilvánosság korlátozásához fűződő további alkotmányos szempontok vizsgálata is szükségtelen.** Ebből következően a **Infotv. 27. § (5)–(6) bekezdéseire** alapított, általános jellegű hivatkozások nem alkalmasak a megtagadás igazolására, mert a bíróság csak akkor tudja érdemben mérlegelni, hogy a nyilvánosságra hozatalhoz vagy az időleges elzáráshoz fűződik-e nagyobb közérdek, ha a korlátozási ok tartalmilag vizsgálható módon konkretizált.

Az ítéltábla emellett hangsúlyozta a **Infotv. 30. § (2) bekezdéséből** következő teljesítési kötelezettséget is: főszabály szerint az adatkezelőnek az igénylő által kért, jogszabály által megengedett módon kell teljesítenie az adatigénylést, és a betekintés felajánlása csak akkor minősül érdemi, joghatályos teljesítésnek, ha azt az igénylő kifejezetten elfogadja. A felperes jogosult ragaszkodni az elektronikus megküldéshez, kivéve, ha az érdemi okból kivitelezhetetlen, de ennek valószínűsítését, illetve – a szükséges mértékű konkretizálást – az alperes nem teljesítette. A bíróság külön kitért arra is, hogy az adatigénylés kezelése során a költségtérítésre vonatkozó szabályok alkalmazása nem „utólagos”, nem szabályozott betekintési mechanizmushoz kötött: a **Infotv. 29. § (3) és (3a) bekezdései** alapján az adatkezelőnek az adatigénylés beérkezését követő 15 napon belül kell tájékoztatnia az igénylőt a költségtérítés pontos összegéről, továbbá a költségtérítés megállapításának kereteit a vonatkozó kormányrendeleti szabályok határozzák meg. A „technikai korlát” mint indok pedig önmagában nem zárja ki a teljesítést, mert az elektronikus megküldés – akár több részletben – megszervezhető, és a közfeladatot ellátó szervek e körben nem szolgáltatást nyújtanak, hanem az Alaptörvény 39. cikk (2) bekezdéséből fakadó kötelezettségüket teljesítik.

A döntés indokolása az alkotmánybíróági és kúriai jogértelmezésekre is támaszkodott, és az alperes érvelésével összefüggésben utalt arra is, hogy a belső munkaanyagok nyilvánosságának korlátozása csak szigorú feltételek fennállása esetén indokolható. E körben az ítélet **[37] bekezdése** kifejezetten hivatkozik a **NAIH/2016/1514/6/V számú jelentésre**, amely szerint indokoltan zárhatók el a nyilvánosságtól azok az információk, amelyek valóban a döntéshozatal részét képezik, és nyilvánosságra hozataluk például a végrehajtás sikerét veszélyeztetné vagy egyes piaci szereplőket indokolatlan előnyhöz juttatna. Az ítélet azonban a jelen ügyben azt látta döntőnek, hogy az alperes nem jutott el annak igazolásáig, hogy a kért adatok konkrét, folyamatban lévő vagy jövőbeni döntési eljárás megalapozásához kapcsolódnának, ezért a korlátozás tartalmi indokoltsága nem volt vizsgálható, a megtagadás pedig nem volt fenntartható.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéletábra a fellebbezést alaptalannak találta, az elsőfokú ítéletet helyben hagyta, és az alperest a másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte, fenntartva azt a tételt, hogy a közérdekű adatok nyilvánosságának korlátozása csak a **Infotv.** keretei között, **konkretizált döntési kapcsolódás és érdemi indokolás** mellett igazolható; ennek hiányában már a közérdek-teszt elvégzésének sincs helye.

Fővárosi Ítéletábra – 2.Pf.20.472/2025/10. sz. ítélet

Ítélethozatal dátuma: 2025. november 4.

A per tárgya: közérdekű adat kiadása

A felperes közérdekű, illetve közérdekből nyilvános adatok megismerése iránti igénnyel fordult az alpereshez, **Nemzeti Filmintézet Közhasznú Nonprofit Zrt.-hez**, amely az általa kezelt állami vagyon körébe tartozó ingatlan és a Pest–Buda díszlet hasznosításával összefüggésben több produkcióval (a perben „Produkción 1–3”, illetve az „NFI Fót 2_ingatlan_prod_szerz_2024_250305” fájl tételei) kötött bérleti konstrukcióra vonatkozó szerződések, valamint tételes bérleti díj-adatok kiadását érintette. A jogvita érdemi magja az volt, hogy közérdekű / közérdekből nyilvános adatok kiadását az alperes üzleti tevékenységének aránytalan sérelmére hivatkozással csak addig korlátozhatja, ameddig a közérdekből nyilvános adat megismerése nem válik ellehetetlenültté; vagyis a bíróság a kiadás elrendelése mellett feljogosíthatja az adatkezelőt olyan részleges kitakarásra, amely még képes megóvni a védett üzleti érdeket, de nem üríti ki a nyilvánosság-érvényesülést.

Az elsőfokú bíróság az adatigény lényegét tekintve kötelezte az alperest: a Produkcion 3 szerződés, továbbá a Produkcion 1–2 szerződések (mellékletek nélkül) olyan példányainak elektronikus megküldésére, amelyekből – a felperesi igényhez igazodóan – többek között a bérleti díjak és kapcsolódó költségek (mester díj, tűzoltó ügyeleti díj, szemétszállítás, végtakarítás, parkolás, egyéb díjak) is megismerhetők, valamint kötelezte az alperest a hivatkozott fájlban szereplő bérleti díjtételek részletes bontású közlésére. A bíróság ugyanakkor már első fokon is figyelembe vette, hogy a produkcion címek szerzői jogi védelem alá eshetnek, ezért e körben korlátozóan rendelkezett (a produkcion címek kiadása tekintetében az alperesi védekezést osztotta), továbbá a Produkcion 1 esetében a bérleti nevének közlését mellőzte.

A másodfokú eljárásban mindkét fél fellebbezett: a felperes a perköltség mérséklését vitatta, az alperes pedig elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan a kiadás további szűkítését és kiterjedt kitakarás engedélyezését kérte. A Fővárosi Ítéletábra érdemben abból indult ki, hogy a felperes által kért adatok közérdekű / közérdekből nyilvános jellegét az alperes nem vitatta, a megtagadás (illetve a korlátozás) alapját pedig kifejezetten az **Infotv. 27. § (3)**

bekezdésének azon fordulatra építette, amely szerint a közérdekből nyilvános adat megismerését – üzleti tevékenység szempontjából – **aránytalan sérelem** esetén lehet korlátozni. A másodfok hangsúlyozta, hogy e körben először rendszerszerűen azt kell tisztázni: az alperes végez-e piaci jellegű tevékenységet, az adat üzleti titokként azonosítható-e, és ha igen, az adott adat a törvényi szabály alapján nem minősül-e eleve közérdekből nyilvánosnak (különösen az állami vagyon hasznosítására tekintettel). E vizsgálati logika mentén rögzítette, hogy a perbeli ingatlan- és díszlethasznosítás piaci környezetben zajló, versenyző tevékenység, amelynél a szerződések tartalma – különösen az árazási elvek és a termékekhez kötődő egyedi információk – hordozhat üzleti titokként értékelhető elemeket. Ugyanakkor a bíróság azt is kifejtette: mivel mindez az állami vagyon hasznosítását érinti, az **Infotv. 27. § (3) bekezdésének** rendszeréből következően a „puszta üzleti titok” hivatkozás nem elegendő, és az Üttv. szerinti oltalom sem automatikus ott, ahol a közérdekből nyilvános jelleg fennáll.

A lényegi fordulópont az „aránytalan sérelem” tényleges tartalma volt. A Fővárosi Ítélet tábla elfogadhatónak tartotta, hogy a viszonylag szűk piacon az árazási struktúra és tárgyalási pozíciók sérülhetnek, különösen akkor, ha a piaci szereplők az egyes szerződésekből vissza tudják fejteni az alperes árazási elveit. Ezt a kockázatot a bíróság kifejezetten az **időbeliség** dimenziójához kötötte: az árazás leginkább a bérleti díj és a bérleti időszak hányadosából (egy napra eső díj) következtethető, ezért a bérleti időtartam nyilvánossága olyan többletinformációt ad, amely aránytalan sérelmet okozhat az alperes piaci működésének. Ezzel szemben az egyéb költségtételek tekintetében a bíróság jelezte, hogy azok „titkossága” kétségesebb, mert kevésbé egyediek és piaci ajánlatkérésrel is feltárhatók.

Ennek eredményeként a Fővárosi Ítélet tábla **részben megváltoztatta** az elsőfokú ítéletet: mellőzte a „bérleti időtartamra” és a „bérleti díjfizetés időbeli részletezésére” vonatkozó közzététel kötelezést, és **feljogosította** az alperest, hogy a kiadandó szerződésekből a bérleti időtartamokra vonatkozó részeket felismerhetetlenné tegye. Ugyanakkor a bíróság a kiadás érdemi gerincét változatlanul fenntartotta: a bérleti díjak és díjtételek megismerhetősége – a közpénzekkel, illetve az állami vagyon hasznosításával összefüggő elszámoltathatóság miatt – továbbra is elsődleges maradt, és az alperes által felhozott, általános „bizalomvesztés” mint indok csak konkrét adathoz kötött, nem pedig absztrakt módon értékelhető az **Infotv. 27. § (3)** szerinti aránytalan sérelem igazolására. A bíróság a felek által hivatkozott szerződéses rendelkezésből (amely a nyilvánosság tudomásulvételét rögzítette) azt a következtetést is levonta, hogy a szerződő fél személyének és a lényeges ellenszolgáltatási adatoknak a megismerhetősége önmagában nem magyarázható reálisan „bizalomvesztéssel”, továbbá a termékekhez tapadó bizalmassági érdek a film bemutatását követően elenyészik, ami szintén a nyilvánosság irányába mutat.

A perköltség körében a másodfok a felperes fellebbezését érdemben megalapozottnak találta: kimondta, hogy az ügyvédi munkadíj mérséklése a vonatkozó IM rendelet alapján csak **kifejezett kérelemre** lehetséges, márpedig az alperes nem tett olyan célzott nyilatkozatot, amely a felperes által felszámított munkadíj mérséklésére irányult volna. Ezért az elsőfokú perköltség összegét felemelte, és a másodfokú perköltséget is az alperes terhére állapította meg.

Az **Infotv. 27. § (3)** szerinti „aránytalan sérelem” nem vezethet teljes elzáráshoz ott, ahol a közérdekből nyilvános adat megismerése a transzparenciát szolgálja; viszont a bíróság a nyilvánosság és a piaci versenyérdek összeegyeztetésére **célzott, minimális kitarakási megoldást** alkalmazhat – jelen ügyben a bérleti időtartam elrejtését –, miközben a bérleti díjak és lényeges pénzügyi adatok megismerhetőségét fenntartja.

Fővárosi Ítéltábla – 9.Pf.20.479/2025/5-II.

Ítélethozatal dátuma: 2025. szeptember 5.

A per tárgya: közérdekű adat kiadása

A per alapját az adta, hogy a felperes közérdekű adatigényléssel fordult az alpereshez, a **Lechner Tudásközpont Nonprofit Kft.-hez**, és egy konkrét projekt (az ítéletben megjelölt projekt) megvalósításához kapcsolódó iratok elektronikus kiadását kérte. Az igény a bevezetés késedelmének indokolására készült hivatalos jelentésekre és dokumentumokra, a projekt zárásával összefüggő elszámolási és jogi dokumentációkra (zárójelentések, ellenőrzési jegyzőkönyvek), valamint az éles indulás feltételeinek teljesülését, a rendszer tesztelését és a felhasználói oktatásokat igazoló anyagokra terjedt ki. A jogvita érdemi magja az volt, hogy **az Infotv. 30. § (2)** bekezdése alapján az adatkezelő csak akkor térhet el az igénylő által kért teljesítési módtól, ha annak teljesítése aránytalan nehézséget jelent, és ilyen hivatkozás esetén az **Infotv. 31. § (2)** bekezdésének megfelelő alkalmazásával az adatkezelőt terheli annak előadása és vitatás esetén bizonyítása, hogy pontosan milyen nehézség áll fenn; önmagában a dokumentumok nagy száma vagy az e-mail méretkorlátja nem teszi jogszerűvé a kért módtól való eltérést.

Az elsőfokú bíróság abból indult ki, hogy nem volt vitatott: az alperes közfeladatot ellátó szerv, és a kért adatok közérdekűek az **Infotv. 3. § 5.** pontja alapján. A felek között érdemben a teljesítés módja volt vitás. Az alperes azt állította, hogy a honlapon nem elérhető iratok kizárólag papír alapon állnak rendelkezésre, hozzávetőlegesen 450 dokumentumról, mintegy 6.000 oldal terjedelméről van szó, továbbá a felhasználói oktatások anyaga százas nagyságrendű oktatóvideóból áll, ezért a digitalizálás és az e-mailes megküldés aránytalan nehézséget okozna. Az elsőfok ugyanakkor megállapította, hogy a betekintés felajánlása csak akkor minősülhet joghatályos teljesítésnek, ha azt az igénylő kifejezetten elfogadja az eredetileg kért közlési mód helyett, márpedig a felperes a megküldéshez ragaszkodott. A bíróság azt is hangsúlyozta, hogy az alperes nem mutatta be érdemben a munkaszervezetét, működését, és nem konkretizálta, milyen okból kivitelezhetetlen a kért mód szerinti teljesítés; pusztán a terjedelemből való hivatkozás nem elég. A teljesíthetőséget erősítette az is, hogy az Infotv. biztosítja a határidő meghosszabbításának és a költségtérítés alkalmazásának lehetőségét (**Infotv. 29. § (2)–(3)**), az alperes azonban – bár határidőt hosszabbított – költségigényt nem terjesztett elő, és az adatokat nem adta ki. A többletmunkaigényt a bíróság a teljesítési határidő megállapításánál értékelte: a Pp. 344. § (2) bekezdésére tekintettel 45 napos határidőt szabott, és rögzítette, hogy ilyen keretben a napi átlagban értelmezhető digitalizálási feladat nem eredményezi az alperes alaptervékenységéhez szükséges munkaerőforrás aránytalan igénybevételét. Az ütemtervek vonatkozásában a keresetet elutasította, mivel azok internetes elérhetőségének megjelölését a felperes elfogadta; minden más kért adat tekintetében viszont az elektronikus kiadást rendelte el. A perköltségnél azt is rögzítette, hogy az ütemtervek ügyében is az alperes viseli a felperes költségeit, mert az elektronikus elérhetőségről csak a perindítást követően tájékoztatta.

Az alperes fellebbezésében kizárólag azt vitatta, hogy a teljesítésnek megküldés útján kell-e történnie (betekintést tartott elegendőnek), illetve a perköltségviselést támadta. A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyta, és kiemelte: az **Infotv. 30. § (2) bekezdése** szerint elsődlegesen az igénylő által kért mód az irányadó, és eltérés csak akkor lehetséges, ha a kért mód aránytalan nehézséget jelent; ennek előadása és bizonyítása az Infotv. 31. § (2) bekezdésének megfelelő alkalmazásával az adatkezelőt terheli. A másodfok utalt arra is, hogy a Kúria több döntésében (így különösen Pfv.22.360/2017/11., Pfv.20.572/2025/5., Pfv.20.302/2025.) egységesen úgy értelmezte ezt a szabályt: önmagában az adatok nagy száma, illetve az, hogy nem fér el egyetlen e-mailben, nem minősül aránytalan

nehézségnek. A nyilvános elérhetőség biztosítására vonatkozó lehetőséget a másodfok elhatárolta a betekintéstől: a jogszabály szerinti „nyilvános forrás megjelölése” azt jelenti, hogy a kért adat már eleve elektronikus formában nyilvánosságra hozott és online elérhető, nem pedig azt, hogy az adatkezelő betekintést ajánl fel.

A másodfok a Kúria hivatkozott, speciális tényállású ügyével való összevetésben azt is rögzítette, hogy ott az alperes tényleges iratcsatolással és a releváns–irreleváns tartalom arányának bemutatásával igazolta az aránytalan terhelést, ami a betekintés elfogadásához vezetett; jelen ügyben viszont az alperes a felperesi vitatás ellenére sem igazolta, hogy a teljes adathalmaz kizárólag papír alapon áll rendelkezésre, és arról sem tett érdemi tényelődást, hogy a munkaszervezet mérete, eszközellátottsága vagy más körülmény miatt miért lenne aránytalan a digitalizálás. E körben a másodfok hangsúlyozta azt is, hogy **egy közfeladatot ellátó szervnél az átláthatóság biztosítása és a közérdekű adatok kiadása nem „pluszmunka” a normál működésen felül, hanem az alapfeladat része**, amelyet – a speciális eseteket kivéve – a rendelkezésre álló személyi és tárgyi feltételekkel teljesíteni kell; a **45 napos határidő** pedig éppen a többletmunkaigény figyelembevételét tükrözi. Mivel a döntés a per főtárgya tekintetében nem változott, a perköltség elsőfokú rendezésének megváltoztatására sem volt alap, és az alperes pervesztessége folytán a másodfokú perköltség megfizetésére is kötelezésre került.

Fővárosi Ítéltábla – 1.Pf.20.481/2025/5-I.

Ítélethozatal dátuma: 2025. december 9.

A per tárgya: közérdekű adat kiadása

A felperes 2025. április 8-án közérdekű adatigénnyel fordult az alperes **Belügyminisztériumhoz**, és olyan, az egészségügyi rendszer állapotával, illetve átalakításával összefüggő tanulmányok és szakértői anyagok alapadatainak kiadását kérte, amelyeket az egészségügyért fennálló felelősségi körben az Emberi Erőforrások Minisztériuma, illetve a Belügyminisztérium 2020 óta készített vagy készítettett, feltüntetve az egyes dokumentumok tárgyát, elkészítésének idejét és a szerző megnevezését. Az alperes a teljesítési határidő meghosszabbítását követően olyan tartalmú választ adott, amelyben egy, a hálapénz kivezetésével kapcsolatos tanulmány elérhetőségét internetes hivatkozással közölte, továbbá a Kúria korábbi részítéletére hivatkozással jelezte, hogy további adat kiadására nincs lehetőség.

A felperes ezt követően keresetet terjesztett elő, és az alperes kötelezését kérte a kért tanulmányok, szakértői anyagok listájának kiadására. Keresetét a **Infotv. 26. § (1) bekezdésére** alapította, vitatva, hogy az alperes a pert megelőző eljárásban eleget tett volna az adatigénnyeknek. Az elsőfokú bíróság a keresetnek helyt adott, abból indulva ki, hogy a felperes kizárólag az egyes tanulmányok alapadatait kérte, és az alperes a **Infotv. 27. § (5)–(6) bekezdéseire** pusztán általános jelleggel hivatkozott. Jelentőséget tulajdonított annak is, hogy az alperes államtitkára egy sajtónyilatkozatban 70–80, az egészségügyi ágazatra vonatkozó döntés-előkészítő anyag létezésére utalt, amelyből az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy az alperes kezelésében a felperesi igénnyel érintett további tanulmányok és szakértői anyagok is rendelkezésre állnak.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla a jogvita érdemi elbírálásakor abból indult ki, hogy a közérdekű adat megismerése iránt indított pernek elengedhetetlen előfeltétele a **Infotv. 28–30. §-ai** szerinti, pert megelőző adatigénnyel, és a per kereteit kizárólag az előzetes kérelem tartalma jelöli ki. A bíróság rögzítette, hogy a felperes a perben csak olyan

közérdekű adatok kiadását kérheti megalapozottan, amelyek tekintetében az alpereshez már előzetesen is igényt terjesztett elő; az előzetes kérelemben megjelölt adatkör a keresetben legfeljebb szűkíthető, de nem bővíthető, és nem alakítható át.

Ennek megfelelően az ítélet tábla hangsúlyozta, hogy az előzetes kérelem értelmezése során a **Infotv. 28. § (3) bekezdéséből** kell kiindulni, amely szerint a közérdekű adatigénnyel szemben alapvető követelmény a kellő pontosság. A „kellő pontosság” magában foglalja annak egyértelmű meghatározhatóságát, hogy az igénylő mely adatot kívánja megismerni, amint azt a Kúria Pfv.20425/2024/6. számú határozata is rögzítette. A másodfok megállapította, hogy bár az előzetes kérelem és a kereset szövegezése azonos volt, a felek eltérően értelmezték azt, hogy a kérelem tárgyát képező adatok ténylegesen milyen körben és milyen tartalommal állnak az alperes kezelésében.

A Fővárosi Ítélet tábla a bizonyítási teher megoszlása körében rámutatott arra, hogy a Pp. 265. § (1) bekezdése alapján a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy a kért adatok az alperes kezelésében állnak. E körben a sajtónyilatkozat elemzését végezte el, és arra a következtetésre jutott, hogy az abban szereplő „70–80 ilyen” fordulat nyelvi és logikai értelmezése alapján nem volt kétséget kizáróan megállapítható, hogy az alperes további, a felperesi igénynek megfelelő tanulmányokat vagy szakértői anyagokat kezelne. A nyilatkozat a döntés-előkészítő jellegre utalt, amely nem szükségképpen esik egybe tanulmányok vagy szakértői anyagok meglétével.

A másodfokú bíróság azt is értékelte, hogy az alperes két irat tekintetében elismerte az adatok kezelését, és ezek vonatkozásában a pert megelőzően tájékoztatást adott. A felperes maga sem vitatta, hogy az egyik tanulmány alapadatai számára elérhetővé váltak, míg a másik, a Boston Consulting által készített tanulmány kiadását nem kérte, és annak alapadatai egy korábbi eljárásból már ismertté váltak számára. E körülmények alapján az ítélet tábla arra a jogi következtetésre jutott, hogy az alperes a keresetben foglalt adatigényt a per megindítását megelőzően teljesítette, és az elsőfokú bíróság a **Infotv. 26. § (1) bekezdésének** megsértésével kötelezte az alperest már teljesített, illetve az alperes kezelésében nem igazoltan lévő adatok kiadására.

Erre tekintettel a Fővárosi Ítélet tábla az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, és a keresetet elutasította. A perköltségviselés körében – figyelemmel arra, hogy a felperes mindkét fokon pervesztes lett – a felperest kötelezte az alperes együttes első- és másodfokú perköltségének megfizetésére, és mellőzte az alperest perköltség megfizetésére kötelező elsőfokú rendelkezést. Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

A közérdekű adat kiadása iránti perben az Infotv. szerinti előzetes adatigénylés jelöli ki a per kereteit, és a bíróság nem kötelezhető olyan adatok kiadására, amelyeket az igénylő a pert megelőzően nem kért, illetve amelyeket az alperes a perindítás előtt a kérelem érdemi tartalma szerint már teljesített.

Fővárosi Ítélet tábla – 1.Pf.20.483/2025/7-I.

Ítélethozatal dátuma: 2025. október 7.

A per tárgya: közérdekű adat kiadása

A felperes 2024. november 12-én, majd 2024. november 14-én további két alkalommal közérdekű adatigénylést terjesztett elő az alperes **Szabályozott Tevékenységek Felügyeleti Hatóságánál**, a Corvinus projekt körében nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségűnek minősített szénhidrogén-bányászati beruházásokhoz kapcsolódó, az alperes

eljárása során keletkezett iratok és határozatok megismerése érdekében. Az alperes a kérelmek teljesítését 2024. november 29-én kelt válaszaiban megtagadta, és a megtagadást a **Infotv. 27. § (2) bekezdés g) pontjára** alapította, egyúttal a bírósági gyakorlatban közzétett eseti döntésekre utalva azt is közölte, hogy az igényelt iratok megismerésére az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény szerinti iratbetekintési szabályok alkalmazandók. Az alperes tájékoztatásában felhívta a figyelmet arra is, hogy jogsérelem vagy annak közvetlen veszélye esetén az igénylő a **Infotv.** rendelkezései szerint vizsgálatot kezdeményezhet a **NAIH** előtt, illetve az igény elutasítása esetén bírósághoz fordulhat.

A perben a felperes a részleges megszüntetést követően fenntartott keresetében arra kérte kötelezni az alperest, hogy elektronikus úton adja ki a Sarkad I. szénhidrogén bányatelekkel, a nyékpusztai gyűjtőállomás gázüzemmel, valamint több szénhidrogén kúttal és azok engedélyezési eljárásaival összefüggő, a keresetlevélben tételesen megjelölt közérdekű adatokat. Jogalapként az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdésére és 39. cikk (2)–(3) bekezdésére, továbbá az **Infotv. 3. § 5–6. pontjaira**, az **Infotv. 26. § (1)–(2) bekezdésére** és a **Infotv. 28. § (1) bekezdésére** hivatkozott, és állította, hogy az alperes közfeladatot ellátó szervként az általa kezelt, közigazgatási eljárásban keletkezett iratok tekintetében adatkezelőnek minősül. A felperes előadása szerint a megtagadás nem alapozható meg pusztán a **Infotv. 27. § (2) bekezdés g) pontjának** felhívásával, mert a közérdekű adat megismeréséhez való jog korlátozásához konkrét törvényi rendelkezésre való hivatkozás szükséges, és hangsúlyozta azt is, hogy nem az **Ákr.** szerinti iratbetekintést kérte. A vitatott iratok körében külön nyomatékot kapott az eljárást befejező, véglegessé vált határozatok megismerhetősége, mert a felperes álláspontja szerint az **Ákr. 33. § (5) bekezdése** e határozatok tekintetében a nyilvánosság korlátozását kizárja, így azok kiadása nem tagadható meg, és e jogosultság mellett a felperes a **Infotv. 26. § (1) bekezdése** alapján is előterjeszthet kérelmet.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását indítványozta, és arra hivatkozott, hogy az adatigénylés törvényes korlátját a közigazgatási eljárások iratmegismerésére vonatkozó szabályok képezik, ezért a közigazgatási eljárás során keletkezett iratok megismerése az **Ákr.** rendjében érvényesíthető. Álláspontja szerint a bírósági gyakorlat alapján az **Ákr.** iratbetekintési szabályai a **Infotv. 27. § (2) bekezdés g) pontjával** összhangban a közérdekű adatigénylés érvényesítését is korlátozzák, és e körben a határozatok megismerhetősége az **Ákr. 33. § (5) bekezdése**, az egyéb eljárási iratok megismerhetősége pedig az **Ákr. 33. § (1)–(3) bekezdései** szerint ítélandó meg. Hivatkozott arra is, hogy ezt az értelmezést a **NAIH útmutatója** alátámasztja, mert a felperes nem kizárólag határozatok kiadását kérte, hanem olyan iratokat is, amelyek nem az eljárást befejező döntések körébe tartoznak.

Az elsőfokú bíróság az eljárás részbeni megszüntetését követően a fennmaradó kereseti körben – ítéletnek tekintendő részítéletével – a felperes kérelmének túlnyomó részben helyt adott, és kötelezte az alperest, hogy a személyes adatok felismerhetetlenné tételével adja ki többek között a Sarkad I. bányatelek megállapítására, módosítására, vertikális bővítésére, valamint a kapcsolódó gázüzemi és kútlétesítési engedélyezési eljárásokra vonatkozó, véglegessé vált határozatokat. A bíróság indokolásának középpontjában az állt, hogy az **Ákr.** és a **Infotv.** viszonyrendszerében az eljárási szabályok nem zárják ki önmagukban azt, hogy az igénylő a közérdekű adat megismerésére irányuló igényét a **Infotv.** rendelkezéseire hivatkozással is előterjessze, ugyanakkor az ilyen igény teljesítésekor is érvényesülniük kell az eljárási szabályoknak, vagyis az igénylő nem kerülhet kedvezőbb helyzetbe annál, mint amelyre az iratbetekintési szabályok alapján jogosult lenne. E dogmatikai kiindulóponttal összhangban a bíróság rámutatott arra, hogy a formalizált eljárás során keletkezett iratok megismerhetőségét rendező eljárási szabályok célja az eljárási garanciák érvényesülésének

biztosítása, és a közérdekű adatok nyilvánosságához fűződő jog gyakorlása nem vezethet e szabályozás kiüresítéséhez, megkerüléséhez.

A jogvita érdemi eldöntése során meghatározó jelentőséget kapott az **Ákr. 33. § (5) bekezdése**, amely a főszabály alóli kivételként kimondja, hogy a személyes adatot és védett adatot nem tartalmazó véglegessé vált határozat az eljárás befejezését követően bárki által korlátlanul megismerhető, és nyilvánossága nem korlátozható. A perben a felek egyező nyilatkozatai alapján a fennmaradó kereseti körben kiadni kért iratok eljárást befejező, végleges határozatoknak minősültek, ezért a bíróság arra a következtetésre jutott, hogy ezek a határozatok – a bennük esetlegesen szereplő személyes és védett adatok felismerhetlenné tétele mellett – nem zárhatók el a nyilvánosság elől. Ezzel összefüggésben a kiadni rendelt adatok jellegéből fakadóan az a jogi tétel is érvényesült, hogy az eljárást befejező, véglegessé vált határozatokban szereplő adatok az **Ákr. 33. § (5) bekezdése** szerint korlátozás nélkül megismerhetők, azonban a kiadás iránti igény a felperest e rendelkezés mellett a **Infotv. 26. § (1) bekezdése** alapján is megilleti, mivel a közérdekű adatok megismeréséhez való jogot a **Infotv.** szabályozza, és az Ákr. e határozatkör tekintetében a nyilvánosságot kizáró vagy korlátozó szabályt nem állít fel.

A bíróság az adatkiadás teljesítési módját az adat–irat elv érvényesítésével határozta meg, és rögzítette, hogy az anonimizálás nem érintheti az alperes nevében eljáró ügyintézők, döntéshozók, kiadmányozók azon adatait, amelyek közérdekből nyilvános jellegük miatt nem takarhatók ki, ugyanakkor a határozatokban szereplő olyan természetes személyazonosító adatok, amelyek nem minősülnek közérdekből nyilvánosnak, a kiadandó iratokban felismerhetlenné teendők. A döntés e körben figyelemmel volt arra a kúriai gyakorlatra is, amely szerint az ügyintézők és döntéshozók neve és hivatalos elérhetősége közérdekből nyilvános adat, míg más, az ügyfél által alkalmazott szakemberek személyazonosító adatai nem esnek e körbe, ezért azok védelme az anonimizálás útján biztosítandó. A másodfokú bíróság a fellebbezés elbírálásakor az elsőfokú döntést helytállónak találta, és egyetértett azzal az értelmezéssel, hogy a **Infotv. 25. § (1) bekezdés g) pontja** alapján a közérdekű adat megismeréséhez való jogot törvény közigazgatási hatósági eljárásra tekintettel korlátozhatja, azonban az Ákr. a véglegessé vált határozatok körében ilyen korlátozást nem tartalmaz, így e határozatok az **Ákr. 33. § (5) bekezdése** és a **Infotv. 26. § (1) bekezdése** szerint is közérdekű adatként bárki számára megismerhetők. A Fővárosi Ítéltábla mindezek alapján az elsőfokú ítéletnek minősített részítéletet helybenhagyta, és az alperest a másodfokú eljárásban felmerült perköltség megfizetésére kötelezte, megállapítva, hogy az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

A közigazgatási hatósági eljárást lezáró, véglegessé vált határozatok a Ákr. 33. § (5) bekezdése alapján – a személyes és védett adatok felismerhetlenné tétele mellett – korlátozás nélkül megismerhetők, és e határozatok kiadása iránt az igénylő az Ákr. 33. § (5) bekezdése mellett a Infotv. 26. § (1) bekezdése alapján is jogosult kérelmet előterjeszteni.

Fővárosi Ítéltábla – 9.Pf.20.484/2025/3.
Ítélethozatal dátuma: 2025. szeptember 16.
A per tárgya: közérdekű adat kiadása

A felperes 2025. április 14-én közérdekű adatigénylással fordult a **Nemzeti Népegészségügyi és Gyógyszerészeti Központ**hoz annak érdekében, hogy hozzáférést kapjon az alperes, illetve jogelődje által az elmúlt három naptári évben engedélyezett, emberen végzett

orvostudományi kutatások kutatási tervében szereplő közérdekű adatokhoz. Az alperes válaszában nyilvános forrásokra mutató linkeket jelölt meg, és arra hivatkozott, hogy a kutatási tervek nem képezik kötelezően vezetett hatósági nyilvántartás részét, továbbá a **Infotv. 30. § (2a)** bekezdése alapján új adatbázis előállítására nem köteles. A felperes ezt vitatta, hangsúlyozva, hogy a közérdekű adatok megismerhetősége nem függ attól, hogy azokat az alperes nyilvántartásban rögzítette-e, és álláspontja szerint a megjelölt linkeken a kért adatok teljes körűen nem érhetők el.

A felperes keresetében a közérdekű adatok kiadásának jogsértő megtagadására hivatkozva kérte az alperes marasztalását, keresetét többek között az **Infotv. 3. §-ára, 26. § (1) bekezdésére, 28–31. §-aira, valamint a 235/2009. (X. 20.) Korm. rendelet rendelkezéseire** alapítva. Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította, elsősorban arra hivatkozva, hogy a kereseti kérelem nem kellően határozott.

A felperes fellebbezése során arra is hivatkozott, hogy az alperes írásbeli ellenkérelmét nem az **Infotv. 31/A. § (3) bekezdésében** meghatározott határidőben terjesztette elő, és azt – a felperes elektronikus levélcímének ismeretében – részére nem küldte meg, valamint a perfelvételi tárgyaláson sem jelent meg. A Fővárosi Ítéltábla e körben megállapította, hogy az alperes ellenkérelme a törvényi feltételeknek nem felelt meg, ezért hatálytalannak minősül. Mivel az alperes a tárgyaláson sem jelent meg, és megszüntetési ok nem állt fenn, a keresetet az **Infotv. 31/A. § (4) bekezdésére** tekintettel nem vitatottnak kellett tekinteni.

Ezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és az alperest a felperes keresetének megfelelően kötelezte a kért közérdekű adatok kiadására. A másodfokú bíróság a perköltségviselés körében megállapította, hogy a felperes mindkét fokon pernyertes lett, ezért az alperest az együttes első- és másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte, az eljárás illetékmentessége mellett.

Fővárosi Ítéltábla – 2.Pf.20.485/2025/6/II.

Ítélethozatal dátuma: 2025.09.30.

A per tárgya: közérdekű adat kiadása

A felperes keresetében az alperes Magyar Nemzeti Bank Felügyelőbizottságának kötelezését kérte a Magyar Nemzeti Bank közvetett tulajdonában álló, Balatonakarattyan található oktatási és konferenciaközpont beruházásával, finanszírozásával, valamint fenntartásával és működtetésével összefüggő felügyelőbizottsági ellenőrzési jelentések és tájékoztató anyagok kiadására. Az alperes elsődlegesen az eljárás megszüntetését indítványozta arra hivatkozással, hogy nem rendelkezik perbeli jogképességgel, mivel önálló jogi személyiséggel nem bír, adatkezelőnek nem minősül, továbbá nem gazdálkodik közpénzzel. Érdemben vitatta a kért adatok közérdekű jellegét, és a kiadás megtagadását az **Infotv. 27. § (5)–(6) bekezdéseire**, valamint az MNB működésére irányadó speciális jogszabályokra és titoktartási kötelezettségekre alapította.

Az elsőfokú bíróság az alperes pergátló kifogását elutasította, és megállapította, hogy a **Infotv. 31. § (4) bekezdése** alapján a közérdekű adat kiadása iránti perben nem feltétele az alperesi perbeli jogképességnek az önálló jogi személyiség. Az elsőfokú ítélet abból indult ki, hogy az alperes a Magyar Nemzeti Bankon belül elkülönült szervezeti egységként közfeladat ellátásához kapcsolódó ellenőrzési tevékenységet végez, működése során közpénzek felhasználását érintő adatokat hoz létre és kezel, ezért adatkezelői minősége fennáll. A bíróság rögzítette, hogy a kért jelentések az MNB gazdálkodására és közvagyonának kezelésére vonatkozó adatokat tartalmaznak, így azok az **Infotv. 3. §** szerinti közérdekű

adatok körébe tartoznak. Az alperes a kiadás megtagadását nem indokolta kellő részletességgel, nem jelölte meg, hogy a dokumentumok mely részei minősülnek konkrét döntés megalapozását szolgáló adatnak, és nem támasztotta alá, hogy azok nyilvánossága ténylegesen veszélyeztetné az MNB törvényes, külső befolyástól mentes működését.

Az alperes fellebbezésében továbbra is vitatta adatkezelői minőségét, hangsúlyozva, hogy a Felügyelőbizottság az MNB szervezeti egységeként működik, önálló adatkezelési célokat nem határoz meg, és az adatigénylést a felperes nem az MNB által megjelölt hivatalos elérhetőségen terjesztette elő. Érdemben fenntartotta, hogy a kért jelentések döntéselőkészítő adatnak minősülnek, és azok nyilvánossága az ingatlan értékesítésével összefüggésben gazdasági érdekeket sértene.

A Fővárosi Ítéltábla a jogvita elbírálásakor abból indult ki, hogy a közérdekű adatok megismeréséhez való jog alkotmányos alapjog, amelynek korlátozása csak kivételesen, szigorú feltételek fennállása esetén lehetséges. A másodfokú bíróság megerősítette, hogy az **Infotv. 31. § (4) bekezdése** speciális szabályként lehetővé teszi, hogy a közérdekű adat kiadása iránti perben olyan szervezet is alperesként szerepeljen, amely nem rendelkezik önálló jogi személyiséggel, amennyiben ténylegesen képes közérdekű adatot kezelni és az adatigénylésről dönteni. Ennek alapján a bíróság megállapította, hogy a Magyar Nemzeti Bank Felügyelőbizottsága elkülönült szervezeti struktúrával, önálló ellenőrzési hatáskörrel rendelkezik, közfeladatot lát el, és működése során közpénzfelhasználással összefüggő adatokat kezel, ezért perelhető az ilyen tárgyú perekben.

A másodfokú bíróság a döntés megalapozását szolgáló adatokra vonatkozó megtagadási okok vizsgálata során hangsúlyozta, hogy az **Infotv. 27. § (5)–(6) bekezdéseire** való általános hivatkozás nem elegendő. Az adatkezelőt terheli annak bizonyítása, hogy a nyilvánosság ténylegesen és aránytalanul sértene a védett érdeket, továbbá azt is meg kell jelölnie, hogy a dokumentumok mely konkrét adattartalma indokolja a korlátozást. A zártan csatolt iratok tartalmi vizsgálata alapján az ítéltábla arra a következtetésre jutott, hogy a kért jelentések nem tartalmazznak olyan adatokat, amelyek nyilvánossága a további döntéshozatalt vagy az MNB gazdasági érdekeit érdemben veszélyeztetné, különös tekintettel arra, hogy az ingatlan hasznosításáról és értékesítéséről az MNB igazgatósága már döntést hozott.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet érdemben helybenhagyta, ugyanakkor megállapította, hogy az elsőfokú eljárás illetékmentes volt, ezért az alperes illetékfizetésre kötelezése jogszabálysértő volt. Ennek megfelelően az elsőfokú ítéletet az illetékfizetés mellőzése körében részben megváltoztatta, egyebekben helybenhagyta, és az alperest a másodfokú eljárásban felmerült perköltség megfizetésére kötelezte.

Fővárosi Ítéltábla-2.Pf.20.486/2025/7/II.

Ítélethozatal dátuma: 2025. szeptember 18.

A per tárgya: közérdekű adat kiadása

A felperes **közérdekű adatigényléssel** fordult az **Energiaügyi Minisztériumhoz**, és a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény **30/C. § (1) bekezdésére** hivatkozással kérte a kiterjesztett gyártói felelősségi körbe tartozó termékekből származó, települési hulladékként kezelt, illegálisan lerakott vagy köztisztasági keretben eltávolított hulladék **évi országos mennyiségére**, valamint az ezen mennyiségek meghatározásának alapjául szolgáló **hulladékanalízisekre** vonatkozó adatok kiadását.

Az alperes az adatigénylést részben megtagadta, arra hivatkozva, hogy az igényelt adatok egy része **döntés-előkészítő adatnak** minősül az **Infotv. 27. § (5)–(6) bekezdése** alapján, továbbá egyes időszakokra vonatkozóan az adatokat nem kezeli, azok nem állnak rendelkezésére.

Az elsőfokú bíróság ítéletével részben helyt adott a keresetnek, és a 2022 őszétől 2023 nyaráig terjedő időszak vonatkozásában a hulladékanalízis kiterjesztett gyártói felelősségi körbe tartozó adatainak kiadására kötelezte az alperest, ugyanakkor elutasította a keresetet azon időszakok tekintetében, amelyekre vonatkozóan az adatok ténylegesen nem álltak rendelkezésre. Az elsőfokú bíróság emellett olyan kötelezést is megfogalmazott, amely a kért mennyiségi adatok **szakértői becsléssel történő meghatározására** irányult.

A **Fővárosi Ítéltábla** másodfokon rögzítette, hogy az **Infotv. 26. § (1) bekezdése** alapján a közfeladatot ellátó szerv kizárólag a **ténylegesen a kezelésében lévő, létező közérdekű adat** kiadására kötelezhető. A közérdekű adatok megismeréséhez való jog nem terjed ki **nem létező adatok létrehozására**, még akkor sem, ha az adat előállítását jogszabály írja elő. A bíróság hangsúlyozta, hogy az információszabadság alkotmányos tartalma a már meglévő információkhoz való hozzáférést biztosítja, és nem szolgálhat alapul adat-előállítási kötelezettség kikényszerítésére.

Ebből következően a másodfokú bíróság megváltoztatta az elsőfokú ítélet azon részét, amely az alperest új szakértői becslés elkészítésére kötelezte volna, és kimondta, hogy **nem rendelhető el nem létező adat kiadása**. Ugyanakkor figyelemmel arra, hogy az alperes maga is elismerte: a 2022 őszétől 2023 nyaráig terjedő időszakra vonatkozóan rendelkezik olyan dokumentummal, amely szakértői becsléssel megállapított országos mennyiségi adatokat tartalmaz, az ítéltábla ezen **létező iratból** a kiterjesztett gyártói felelősségi körbe tartozó termékekre vonatkozó adatok kiadására kötelezte az alperest.

A döntés részletesen értelmezte a **döntés-előkészítő adatok** jogintézményét is. A bíróság rámutatott, hogy azon adatok tekintetében, amelyek már meghozott döntés – így különösen a 2024. évi díjrendelet – alapjául szolgáltak, az információszabadság korlátozása csak kivételesen, megfelelő indokolással lehetséges. Ezzel szemben a későbbi időszakokra vonatkozó, még meg nem hozott döntéseket megalapozó adatok esetében az **Infotv. 27. § (5) bekezdése** szerinti korlátozás alkalmazható.

Fővárosi Ítéltábla–1.Pf.20.501/2025/8-I.

Ítélethozatal dátuma: 2025. november 25.

A per tárgya: közérdekű adatok kiadása

A felperes – a <https://hang.hu> internetes oldal és a Magyar Hang című nyomtatott sajtótermék kiadója – 2024. november 1-jén közérdekű adat megismerése iránti igénnyel fordult az állami tulajdonú **Bethlen Gábor Alapkezelő Közhasznú Nonprofit Zrt.**-hez, és a Futball Klub Csíkszereda Egyesület, illetve a Székelyföldi Labdarúgó Akadémia részére nyújtott támogatásokhoz kapcsolódó valamennyi kedvezményezetti elszámolás (szöveges beszámoló, pénzügyi számlaösszesítő és a mellékelt számlák, szerződések, teljesítés-igazolások, egyéb okiratok) kiadását kérte.

Az alperes az adatigénylést döntően megtagadta, arra hivatkozva, hogy az igényelt iratok egy része az **Infotv. 27. § (5) bekezdése** alapján döntést megalapozó adatnak minősül, továbbá

az elszámolások mellékleteinek – különösen a számláknak – kiadása a **Infotv. 30. § (7) bekezdése** szerinti, a gazdálkodás átfogó, számlaszintű, illetve tételes ellenőrzését tennie lehetővé. Az alperes emellett több esetben az elektronikus adatszolgáltatás helyett személyes iratbetekintést ajánlott fel, aránytalan nehézségre és erőforráshiányra hivatkozva.

A felperes keresetében vitatta a döntés-előkészítő jelleg fennállását, valamint a számlaszintű ellenőrzésre történő hivatkozás megalapozottságát, és hangsúlyozta, hogy az adatigénylés nem az alperes teljes gazdálkodásának ellenőrzésére, hanem konkrét támogatási jogviszonyok elszámolásának megismerésére irányul.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetnek részben adott helyt, és több – köztük lezárt, illetve a szakmai és pénzügyi beszámoló elfogadásával érintett – támogatás esetében kötelezte az alperest a beszámolók és azok mellékleteinek elektronikus úton történő kiadására a személyes adatok felismerhetetlenné tétele mellett. Ugyanakkor azon támogatások tekintetében, amelyeknél az elszámolás elbírálása még folyamatban volt, a keresetet elutasította, elfogadva azt az alperesi érvelést, hogy e körben a nyilvánosság az ellenőrzési és döntéshozatali folyamatot külső befolyástól mentesen veszélyeztetné, ezért a **Infotv. 27. § (5) bekezdése** szerinti korlátozás indokolt lehet.

A Fővárosi Ítéltábla másodfokon az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyta. A bíróság hangsúlyozta, hogy a Bethlen Gábor Alapból nyújtott támogatások teljesítésének ellenőrzéséhez kapcsolódó beszámolók és mellékleteik – ideértve a számlaszintű bizonylatokat is – megismerése **nem** az alperes gazdálkodásának teljes körű, átfogó ellenőrzésére irányul, hanem konkrét támogatási jogviszonyok elszámolásához kapcsolódik. Ennek megfelelően önmagában a számlák kiadása nem alapozza meg a **Infotv. 30. § (7) bekezdése** szerinti megtagadást.

Az ítéltábla külön is rámutatott arra, hogy **önmagában amiatt, hogy az adatmegismerés iránti igény jelentős mennyiségű irat kiadásával teljesíthető, nem minősül a Infotv. 30. § (7) bekezdése** alapján a közfeladatot ellátó szerv gazdálkodásának átfogó, számlaszintű, illetve tételes ellenőrzésére irányuló adatmegismerési igénynek.

A döntés indokolása kifejezetten utalt arra is, hogy az alperes a számlaszintű ellenőrzésre és a további döntés megalapozására vonatkozó érvelését a fellebbezésében többek között a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (NAIH) állásfoglalására alapította. A bíróság ezzel összefüggésben rögzítette, hogy a **NAIH állásfoglalásai önmagukban nem kötik a bíróságot**, azok a jogértelmezés körében értékelhetők, ugyanakkor nem mentesítik az adatkezelőt az **Infotv. 27. § (5)–(6) bekezdéseiben** előírt, egyediesített és tartalmilag megalapozott indokolási kötelezettség alól.

Az ítéltábla hangsúlyozta továbbá, hogy a döntést megalapozó adatok körében a megtagadás nem lehet pusztán formális vagy általános jellegű: az adatkezelőnek konkrétan be kell mutatnia, hogy az adott irat nyilvánosságra kerülése mely folyamatban lévő döntést, milyen módon befolyásolná. Azon ügyekben pedig, ahol a beszámoló szakmai és pénzügyi elfogadása már megtörtént, a mellékkötelezettségek – például jelzalog-bejegyzés – teljesítésének vizsgálata nem teszi a beszámolókat és mellékleteiket a **Infotv. 27. § (6) bekezdése** szerinti további döntést megalapozó adattá.

A másodfokú bíróság az alperest 15 napon belül 140.000 forint másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte, és kimondta, hogy az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Fővárosi Ítéltábla – 2.Pf.20.548/2024/4.

Ítélethozatal dátuma: 2025. január 16.

A per tárgya: közérdekű adat kiadása

A felperes 2024. június 10-én a **Infotv. 28. § (1) bekezdése** alapján közérdekű adatigénnyel fordult a **Nemzeti Népegészségügyi Központ**hoz, és több, az OSZIR jogosultságkezeléssel, valamint az SDplusz jegykezelő rendszer működésével összefüggő adat kiadását kérte. Az alperes a határidő meghosszabbítását követően az adatigénnyel csak részben tett eleget, két kérdés tekintetében azonban nem adott érdemi választ.

A felperes ezt követően az **Infotv. 31. § (7) bekezdése** alapján pert indított, és kérte az elmaradt adatok kiadását. Az alperes a per során utólagosan nyilatkozott a hiányzó adatok vonatkozásában, és az adatszolgáltatást teljesítette, amelyet a felperes elfogadott, ugyanakkor a keresetét a továbbiakban kizárólag a perköltség iránt tartotta fenn.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes a közérdekű adatigénnyel nem teljeskörűen válaszolta meg és kiemelte, hogy a közfeladatot ellátó szerv köteles minden egyes kérdésre kifejezett választ adni. Nem fogadható el az az alperesi érvelés, amely szerint egy korábbi nemleges válaszból az adatigénylőnek kellene következtetnie egy másik kérdés megválaszolására. Az elsőfokú bíróság ezért a felperest túlnyomórészt pernyertesnek tekintette, és az alperest perköltség megfizetésére kötelezte.

Az alperes fellebbezésében vitatta a pernyerteség megállapítását, valamint a megítélt perköltség mértékét, arra hivatkozva, hogy a per során teljesített adatszolgáltatás folytán a felperes érdekeiben nem tekinthető pernyertesnek, továbbá az ügyvédi munkadíj aránytalanul magas.

A Fővárosi Ítéltábla másodfokon rámutatott arra, hogy amennyiben a felperes az érdemi tárgyalási szakban azért nem tartja fenn a közérdekű adat kiadása iránti kérelmét, mert az alperes a peres eljárás során utólagosan teljesítette azt, a felperes a **Pp. 83. § (4) bekezdése** alapján nem tekinthető pervesztesnek. Ilyen esetben a bíróságnak azt kell vizsgálnia, hogy az alperes okot szolgáltatott-e a per megindítására, és ennek megfelelően kell döntenie a perköltség viseléséről.

A másodfokú bíróság ugyanakkor részben osztotta az alperes fellebbezési érvelését a perköltség mértéke tekintetében. Figyelembe vette, hogy az ügy jogi megítélése egyszerű volt, a kereset tartalma lényegében megegyezett a pert megelőző adatigénnyel, továbbá azt is, hogy a másodfokú eljárásban a pernyertes és pervesztes aránya fele-fele arányban állapítható meg.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatta, és az alperes által a felperes javára fizetendő elsőfokú perköltség összegét **75.000 forint + áfa** összegre leszállította, egyúttal az alperest **60.000 forint** másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte. A bíróság kimondta, hogy az eljárás illetékmentes, és az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Fővárosi Ítéltábla–9.Pf.20.556/2025/3.

Ítélethozatal dátuma: 2025. október 2.

A per tárgya: közérdekű adat kiadása

A felperes közérdekű adatok megismerése iránti igénnyel fordult a **HM Elektronikai, Logisztikai és Vagyonkezelő Zrt. alpereshez**, és azt kérte, hogy az alperes adja ki a

Dunakeszi, Vereckei utca 4. szám alatti, valamint a (korábban alperesi tulajdonban álló) Budaörs, Víg utca 68. szám alatti ingatlanokkal összefüggő közpénzes vagyonhasznosítási adatok körét: így különösen azt, hogy kinek az utasítására, milyen összegért történt a vétel, mennyit költöttek az építkezésre/felújításra, mely cégeket bízták meg a kivitelezéssel, milyen bérleti jogcím alapján lakta az épületet Ruszin-Szendi Romulusz, továbbá a budaörsi ingatlan Benkő Tibor részére történt értékesítésének összegét és az engedélyezésre vonatkozó adatokat. Az elsőfokú bíróság a keresettel egyezően kötelezte az alperest az adatszolgáltatásra, valamint a perköltség viselésére; az alperes fellebbezett, másodfokon azonban az ítélet tábla az ítéletet helybenhagyta, és az alperest 480.000 Ft + áfa másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte.

Az ítélet tábla rögzítette, hogy a HM Elektronikai, Logisztikai és Vagyonkezelő Zrt. – kizárólagos állami tulajdonú, állami vagyonnal gazdálkodó gazdasági társaságként – közfeladatot ellátó szervnek minősül, ezért az általa kezelt, közpénzekhez és állami vagyonhoz kapcsolódó adatok főszabály szerint megismerhetők; a megtagadás indokát az adatkezelőnek kell bizonyítania. Ennek részeként a bíróság érdemben vizsgálta az alperes azon védekezését is, amely szerint a perben a törvényszék hatásköre hiányzik, mert az alperes nem „országos illetékességű” szerv. Az ítélet tábla kimondta: az **Infotv. 31. § (5) bekezdését** valamennyi közfeladatot ellátó szerve alkalmazni kell, és az olyan szerveknél, amelyekre az „illetékesség” eljárásjogi fogalma formálisan nem illik, a tényleges működés területe irányadó. Mivel az alperes a Honvédelmi Minisztérium és a Magyar Honvédség részére országosan nyújt szolgáltatásokat, tevékenysége országos kiterjedésűnek minősül, ezért az eljárás megszüntetésének (illetve áttételének) nincs helye.

Az alperes érdemi megtagadási okként az **Infotv. 27. § (2) bekezdés c) és g) pontjára** hivatkozva azt állította, hogy a kért adatokkal összefüggésben folyamatban lévő KEHI-eljárás és büntetőeljárás miatt a Be. és az Ákr. iratmegismerési szabályai korlátozzák a nyilvánosságot. Az ítélet tábla elismerte: a Be. és az Ákr. az **Infotv. 27. § (2) bekezdése** alapján megalkotott, adott esetben nyilvánosságot korlátozó törvények lehetnek, azonban hangsúlyozta, hogy e kódexek alanyi hatálya az eljárásban részt vevő eljáró hatóságokra és az eljárás alanyaira terjed ki. Mivel a per alperese nem eljáró hatóság sem a büntető-, sem a hatósági eljárásban, a Be. és az Ákr. iratbetekintési szabályai nem korlátozzák automatikusan az alperes birtokában lévő közérdekű adatok megismerhetőségét. A bíróság kifejtette azt is, hogy nincs olyan törvényi rendelkezés, amely pusztán attól, hogy valamely más szerv előtt eljárás indul, a más szervnél keletkezett, illetve más szerv birtokában jogszerűen meglévő adatokat általános jelleggel a nyilvánosságtól elzárta tenné.

Az alperes további érvként az **Infotv. 27. § (5) bekezdésére** hivatkozott, azt állítva, hogy a kért adatok döntés-előkészítő jellegűek, mert azokat a KEHI és az ügyészség a saját döntéseihez használja fel. Az ítélet tábla rögzítette: elvileg nem kizárt, hogy több szerv birtokában lévő adat más szervnél döntés-előkészítőnek minősüljön, de a jelen ügyben tartalmilag ez nem áll fenn. A kért adatok múltbeli, már meghozott döntések (ingatlanvásárlás, beruházás, felújítás, bérbeadás, értékesítés) tartalmát tükrözik, ezért a befejezett döntéshozatali folyamatra tekintettel nem minősülhetnek döntés-előkészítőnek. Egy már meghozott döntés adatai pedig nem válnak újra döntés-előkészítő adattá pusztán azért, mert azokat utóbb az adatkezelő vagy más szerv felülvizsgálja, értékeli.

Az ítélet tábla nem fogadta el azt sem, hogy a kereset „lehetetlen követelésre” irányulna amiatt, hogy a felperes „elektronikus másolatban” kérte a teljesítést: a kérelem lényege adatok kiadása volt, és az adatközlés elektronikus úton teljesíthető. Mindezek alapján a másodfok a jogerős ítéletben az elsőfokú döntést helybenhagyta, és az alperest 480.000 Ft + áfa másodfokú perköltség viselésére kötelezte; az eljárás illetékmentes, az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Fővárosi Ítéltábla–2.Pf.20.559/2025/5/II.
Ítélethozatal dátuma: 2025. november 11.
A per tárgya: közérdekű adat kiadása

A felperes közérdekű adatok megismerése iránti igénnyel fordult az **Észak-pesti Centrumkórház-Honvédkórház** alpereshez, és az arcfelismerő beléptető rendszer bevezetésével összefüggésben a GDPR szerinti kötelező adatvédelmi hatásvizsgálat, valamint a munkavállalók előzetes tájékoztatását tartalmazó dokumentumok kiadását kérte. Az elsőfokú bíróság a keresetnek helyt adott, kötelezte az alperest a dokumentumok e-mail útján történő megküldésére és 370.000 Ft perköltség megfizetésére; az alperes fellebbezett, másodfokon azonban az ítéltábla az ítéletet helybenhagyta, és az alperest 120.000 Ft + áfa másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte.

A másodfokú bíróság rögzítette, hogy a perben annak volt jelentősége, **volt-e megfelelő jogszabályi alapja** annak, hogy az alperes a pert megelőző adatigénylést nem teljesítette; a jogvita kereteit az **Info tv. 28–31. §-ai** szerinti eljárási rendben tett nyilatkozatok jelölik ki. Ennek körében megállapította, hogy a per alapját képező 2025. május 22-i adatkérésre az alperes 2025. június 10-én válaszolt, a keresetet 2025. június 24-én terjesztették elő, és az alperes későbbi – 2025. július eleji – levelezése nem illeszkedik az Info tv. szerinti teljesítési/megtagadási rendbe, így annak „tényének és tartalmának” önmagában nincs relevanciája a jogvita eldöntésében.

Az alperes a perben az **Info tv. 27. § (6) bekezdésére** hivatkozott, arra utalva, hogy a kért iratok megismerése egyrészt „további döntés megalapozását szolgáló adat”, másrészt az alperes működési rendjének, feladat- és hatáskörének illetéktelen külső befolyástól mentes ellátását veszélyeztetné. Az ítéltábla egyetértett az elsőfokú bíróság által alkalmazott alkotmánybírói mércével, és hangsúlyozta: **a közérdekű adatok megismerésével kapcsolatos igény előterjesztésével szembeni védekezésben a közérdekű adatot kezelőnek a döntés megalapozását szolgáló adat tényére való, az adatmegismerést akadályozó hivatkozásában pontosan indokolnia kell azt a döntési mechanizmust, melyben a kért adat szerepet játszik.**

A bíróság abból indult ki, hogy a felperes által kért dokumentumok – a GDPR 35. cikk (1) bekezdésén alapuló adatvédelmi hatásvizsgálat és a GDPR 13. cikk szerinti tájékoztatók – **az alperest terhelő jogszabályi kötelezettségek teljesítésének dokumentumai**, amelyeket adatkezelőként az alperes készít. A hatásvizsgálat körében a releváns döntésként azt azonosította, hogy az alperes **bevezetni kívánta** a biometrikus (arcfelismerő) rendszert, és e döntéshez kapcsolódóan a hatásvizsgálat elkészítésének kötelezettsége már teljesült; a döntés megalapozását szolgáló jelleg nem alapozható pusztán arra, hogy az Eütv. 155/A. §-ának módosítása miatt esetleg utóbb felülvizsgálat vagy újabb dokumentum készült, mert az időbeli egymásutánosság önmagában nem teremt olyan, az Info tv. 27. § (6) bekezdése szerinti konkrét összefüggést, amely a megtagadást megalapozná. A bíróság azt is rögzítette, hogy az alperes által hivatkozott, jogalkotói hatásvizsgálat (2010. évi CXXX. törvény szerinti) nem azonos a GDPR 35. cikk szerinti adatkezelői hatásvizsgálattal, és a két vizsgálat között az **Info tv. 27. § (6) bekezdése** szerinti reláció nem áll fenn.

A tájékoztatók tekintetében az ítéltábla arra mutatott rá, hogy önmagában az, hogy időközben a jogszabályi környezet változott és emiatt „másik tájékoztató kidolgozása vált szükségessé”, **nem szerepel** az Info tv. 27. §-ában nevesített megtagadási okként; az okafogyottság nem teszi jogszerűvé a korábban kért adat kiadásának megtagadását.

Az **Info tv. 27. § (6) bekezdés** második fordulatára (a működés/feladatellátás befolyásmentességének veszélyeztetése) alapított védekezés körében a bíróság hangsúlyozta, hogy az alperes nem világította meg: az egészségügyi szolgáltatás nyújtásának zavartalanságát **miként** veszélyeztetné a biometrikus beléptetéshez kapcsolódó adatvédelmi hatásvizsgálat, illetve a munkavállalói tájékoztatók megismerése. Az „adatvédelmi munkacsoport” iránymutatására utalás önmagában nem volt elégséges, mert az alperes nem jelölt meg olyan egyedi tartalmi elemeket, amelyek a nyilvánosságra hozatallal összefüggésben kifejezetten adatbiztonsági kockázatot és az alperesi feladatellátás veszélyeztetését alapoznák meg; ennek értékelésénél a bíróság jelentőséget tulajdonított annak is, hogy az alperes a pert megelőzően **betekintést engedett** a hatásvizsgálatba.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet helybenhagyta, és az alperest 120.000 Ft + áfa másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte; az eljárás illetékmentes, az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Fővárosi Ítéltábla – 1.Pf.20.234/2025/4-II.

Ítélethozatal dátuma: 2025. június 26.

A per tárgya: közérdekű adat kiadása

A felperes 2025. január 13-án közérdekű adatigénnyel fordult az alperes **Építési és Közlekedési Minisztériumhoz**, és a 2010 óta keletkezett autópálya-építési és felújítási szerződések (módosításokkal és mellékletekkel együtt) elektronikus megküldését kérte. Az alperes a **2011. évi CXII. törvény (Infotv.) 29. § (1)** szerinti határidőben nem válaszolt; a felperes 2025. február 10-én pert indított. Az alperes 2025. február 21-én azt közölte, hogy három szerződés nyilvános az EKR-ben, a további szerződéseket pedig a **KIKAP** felületen tette elérhetővé, és linket küldött. A felperes szerint a **kikap.kormany.hu** link nem működött, illetve később „archív” állapotot jelzett.

Az elsőfokú bíróság (Fővárosi Törvényszék, 6.P.20.499/2025/12.) a felperes által az EKR-ben elérhető három szerződés tekintetében történt elállást követően a fennmaradó adatkörben kötelezte az alperest az iratok e-mailes megküldésére. Indokolása szerint az alperes csak állította, de nem bizonyította, hogy a kért szerződéseket feltöltötte a megjelölt felületre, és a bizonyítatlanságot az alperes terhére értékelte, ezért az **Infotv.** szerinti adatkiadási kötelezettség teljesítését nem látta igazoltnak.

Az alperes fellebbezésében arra hivatkozott, hogy a dokumentumokat 2025. február 21-én a **KIKAP**-on keresztül elektronikus úton elérhetővé tette, a rendszer automatikus e-mail értesítést küldött a linkkel, továbbá képernyőfotókkal igazolta a feltöltés/közzététel tényét és a közzétett anyag terjedelmét (összesen 2100 oldal). Kiemelte a **Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (NAIH) NAIH-1055-1/2025.** számú, a **KIKAP** alkalmazásáról szóló ajánlását, és azt, hogy a **KIKAP** kormányzati portálon az adatok meghatározott ideig elérhetők. Hivatkozott továbbá arra is, hogy a kereset benyújtását követő önkéntes teljesítés nem hatálytalan (Kúria Pfv.21470/2016/4.), ezért ismételt adatkiadásra nem kötelezhető.

A másodfokú bíróság a fellebbezést **alaposnak** találta, az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és a keresetet elutasította. Az ítéltábla rögzítette: ügydöntő kérdés az volt, hogy a megküldött link használatával a felperes számára a 15 napos elérhetőségi időn belül a kért adatok **megismerhetők voltak-e**. E körben hangsúlyozta a bizonyítás elvárt szintjének ügytípushoz igazodását és azt, hogy a bizonyítás terhét viselő fél nem állítható lehetetlen feladat elé. A bíróság szerint az elsőfokú bíróság a releváns tényeket hiányosan állapította meg, és okszerűtlenül terhelte a bizonyítatlanság következményét az alperesre úgy, hogy maga sem zárta ki: a szerződések „bizonyos időtartamban elérhetők voltak”.

Az ítélet tábla a rendelkezésre álló bizonyítékok (a megküldött tájékoztató levél és link, képernyőfotók, a portálon látható rendszeradatok, továbbá a **NAIH** ajánlására való hivatkozás) alapján arra a következtetésre jutott, hogy az adatok feltöltése és megismerhetősége tekintetében **ésszerű kétely nem merül fel**; a **KIKAP** felhasználók számára megjelenő tartalma a **Pp. 325. §** szerinti elektronikus okiratként értékelhető. A bíróság azt is értékelte, hogy a felperes a per felvétel során nem indítványozta időben a technikai hiba bíróság előtti igazolását (pl. képernyőfotóval vagy szemlével), és a március 10-i „archív” állapot a 15 napos időszak letelte miatt önmagában nem volt ügyszámot döntő.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság megállapította, hogy az alperes a közérdekű adatok megismerésére irányuló igényt **teljesítette**, ezért a kért adatok **ismételt kiadására** perben nem kötelezhető; a keresetet elutasította, és a felperest kötelezte az alperes **350.000 Ft** együttes első- és másodfokú perkieljárásának megfizetésére. Az eljárás illetékmentes volt.

Fővárosi Ítélet tábla – 2.Pf.20.573/2025/5.

Ítélethozatal dátuma: 2025. november 25.

A per tárgya: közérdekű adat kiadása

A felperes 2025. július 9-én közérdekű adatok megismerése iránti igénnyel fordult alpereshez a **MÁV Személyszállítási Zrt.-hez**, és az **Infotv. 28. § (1)** bekezdésére hivatkozással elektronikus másolatban kérte a 2024. május és 2025. július közötti időszakban havi bontásban a lemondott vonatok adatait, megjelölve a menetrend szerinti vonatszámot, valamint azt, hogy az adott számú vonat a tárgyhónapban hányszor maradt ki vagy volt operatíván autóbusszal pótolva. Az alperes az adatigénylést elutasította arra hivatkozással, hogy a kért információk teljesítése a regionális szinten kezelt adatok összevetése útján minőségileg új adat előállítását tenné szükségessé, ezért az **Infotv. 30. § (2a)** bekezdés b) pontja alapján a teljesítésre nem köteles.

A felperes keresetében kérte az alperes kötelezését a kért adatok gépi feldolgozásra alkalmas elektronikus formátumban történő kiadására. Az alperes védekezésében fenntartotta álláspontját, miszerint központi nyilvántartással nem rendelkezik, az adatok csak regionális bontásban állnak rendelkezésre, és azok összesítése új adat előállítását jelentené. Az elsőfokú bíróság a keresetnek helyt adott, és megállapította, hogy a regionális szinten meglévő adatok összesítése nem minősül minőségileg új adat előállításának, továbbá az alperesi értelmezés elfogadása a közérdekű adatok megismerését ténylegesen ellehetetlenítené, ami ellentétes lenne az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdésében biztosított alapjoggal.

Az alperes fellebbezésében ismételten az **Infotv. 30. § (2a)** bekezdés b) pontjára hivatkozott, míg a felperes a jogerős döntés helybenhagyását kérte, hangsúlyozva, hogy az alperes maga is elismerte: a kért adatok regionális bontásban rendelkezésre állnak, és azok összesítése egyszerű matematikai műveletekkel elvégezhető. A Fővárosi Ítélet tábla a fellebbezést nem találta megalapozottnak, és az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. Rögzítette, hogy az **Infotv. 26. § (1)** bekezdése alapján a közfeladatot ellátó szerv köteles a kezelésében lévő közérdekű adatok megismerését biztosítani, míg az **Infotv. 30. § (2a)** bekezdés b) pontja kizárólag a minőségileg új adat előállítására vonatkozó kötelezettséget zárja ki. Az ítélet tábla hangsúlyozta az Alkotmánybíróság és a Kúria gyakorlatát, amely szerint a létező és kezelt adatok kigyűjtése, kiválogatása és csoportosítása főszabály szerint nem tagadható meg, és különös gondossággal kell eljárni annak megítélésénél, hogy az adatigénylés valóban új adat előállítására irányul-e.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy mivel a kért közérdekű adatok régiók szerinti bontásban az alperes rendelkezésére állnak, azok egyszerű matematikai műveletekkel, számottevő nehézség nélkül összesíthetők, így az adatigénylés teljesítése nem minősül minőségileg új adat előállításának. Ennek megfelelően az ítélet az elsőfokú döntést helybenhagyta, az alperest másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte, és kimondta, hogy az eljárás illetékmentes, az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Fővárosi Ítélet – 2.Pf.20.095/2025/4. sz. ítélet

Ítélethozatal dátuma: 2025. április 17.

A per tárgya: közérdekű adat kiadása

A felperes közérdekű adatigénylése alapján az I–IX. rendű alperes (Miniszterelnöki Kabinetiroda, I.r. alperes, Honvédelmi Minisztérium, II.r. alperes, Agrárminisztérium, III.r. alperes, Miniszterelnökség, IV.r. alperes, Európai Unió Ügyek Minisztériuma, V.r. alperes, Külgazdasági és Külügyminisztérium, VI.r. alperes, Energiaügyi Minisztérium, VII.r. alperes, Kulturális és Innovációs Minisztérium, VIII.r. alperes, Pénzügyminisztérium, IX.r. alperes)(képviselőjükben: Balsai Ügyvédi Iroda) annak kiadását kérte, hogy az egyes minisztériumok személyi állományában – ideértve a miniszteri, államtitkári, politikai igazgatói kabineteket – kik töltenek be politikai tanácsadói, illetve politikai főtanácsadói tisztséget, megjelölve **a tisztségviselő nevét, szervezeti egységét, a szolgálati jogviszony kezdetét (betöltés időtartamát), valamint a tisztségviselői illetményét**, e-mailben történő megküldéssel. A felperes keresetét **az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdésére**, valamint **az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) 26. § (1)–(2) bekezdéseire** alapította.

Az elsőfokú bíróság a keresetnek helyt adott, és kötelezte az I–IX. rendű alpereseket az adatok kiadására, továbbá perköltség megfizetésére. Indokolásában rögzítette, hogy bár a kért adatok személyes adatnak minősülnek, az **Infotv. 26. § (2) bekezdése** alapján közérdekből nyilvános adattá válnak, amennyiben a közfeladatot ellátó szerv **feladat- és hatáskörében eljáró személyekhez** kapcsolódnak, ezért megismerhetőségük az **Infotv. 26. § (1) bekezdése** alapján főszabályként biztosítandó.

Az alperesek fellebbezésükben azt vitatták, hogy a politikai tanácsadók és politikai főtanácsadók a minisztérium feladat- és hatáskörében eljáró személynek minősülnek, továbbá azt is, hogy illetményük személyenként megismerhető lenne. Álláspontjuk szerint az érintettek személyes adatainak védelme az **Infotv. 3. § 2. és 5. pontjára** figyelemmel elsőbbséget élvez, és az **Infotv. 26. § (2) bekezdése** nem értelmezhető kiterjesztően.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, hivatkozva arra, hogy a politikai tanácsadók a minisztériumokkal **politikai szolgálati jogviszonyban állnak**, tevékenységük a döntéshozatal előkészítéséhez kapcsolódik, ezért a közfeladat ellátásával összefüggésben járnak el. Érvéle során utalt a **NAIH-687-24/2024. számú hatósági „tájékoztatásra”**. –[ez az ítéletben így szerepel.]

A Fővárosi Ítélet az elsőfokú ítéletet **helybenhagyta**. A másodfokú bíróság a kormányzati igazgatásról szóló törvény rendelkezéseiből kiindulva megállapította, hogy a politikai tanácsadók és politikai főtanácsadók a minisztériummal fennálló jogviszonyuk alapján a közfeladatot ellátó szervek feladat- és hatáskörében járnak el, mivel tevékenységük döntés-előkészítő jellegű és szorosan kapcsolódik a kormányzati döntéshozatalhoz. Erre tekintettel nevük, szervezeti egységük, szolgálati jogviszonyuk kezdete és időtartama, valamint

illetményük összege az **Infotv. 26. § (2) bekezdése** szerinti **közérdekből nyilvános adat**, amely az **Infotv. 26. § (1) bekezdése** alapján adatigénylés keretében megismerhető.

A másodfokú bíróság az illetmény tekintetében hangsúlyozta, hogy a közpénzek felhasználásának átláthatóságához fűződő közérdek – az **Infotv. 1. §-ában** megfogalmazott jogalkotói célra figyelemmel – elsőbbséget élvez az érintettek személyes adatainak védelméhez képest. A politikai tanácsadói szerepkört vállaló személyeknek számolniuk kell azzal, hogy az általuk betöltött tisztség és az ahhoz kapcsolódó javadalmazás nyilvánosságra kerülhet.

Fővárosi Ítélet – 2.Pf.20.584/2024/4.

Ítélethozatal dátuma: 2025. február 6.

A per tárgya: közérdekű adat kiadása

A felperes közérdekű adatigényléssel fordult az **Integrált Közlekedésfejlesztési Operatív Program Plusz (IKOP Plusz)** keretében megvalósuló, Mohácson új országos közforgalmú kikötő kiépítésére irányuló projekt (IKOP Plusz 2.2.0-23) kapcsán készült **költség-haszon elemzések és megvalósíthatósági tanulmányok**, valamint azok valamennyi mellékletének, függelékének, kiegészítésének és módosításának elektronikus úton történő megküldését kérte.

Az alperesi oldalon a per során a Nemzeti Fejlesztési Központ II. rendű alperesként lépett perbe (Közigazgatási és Területfejlesztési Minisztérium - I. rendű alperes), az elsőfokú bíróság az eredetileg perben álló minisztériumot elbocsátotta, így a jogvita érdemben a II. rendű alperessel szemben folyt. A felperes a per során az 1–5. sorszámú projektekkel kapcsolatos keresetétől elállt, a per kizárólag a 6. sorszámú projektre szűkült.

A II. rendű alperes az adatigénylés teljesítését elsősorban az **Infotv. 27. § (5)–(6) bekezdéseire** hivatkozással vitatta, arra alapítva védekezését, hogy a megismerni kért dokumentumok **döntés megalapozását szolgáló adatok**, amelyek nyilvánosságra kerülése veszélyeztetné a közfeladatot ellátó szerv törvényes működését, illetve a jövőbeni döntések külső befolyástól mentes meghozatalát. E körben a támogatási időszak 2029-ig tartó jellegére és az esetleges jövőbeli szerződésmódosításokra hivatkozott. Emellett a dokumentumok **szervi jogi védelmére** tekintettel az **Infotv. 27. § (2) bekezdés h) pontjára** és az **Szjt. 15/A. §-ára** utalva azt is állította, hogy az adatigénylés legfeljebb betekintés útján teljesíthető.

Az elsőfokú bíróság a II. rendű alperest a kért iratok elektronikus úton történő kiadására kötelezte, megállapítva, hogy az alperes az **Infotv. 31. § (2) bekezdése** szerinti bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, mivel nem igazolta a megtagadás jogszerűségét. Az indoklás hangsúlyozta, hogy az **Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdésében** és **39. cikk (2) bekezdésében** rögzített információszabadság és az állami gazdálkodás átláthatóságának követelménye alapján a megtagadási okokat szűken kell értelmezni, és azoknak az **Infotv. 30. § (5) bekezdése** szerinti érdemi indokolással kell alátámasztottnak lenniük.

A II. rendű alperes fellebbezésében fenntartotta, hogy a dokumentumok nyilvánosságra hozatala a pályázati eljárás egészét veszélyezteti, továbbá a szerzői jogi védelemre tekintettel szakértő kirendelését és az adatigény betekintés útján történő teljesítésének lehetőségét kérte.

A **Fővárosi Ítélet** a fellebbezést nem találta alaposnak, és az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. A másodfokú bíróság rögzítette, hogy az **Infotv. 27. § (5) bekezdése** alapján a döntés megalapozását szolgáló adat legfeljebb tíz évig zárható el a nyilvánosság elől,

ugyanakkor a döntés meghozatalát követően az adat megismerése csak akkor tagadható meg, ha az **további jövőbeli döntés megalapozását szolgálja**, vagy **konkrétan és érdemben veszélyezteti** a közfeladatot ellátó szerv törvényes működését, illetve a feladat- és hatáskör külső befolyástól mentes ellátását (**Infotv. 27. § (6) bekezdés**). A bíróság rögzítette, hogy e feltételek fennállását az adatkezelőnek kell bizonyítania, és a bíróságoknak a megtagadás indokait **tartalmi felülvizsgálat** alá kell vetniük.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy a támogatási szerződés megkötésével az adott projekt tekintetében a döntés megszületett, és önmagában a jövőbeli szerződésmódosítás lehetősége nem alapoz meg olyan erősebb közérdeket, amely az információs szabadság korlátozását indokolná. Nem volt okszerűen alátámasztva az sem, hogy egy esetleges új pályázó a korábbi dokumentumok megismerésével a közfeladatot ellátó szerv működését ténylegesen és konkretizálható módon veszélyeztetné.

A szerzői jogi védelemre hivatkozással kapcsolatban az ítélet tábla rámutatott arra, hogy az **Szjt.** nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely a **közérdekű adatok megismerését** általánosságban kizárná. Az **Szjt. 15/A. §-a** nem a megismerés jogát korlátozza, hanem legfeljebb a **megismerés módja** tekintetében biztosít mérlegelési lehetőséget az adatkezelő számára. E körben a bíróság figyelemmel volt a **NAIH 5528-7/2012/IV. számú határozatában** kifejtett álláspontra is, amely szerint alapjogi kollízió esetén a szerzői jog csak szűken értelmezhető korlátot jelenthet az információs szabadsággal szemben. A jelentős közpénzfelhasználást érintő adatigényre tekintettel a bíróság nem látta indokoltnak a betekintésre szorítókozó teljesítést, és okszerűnek találta az adatok elektronikus kiadását.

Fővárosi Ítélet tábla – 1.Pf.20.589/2024/5.

Ítélethezatal dátuma: 2025. január 30.

A per tárgya: közérdekű adat kiadása

Ebben az ítéletben is hivatkoznak a NAIH-ra, az ítélet 13. bekezdésében a következő tartalommal: „Ezt követően a felperes által benyújtott közérdekű adatigénylési kérelemnek – a NAIH által jogszerűnek talált – meghosszabbított határidőben eleget tett, a kérelmet tételesen teljesítette.”.

Az ügyben a felperes – az **Alaptörvény VI. cikk (3)** bekezdésére és az **Infotv.** több rendelkezésére (különösen: **Infotv. 26. § (1)–(2)**, **27. § (5)–(6)**, **28. § (1)**, **29. § (1)–(2)**, **30. § (3)**) hivatkozva – közérdekű adatigényléssel fordult a **Magyar Tudományos Akadémiához (MTA)**. Kérelme a 2023. július 1-jétől aktualizált folyóiratlisták (IX. Gazdaság- és Jogtudományok Osztálya **Állam- és Jogtudományi Bizottsága**, valamint a **Hadtudományi Bizottság**) összeállításához kapcsolódó valamennyi bizottsági ülés iratanyagára terjedt ki: a jegyzőkönyvekre, az üléseken résztvevő tagok nevére, a szavazási rendre és eredményekre, továbbá az egyes folyóiratokkal kapcsolatos állásfoglalásokra és döntésekre.

Az alperes a teljesítési határidőt az **Infotv. 29. § (2)** bekezdésére hivatkozva meghosszabbította, majd jegyzőkönyvi kivonatokat, emlékeztetőket küldött meg, ugyanakkor az üléseken résztvevő személyek névsorát – és a tagokhoz köthető vélemények, szavazatok megismerhetőségét – nem biztosította, arra hivatkozva, hogy az **Infotv. 27. § (6)** bekezdése alapján ezek közzétevése veszélyeztetné a döntés-előkészítés során az álláspont szabad kifejtését. A felperes keresetében a teljes körű kiadásra kérte kötelezni az alperest, és hangsúlyozta, hogy az adatkiadás jogszerű megtagadását – az **Infotv. 31. § (2)** bekezdésére figyelemmel – az alperes köteles bizonyítani.

Az elsőfokú bíróság a keresetnek részben helyt adott, és kötelezte az alperest a folyóiratlistákhoz kapcsolódó bizottsági ülések jegyzőkönyveinek kiadására (a nem ide tartozó napirendi részek kitakarásával), valamint az üléseken résztvevő bizottsági tagok névsorának közlésére; ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

A **Fővárosi Ítéltábla** az alperes fellebbezése alapján az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezéseit megváltoztatta és a keresetet teljes egészében elutasította. A másodfokú bíróság kiindulópontként rögzítette, hogy a kért információk között a bizottsági tagok neve, a tagokhoz köthető vélemények és a leadott szavazatok – az **Infotv. 3. §** fogalmi rendszerében – **személyes adatnak** minősülnek, mert az érintett természetes személyekre vonatkozó információk, amelyek a névvel való összekapcsolás folytán az adott tagot beazonosíthatóvá teszik. E körben a bíróság hangsúlyozta: személyes adat nyilvánosságra hozatalát, megismerhetőségét vagy hozzáférhetővé tételét – az érintett hozzájárulása hiányában – **kifejezetten törvénynek** kell elrendelnie; ennek hiányában a bíróság nem mérlegelheti önmagában a szükségességi-arányossági teszt alapján, hogy indokolt lenne-e a természetes személy tagok névhez kapcsolt véleményét megismerhetővé tenni. A másodfokú bíróság e jogi következtetését az **Alkotmánybíróság** gyakorlatára (különösen a **3254/2018. (VII. 17.) AB** határozat és a **3069/2019. (IV. 10.) AB** határozat indoklására) is alapította.

A döntés szerint a felperes a perben nem állította és nem alapozta arra a keresetét, hogy az igényelt személyes adatok **közérdekből nyilvános adatokként** (az **Infotv. 3. § 6. pontja** szerinti minőségben) lennének megismerhetők, ezért a bíróság nem vizsgálhatta olyan keretben az ügyet, amely a névhez kötött vélemények és szavazatok nyilvánosságra hozatalát megalapozhatná. Minderre tekintettel a másodfokú bíróság a Pp. szabályai alapján megváltoztatta az elsőfokú ítéletet, a keresetet elutasította, és a felperest kötelezte az alperes javára **60.000 Ft** együttes első- és másodfokú perköltség megfizetésére; az eljárás illetékmentes.

Fővárosi Ítéltábla – 2.Pf.20.706/2024/4/II

Ítélethozatal dátuma: 2025. február 18.

A per tárgya: közérdekű adat kiadása

A felperes 2024. szeptember 26-án elektronikus úton közérdekű adatigénylést terjesztett elő az alperes **Építési és Közlekedési Minisztériummal** szemben, és két vasúti beruházáshoz kapcsolódó dokumentumkör elektronikus megküldését kérte (szerződés/módosítások, teljesítési igazolások, készre jelentési dokumentumok). A felperes kifejezetten kérte, hogy a kért adatokat e-mailben küldjék meg; ennek hiányában CD-lemezre mentve postai úton történő megküldést, illetve – amennyiben az adatok nyilvánosan elérhetők – a konkrét nyilvános forrás megjelölését is indítványozta. Az alperes válaszában nem a felperes által kért módon teljesített, hanem **iratbetekintést** ajánlott fel; a felperes ezt nem fogadta el, és keresetében – az **Infotv.** alapján – a közérdekű adatok elektronikus úton történő kiadására kérte kötelezni az alperest.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, arra hivatkozva, hogy az adatszolgáltatást nem tagadta meg, a dokumentumok nagy mennyisége miatt az elektronikus továbbítás aránytalan nehézséget okozna, ezért ajánlott betekintést, továbbá előadta, hogy a kért szerződések nyilvánosak és a Közbeszerzési Hatóság felületén elérhetők. Az elsőfokú bíróság ítéletével a szerződések vonatkozásában a nyilvános elérhetőségre tekintettel a keresetet részben nem találta alaposnak, ugyanakkor a perben érdemben vitatott dokumentumok körében (a szerződésmódosítások, teljesítési igazolások és készre jelentési dokumentumok) az alperest elektronikus megküldésre kötelezte, és perköltséget is megállapított, hangsúlyozva, hogy az

adatigénylés teljesítése főszabály szerint az igénylő által kért formában és módon történik, a kért teljesítési módtól való eltéréshez pedig az **Infotv.** szerinti törvényi keretek és érdemi indokolás szükséges.

A másodfokú eljárásban az alperes fellebbezésében többek között a **NAIH/2019/5557/3** álláspontjára is hivatkozott, és azt állította, hogy a betekintés felajánlása a megismerés egyik lehetséges módja, továbbá a perben utóbb – már a fellebbezésben – az **Infotv. 30. § (7) bekezdésére** is utalt. A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést nem találta alaposnak, és rögzítette, hogy az **Infotv. 30. § (2) bekezdése** értelmében az adatigénylésnek – aránytalan nehézség hiányában – az igénylő által kért formában és módon kell eleget tenni, továbbá, ha a kért adat már elektronikus formában nyilvánosságra hozott, az igény teljesíthető a nyilvános forrás konkrét, egyértelmű megjelölésével is. A perbeli esetben a felperes a kért teljesítési módhoz jogszerűen ragaszkodott, és az alperes által felajánlott betekintés – az alapjogi igényérvényesítés keretei között – önmagában nem minősült joghatályos teljesítésnek, ezért a kereset nem vált okafogyottá. Az ítéltábla külön kiemelte azt is, hogy a betekintés nem biztosítja a közérdekű adatok **terjesztéséhez** kapcsolódó jogosultság gyakorlását sem, amely az **Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdésében** védett információszabadság részét képezi, és amelynek érvényesülését az **Infotv. 1. §-a** kifejezetten célozza.

A másodfokú bíróság értékelése szerint az alperes a nyilvános forrás megjelölésével sem teljesítette az igényt teljeskörűen és olyan módon, amely az adatigénylő számára hozzáférhető, konkrét és egyértelmű lett volna; az a felfogás pedig, hogy a felperest professzionális sajtószerveként elvárhatóan terheli az adatok felkutatása, az **Infotv.** rendszerében nem értelmezhető. Arra is rámutatott, hogy nagyobb adatmennyiség esetén nem a betekintés felajánlása a törvényes megoldás, hanem az **Infotv. 29. § (2) bekezdése** szerinti határidő-hosszabbítás alkalmazása. Végül az ítéltábla rögzítette, hogy az alperesnek a fellebbezésben előadott, új **Infotv. 30. § (7) bekezdésére** és részletes **Kbt.**-szabályokra alapított érvelése olyan ellenkérelem-változtatásnak minősül, amely a fellebbezési eljárásban nem vehető figyelembe, és az **Infotv. 31/B. § (1) bekezdése** alapján utólagos bizonyításnak sincs helye. Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet helyben hagyta, és az eredménytelenül fellebbező alperest a felperes másodfokú perköltségének megfizetésére kötelezte.

Az alábbiakban összefoglalt Ítéltáblai döntésekben Kúriai döntés is született

Fővárosi Ítéltábla – 2.Pf.20.386/2025/5. sz. ítélet
Ítélethozatal dátuma: 2025. szeptember 25.

A per tárgya: közérdekű adat kiadása

Az ügyben a felperes **2024. július 15-én** közérdekű adatigényléssel fordult az alpereshez (egy **100%-os állami tulajdonban álló gazdasági társasághoz**), és kérte, hogy elektronikus úton küldjék meg részére – **mellékleteikkel együtt** – azokat a szerződéseket, amelyeket az alperes a **külföldi misszióhoz**, illetve a **külföldi kirendeltség (iroda) nyitására, fenntartására** kapcsolódóan kötött. Az alperes felett tulajdonosi jogokat gyakorló **Külgazdasági és Külügyminisztérium 2024. július 29-én** részletes véleményt adott a megtagadásról, majd az alperes **2024. július 30-án** az adatkiadást megtagadta a **Takarékos tv. 3/A. § (1) bekezdésére** hivatkozással (az **Info tv. 27. § (2) bekezdés f) pontja** szerinti „külön törvény” alapú korlátozás körében).

A felperes (módosított) keresetében – bizonyos iratok kivételével – továbbra is a kért szerződések és mellékleteik kiadását kérte. Az alperes a kereset elutasítását indítványozta,

elsődlegesen a **Takarékos tv. 3/A. § (1) bekezdésére** és azon keresztül az **Info tv. 27. § (2) bekezdés f) pontjára**, továbbá – kiegészítő jelleggel – az **Info tv. 27. § (6) bekezdésére** hivatkozva (állítva, hogy az adatközlés a **befolyásmentes működését** veszélyeztetné).

Az elsőfokú bíróság a keresetnek helyt adott: az alperest az iratok **anonimizált** kiadására kötelezte (és külön rögzítette, hogy a magyar nyelven nem elérhető okiratoknál az **angol nyelvű változatot** kell megküldeni), valamint perköltséget ítélt meg a felperes javára. Az elsőfok központi érvelése szerint a miniszteri vélemény mellett is szükséges érdemi vizsgálat, a megtagadásnak pedig **konkrét tényekkel** alátámasztottnak kell lennie; általános külügyi hivatkozás és bizonyítékihiány mellett a kiadás nem tagadható meg.

A másodfokú bíróság azonban az alperes fellebbezésének helyt adott, és az elsőfokú ítéletet **megváltoztatta**, a felperes keresetét **elutasította**. Az ítéletábra rögzítette, hogy az információs szabadság **alapjog** (Alaptörvény VI. cikk (3)), de nem abszolút: korlátozása – az **Info tv. 27. § (2) bekezdése** alapján – külön törvényi rendelkezéssel lehetséges, és ha a korlátozás **törvényben rögzített feltételei megvalósulnak**, akkor a közérdekű adat kiadását **további mérlegelés nélkül meg kell tagadni** (kúriai precedensekre hivatkozással).

Az ítéletábra a döntését kifejezetten az Alkotmánybíróság releváns kontrollszempontjaihoz igazította, és hangsúlyozta, hogy külpolitikai/külgazdasági érdekek sérelmére vagy veszélyeztetésére alapított megtagadásnál a bíróság vizsgálata arra terjed ki, hogy: – **külpolitikai kérdés** merül-e fel, – a kivételt tartalmazó szabály **törvényi szinten** van-e rögzítve, – a megtagadó nyilatkozat **a külügyminisztertől** (képviselőtében eljáró személytől) származik-e, és – annak tartalma **külpolitikai érdeksérelemmel** indokolja-e az adatközlést.

Az ítéletábra szerint ezek a feltételek a perben teljesültek: már az igényelt adatkör meghatározásából következett, hogy a kért szerződések **külföldi misszióhoz/külföldi kirendeltséghez** kapcsolódnak, tehát **Magyarország külügyi érdekeit érintik**; a korlátozás alapja a **Takarékos tv. 3/A. § (1) bekezdése** (törvényi szint), és rendelkezésre állt a miniszteri vélemény (képviselői úton), amely a nyilvánosságra kerülés esetén a **külügyi érdekek sérelmét** állította. Mindezekre tekintettel a keresetet elutasították. Ebből következően a másodfok már nem vizsgálta érdemben az **Info tv. 27. § (6) bekezdésére** alapított – befolyásmentes működés veszélyeztetettségére hivatkozó – védekezést.

A másodfok az elsőfokú bíróság azon érvelését sem fogadta el, amely a **Tromsoi Egyezményre** hivatkozva szélesebb tartalmi felülvizsgálatot vezetett volna le: az ítéletábra rámutatott, hogy az egyezmény rendelkezései egyedi ügyben **közvetlenül nem alkalmazhatók** a jogvita elbírálásának alapjául. A döntés eredményeként a felperest kötelezte az alperes részére **230.000 Ft + áfa** együttes első- és másodfokú perköltség megfizetésére; az eljárás **illetékmentes**.

A határozat elvi tartalma: A közérdekű adatigénylés teljesítésének **külpolitikai, külgazdasági érdekek** sérelmére vagy veszélyeztetettségére alapított megtagadása esetén a bíróságnak azt kell vizsgálnia, hogy **külpolitikai kérdés** merül-e fel az ügyben, a kivételt tartalmazó szabály **törvényi szinten** került-e megfogalmazásra, a megtagadó nyilatkozat **a Külügyminisztertől** származik-e, és annak tartalma **az ország külpolitikai érdekeivel ellentétben állónak** minősíti-e az adatközlést.

Fővárosi Ítéltábla – 9.Pf.20.452/2025/7.
Ítélethozatal dátuma: 2025. szeptember 30.
A per tárgya: közérdekű adat kiadása

A felperes keresetében arra kérte a bíróságot, hogy kötelezze az alperes **Magyar Tudományos Akadémiát** a 2020-tól kiírt Akadémiai Ifjúsági Díjak vonatkozásában keletkezett bírálatok, valamint az egyes pályázati ciklusokban eljáró bírálók személyének kiadására. Keresetét az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdésére, valamint az **Infotv.** 26. § (1)–(2) bekezdésére, továbbá a 27. § (5)–(6) bekezdésére alapította. Az alperes védekezése szerint a bírálók neve személyes adat, amelynek nyilvánosságra hozatala veszélyeztetné a döntés-előkészítés során az érintettek véleményének szabad kifejtését, és ezáltal a közfeladat ellátását, ezért az adatigénylés teljesítése az **Infotv.** alapján jogszerűen megtagadható.

Az elsőfokú bíróság abból indult ki, hogy az alperes közfeladatot ellátó szerv, amely a díjak odaítélése során közpénzek felhasználásáról dönt, ezért az eljárásban részt vevő bírálók a közfeladatot ellátó szerv feladatkörében eljáró személyeknek minősülnek. Ennek megfelelően megállapította, hogy a bírálók neve az **Infotv.** 26. § (2) bekezdése alapján **közérdekből nyilvános adat**, és kiadásához nincs szükség további külön törvényi felhatalmazásra. A bíróság ugyanakkor a bírálati lapok tartalmát döntés-előkészítő adatként minősítette, és e körben elfogadta, hogy azok megismerése veszélyeztetné a döntéshozatal befolyásmentességét, ezért a keresetet részben elutasította.

Az alperes fellebbezésében azt állította, hogy a bírálók neve nem minősül közérdekből nyilvános adatként, mivel a bírálók nem döntéshozók, továbbá az anonimitás a tudományos szabadság és az objektív elbírálás elengedhetetlen feltétele. A Fővárosi Ítéltábla ezzel szemben hangsúlyozta, hogy az **Infotv.** 26. § (2) bekezdése kifejezetten a közfeladatot ellátó szerv feladatkörében eljáró személy nevének nyilvánosságát rendeli el, függetlenül attól, hogy az érintett kap-e díjazást, illetve hogy közvetlen döntéshozóként vagy az eljárás előkészítésében vesz részt. Az ítéltábla rámutatott arra is, hogy az adatkiadás megtagadásának jogszerűségét, valamint a közfeladat ellátásának veszélyeztetésére való hivatkozás megalapozottságát az alperesnek kell bizonyítania, összhangban a **NAIH** gyakorlatában is következetesen érvényesülő bizonyítási teherrel.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy az alperes nem támasztotta alá konkrét tényekkel, hogy a bírálók nevének éves bontásban történő nyilvánosságra hozatala önmagában alkalmas lenne a döntés-előkészítés befolyásolására vagy a közfeladat ellátásának veszélyeztetésére, ezért az **Infotv.** 27. § (6) bekezdése szerinti megtagadási ok nem áll fenn. A Fővárosi Ítéltábla mindezek alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, és az alperest a **közérdekű adatok kiadása** iránti igény teljesítésére kötelezte a bírálók neve tekintetében.

Fővárosi Ítéltábla – 9.Pf.20.572/2025/8-II.
Ítélethozatal dátuma: 2025. november 18.
A per tárgya: közérdekű adat kiadása

A felperes **Transparency International Magyarország Alapítvány**, közérdekű adatok megismerése iránti igénnyel fordult az **N7 Holding Nemzeti Védelmi Ipari Innovációs Zrt. alpereshez**, és kérte az N7 hadiipari holding piacképes részének értékesítéséről szóló előzetes megállapodás elektronikus másolatban történő kiadását.

Az elsőfokú bíróság a keresetnek túlnyomórészt helyt adott, és kötelezte az alperest az előzetes megállapodás kiadására az aláírások felismerhetetlenné tétele mellett, valamint

perkölség megfizetésére. Az alperes fellebbezést terjesztett elő, azonban a másodfokon eljáró ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett rendelkezéseit pedig helybenhagyta, és az alperest 450.000 Ft + áfa másodfokú perkölség megfizetésére kötelezte; az eljárás illetékmentes, az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Az ítélőtábla rögzítette, hogy az **Infotv. 26. § (1) bekezdése** alapján a közfeladatot ellátó szervnek lehetővé kell tennie a kezelésében lévő közérdekű adat megismerését, és elsődlegesen vizsgálta, hogy az alperes az **Infotv.** hatálya alá tartozik-e. A bíróság a feladatorientált és a vagyon-szemponitú megközelítést egyaránt értékelte, és arra a következtetésre jutott, hogy az alperes 100%-os állami tulajdonban álló gazdálkodó szervezetként közfeladatot lát el, tevékenysége és a megkötött szerződéseinek körébe tartozó adatok az **Infotv. 3. § 5. pontja** alapján közérdekű adatok, továbbá az Alaptörvény 39. cikk (2) bekezdésére figyelemmel a közpénzekre és a nemzeti vagyona vonatkozó adatok közérdekű adatok. Az ítélőtábla kifejtette, hogy egy kizárólag állami tulajdonban álló gazdálkodó szervezetnek nincs olyan vagyoneleme, amely ne minősülne a közpénz- és közvagyon-klauszula alapján közpénznek vagy közvagyonnak, függetlenül attól, hogy az állami vagyonnal, illetve a nemzeti vagyonnal kapcsolatos törvények szűkebb fogalmi meghatározásai szerint egy adott vagyonelem milyen minősítést kap.

Az ítélőtábla rámutatott: az **Infotv. 26. § (1) bekezdéséből** következő kiadási kötelezettség alól kivétel csak akkor lehetséges, ha az alperes valamely törvényi megtagadási ok fennállását igazolja; ezzel összefüggésben az **Infotv. 31. § (2) bekezdése** alapján a tényállítás és bizonyítás terhe az alperest terheli. Az alperes a megtagadást döntéselőkészítő adatként történő minősítésre és üzleti titokra alapította, ezért a bíróság részletesen vizsgálta az **Infotv. 27. § (5) bekezdése** szerinti döntés megalapozását szolgáló adat fogalmát és az ehhez kapcsolódó érdekmérlegelési kötelezettséget, valamint az **Infotv. 27. § (3) bekezdése** szerinti üzleti titok-korlátokat.

A döntés-előkészítő jellegre hivatkozással összefüggésben az ítélőtábla megerősítette: nem elegendő a dokumentum egészére vagy általánosságban a döntés előkészítő jellegre utalni, hanem az alperesnek azt kell pontosan előadnia, hogy a megállapodásban szereplő mely adat milyen konkrét, folyamatban lévő döntési mechanizmusban játszik szerepet, és az adatok nyilvánosságra kerülése milyen módon veszélyeztetné a döntéshozatalt vagy a zavartalan működést. A bíróság e körben hangsúlyozta azt is, hogy a döntés-előkészítő jelleg fennállása még nem zárja ki automatikusan a nyilvánosságot: az **Infotv. 27. § (5) bekezdése** szerinti esetekben is el kell végezni az érdekmérlegelést, és igazolni kell, hogy az adatok megismerésének korlátozásához fűződő közérdek erősebb, mint a megismerésükhöz fűződő közérdek. A perbeli ügylet értékére és stratégiai jelentőségére tekintettel az ítélőtábla kiemelte, hogy a nemzeti vagyon felhasználásának átláthatósága és társadalmi ellenőrizhetősége kiemelkedő súlyú közérdek, és az alperes csak konkrét, adat-szintű indokolással tudja ennek korlátozását igazolni.

Az üzleti titokra alapított megtagadással kapcsolatban az ítélőtábla rögzítette: az **Infotv. 27. § (3) bekezdése** alapján közérdekből nyilvános adatként nem minősül üzleti titoknak az állami vagyon kezelésével, használatával, hasznosításával, az azzal való rendelkezéssel és az ilyen vagyont érintő jogügyletekkel kapcsolatos adat, és a nyilvánosság korlátozásához az alperesnek azt is konkrétan bizonyítania kell, hogy a nyilvánosságra hozatal a gazdasági tevékenység végzése szempontjából aránytalan sérelmet okozna. A bíróság az alperesi védekezést ellentmondásosnak és nem kellően alátámasztottnak értékelte, és arra a következtetésre jutott, hogy az alperes nem jelölte meg kellő részletességgel, mely adatok esetében, milyen konkrét oksági láncolat mentén állna fenn aránytalan sérelem.

Az ítélet tábla kitért az **Infotv. 31/A. § (5) bekezdésére** is, és rögzítette: közérdekű adat kiadása iránti perben a perfelvétel folytatása (elhalasztása) kizárólag objektív akadály esetén rendelhető el, nem pedig az ellenkérelem előterjesztését szubjektíve nehezítő időhiányra hivatkozással. Ennek indoka, hogy a pert megelőzi az adatigénylés elbírálásának eljárása, amelyben az alperes már tudomást szerez az igényről, és a megtagadás indokait az **Infotv. 30. § (3) bekezdésének** megfelelően köteles kidolgozni; ennek elmaradása az adatkezelő kockázata.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyta, és egyértelművé tette, hogy a közérdekű adat kiadásának megtagadása az **Infotv.** alapján csak akkor állhat meg, ha az adatkezelő nem általánosságban, hanem az egyes adatok szintjén, konkrét döntési mechanizmushoz kötötte és érdemi érdekmérlegeléssel alátámasztva igazolja a nyilvánosság korlátozásának szükségességét, különösen nagy értékű és stratégiai jelentőségű állami vagyon átruházását érintő ügyletek esetén.

Nem információszabadságot érintő ítélet táblai döntések

Debreceni Ítélet tábla-Pf.II.20.050/2025/5.

A **Debreceni Ítélet tábla** a felperes által előterjesztett fellebbezés alapján eljárva **helybenhagyta a Miskolci Törvényszék 21.P.20.035/2023/102. számú ítéletét**, és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a keresetet jogszerűen utasította el. Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Az ügy középpontjában a felperes **cselekvőképességet részlegesen korlátozó gondnoksága**, valamint az ezzel összefüggő **gyámhatósági és közigazgatási eljárások** során tanúsított hatósági magatartás állt. A felperes sérelemdíj és közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítését kérte arra hivatkozással, hogy az alperes jogellenes intézkedései és mulasztásai sértették többek között az **emberi méltósághoz, önrendelkezéshez, személyes adatok védelméhez, magántitokhoz, valamint a tisztességes ügyintézéshez való jogát**.

Az ítélet tábla megerősítette az elsőfokú bíróság álláspontját, miszerint **a hatósági eljárásokban elkövetett esetleges jogsértések önmagukban nem alapoznak meg személyiségi jogsértést**, amennyiben azok **nem a fél személyiségének lényegét alkotó tulajdonságok ellen irányultak**, és nem valósult meg célzatos, visszaélészerű jogalkalmazás. A bíróság hangsúlyozta, hogy a **tisztességes ügyintézéshez, észszerű határidőhöz és együttműködési kötelezettséghez való jog** nem minősül önálló személyiségi jognak, ezért ezek sérelmére **sérelemdíj nem alapítható**.

Az ítélet tábla részben osztotta a felperes azon állítását, hogy a gyámhatósági és más hatósági eljárások során **eljárési szabálysértések előfordultak** (pl. iratbetekintési jog korlátozása, eseti gondnok kirendelésének elmaradása, azonnali végrehajthatóság jogszerűtlen kimondása egyes esetekben). Ugyanakkor rögzítette: ezek a jogsértések **nem érték el azt a súlyossági szintet**, amely a **Ptk. szerinti személyiségi jogvédelem** alkalmazását indokolná.

A személyes adatok és különleges adatok kezelése körében az ítélet tábla kimondta, hogy a **Kúria gondnoksági ügyben hozott ítéletének megküldése** más bíróságok, hatóságok és az EMMI részére **jogszabályi felhatalmazáson alapult**, és megfelelt az **Infotv. célhoz kötött**

adatkezelési elvének. A bíróság szerint a megküldés nem eredményezett sem **magántitok**, sem **személyesadat-sértést**, és ebből fakadóan az **emberi méltóság sérelme sem volt megállapítható.**

Az egyenlő bánásmód megsértésére alapított keresetet az ítéltábla azért találta megalapozatlannak, mert a felperes által megjelölt körülmények **nem minősülnek az Ebktv. szerinti védett tulajdonságnak**, továbbá a hatósági eljárások mögött **észszerű, jogszabályi alapú indokok** álltak.

A Debreceni Ítéltábla megállapította, hogy bár a közigazgatási eljárások során **részleges jogsértések előfordultak**, ezek **nem voltak kirívóan súlyosak**, nem irányultak célzottan a felperes személye ellen, és **nem alapozzák meg sem sérelemdíj, sem közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítésének kötelezettségét.** Ennek megfelelően az elsőfokú ítélet helybenhagyásra került.

Győri Ítéltábla Pf.II.20.066/2025/4/I. sz.

A per tárgya: hangfelvétel felhasználása fegyelmi eljárásban, személyes adatok és személyiségi jogok védelme

A felperes ügyvéd tevékenységével összefüggésben a területi ügyvédi kamaránál bejelentés alapján fegyelmi eljárás indult. A bejelentők a felperes hozzájárulása nélkül készült hangfelvételeket és azok leiratát csatolták. A vezető fegyelmi biztos az előzetes eljárás során a hangfelvételeket meghallgatta és bizonyítékként értékelte, majd a fegyelmi eljárás későbbi szakaszában a Fegyelmi Bizottság a felvételeket a bizonyítékok köréből kirekesztette.

A felperes keresetében arra hivatkozott, hogy az alperes a hangfelvételek átvételével, tárolásával és felhasználásával megsértette a személyes adatok védelméhez, a magántitokhoz és az emberi méltósághoz való jogát, továbbá **sérelemdíj** megfizetését kérte. Előadta, hogy a hangfelvételek kezelése hozzájárulás hiányában jogellenes adatkezelésnek minősül, és emiatt a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóságnál (NAIH) is panaszt tett.

A Győri Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, és megállapította, hogy a fegyelmi eljárást megelőző előzetes vizsgálat keretében a hangfelvételek meghallgatása és bizonyítékként történő értékelése felhasználásnak minősül ugyan, azonban ez a felhasználás az ügyvédi kamara köztestületi feladatellátásához, a fegyelmi eljárás lefolytatásához kapcsolódott, és nem volt visszaélészerű. Az ítéltábla hangsúlyozta, hogy a fegyelmi biztos törvényi kötelezettsége a tényállás feltárása, amelynek része a benyújtott bizonyítékok előzetes értékelése.

A bíróság rögzítette, hogy a személyes adatok és a magántitok védelme körében is vizsgálendő, hogy az adatkezelés hivatalos eljárásban, jogszabályi felhatalmazás alapján történt-e. Önmagában az, hogy egy fegyelmi eljárásban a köztestület az eljárás lefolytatására jogosult személy útján megismeri és kezeli a csatolt hangfelvételeket, nem alapozza meg sem a személyiségi jog, sem a magántitok megsértését, ha az adatkezelés nem jár aránytalan sérelemmel és a közérdekű feladatellátáshoz kapcsolódik.

Az ítéltábla arra is rámutatott, hogy a felperes által hivatkozott adatvédelmi (Infotv., GDPR, NAIH-eljárás) érvek nem eredményezik automatikusan a polgári jogi jogsértés megállapítását, mivel a perben kizárólag a Ptk. szerinti személyiségi jogi igények voltak érdemben

vizsgálhatók. A hangfelvételek tárolása sem volt jogellenes, mivel azok a fegyelmi ügy iratanyagának részét képezték, és azok önkényes eltávolítására a kamarának nem volt törvényes lehetősége.

Ezek alapján a Győri Ítéltábla megállapította, hogy az alperes eljárása nem sértette a személyes adatok védelméhez, a magántitokhoz és az információs önrendelkezéshez való jogot, ezért a felperes **sérelemdíj iránti keresete** alaptalan.

Szegedi Ítéltábla-Pf.II.20.341/2024/7. sz. (2025. május 09.)

Per tárgya: személyiségvédelmi igény érvényesítése (személyes és bűnügyi adatok jogellenes kezelése, adattovábbítás)

A felperes személyiségvédelmi pert indított az alperes bírósággal szemben arra hivatkozva, hogy a garázdaság szabálysértése miatt vele szemben folyt eljárás iratait – köztük különösen szenzitív **bűnügyi személyes adatokat** tartalmazó SZNYR- és Robotzsaru-nyilvántartási adatokat – az alperes **jogalap nélkül továbbította** a feljelentő bank jogi képviselője részére, majd ezek az adatok további hatóságokhoz is eljutottak.

A felperes álláspontja szerint az adattovábbítás **megsértette az információs önrendelkezési jogát**, a magántitokhoz és személyes adatok védelméhez fűződő személyiségi jogát, továbbá az alperes **elmulasztotta az Infotv. szerinti adatvédelmi incidens bejelentési és tájékoztatási kötelezettségeit**. Keresetében sérelemdíjat is érvényesített.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes mint adatkezelő **megsértette az Infotv. 4. § (1)–(2) bekezdésében rögzített tisztességes és célhoz kötött adatkezelés elvét**, továbbá az **Infotv. 5. § (1) bekezdésében foglalt adatkezelési szabályokat**, amikor a felperesre vonatkozó, az adott szabálysértési eljáráshoz nem szorosan kapcsolódó bűnügyi adatokat jogosulatlanul továbbította. **A bíróság adatvédelmi incidens megvalósulását is megállapította, és 2.000.000 Ft sérelemdíjat ítélt meg.**

A Szegedi Ítéltábla a másodfokú eljárásban **megerősítette**, hogy a garázdaság szabálysértésének **nincs sértettje**, így a feljelentő bank nem volt jogosult az iratok megismerésére. Kiemelte, hogy a szabálysértési nyilvántartások és a Robotzsaru rendszer adatai **különösen védett, bűnügyi személyes adatok**, amelyek kiadása még sértetti minőség esetén sem lett volna jogszerű. Az adattovábbítás ezért **kirívóan súlyos jogalkalmazási hibának** minősült.

Az ítéltábla hangsúlyozta, hogy az adatvédelmi jog az **Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdésében biztosított információs önrendelkezési jogból** fakad, amelyet az **Infotv. és a Ptk. személyiségi jogi szabályai együttesen védenek**. A jelen ügyben az adatkezelési szabályok megsértése **egyben személyiségi jogsértést is megvalósított**, mivel a felperes különösen szenzitív bűnügyi adatai illetéktelen harmadik személyekhez kerültek.

A sérelemdíj mértékét illetően a másodfokú bíróság arra jutott, hogy az elsőfokú bíróság által megítélt összeg **aránytalanul magas**, ezért azt **600.000 Ft-ra leszállította**, figyelembe véve a jogsértés súlyát, a felperes mentális terhelését, valamint a sérelemdíj kompenzációs és prevenciók funkcióját.

Az ítélet véglegessé vált; a kijavító végzés kizárólag technikai pontosítást tartalmazott a fellebbező fél személyére vonatkozóan.

Szegedi Ítélet – Pf.III.20.144/2025/8.

Ítélethozatal dátuma: 2025. október 3.

A per tárgya: személyiségi jogok megsértésének megállapítása

A felperes a Szegedi Törvényszék előtt indított pert az I. és II. rendű alperesekkel szemben, arra hivatkozva, hogy egy önkormányzati kiadású folyóiratban és az önkormányzat honlapján megjelent cikk jogellenesen hozta nyilvánosságra az ő pszichiátriai kezelésére vonatkozó adatokat. Álláspontja szerint az egészségi állapotára vonatkozó információ **különleges személyes adatnak** minősül, amelynek közlése a hozzájárulása hiányában sérti a **magántitokhoz és a személyes adatok védelméhez fűződő jogát**, valamint az **információs önrendelkezési jogát**. A felperes érvelésében kifejezetten hivatkozott az **Infotv.** fogalomrendszerére, így az egészségügyi adat, mint személyes adat jogi minősítésére, továbbá arra, hogy az adat nyilvánosságra hozatala nem minősül **közérdekű adatok**, illetve **közérdekből nyilvános adatok** körébe tartozó közlésnek.

Az elsőfokú bíróság a keresetnek részben helyt adott, megállapította a személyiségi jogsértést, eltiltotta az alpereseket a további jogsértéstől, és sérelemdíj megfizetésére is kötelezte őket. Indokolásában kiemelte, hogy az egészségügyi adat szenzitív, különleges adat, amelynek nyilvánosságra hozatala – különösen helyi közösségben, széles körben terjesztett médium útján – alkalmas a magánszféra súlyos sérelmére. Az elsőfokú bíróság ugyanakkor rögzítette azt is, hogy a jogsértés megítélése nem az **Infotv. szankciórendszerén**, hanem a **Ptk. személyiségi jogi szabályain** alapult.

Az alperesek fellebbezése folytán eljáró **Szegedi Ítélet** az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, és a keresetet **teljes egészében elutasította**. A másodfokú bíróság döntésének középpontjában az alapjog-ütközés állt: a **véleménynyilvánítás szabadsága** és a **magántitokhoz, illetve a személyes adatok védelméhez való jog** összevetése.

Az ítélet abból indult ki, hogy a felperes az érintett időszakban önkormányzati képviselőjelöltként vett részt a helyi választási kampányban, így **közéleti szereplőnek** minősült. A bíróság hangsúlyozta, hogy kampányidőszakban a közügyek szabad vitatása kiemelt alkotmányos védelemben részesül, és a választópolgárok tájékozódásához kapcsolódó közlések – még akkor is, ha személyes adatot érintenek – adott esetben igazolhatják a személyiségi jogok szükséges és arányos korlátozását.

Az ítélet megállapította, hogy bár a felperes pszichiátriai kezelésére vonatkozó adat személyes adatnak és magántitoknak minősül, a konkrét ügyben annak közlése **nem öncélú**, nem megalázó, és nem kizárólag a magánélethez kapcsolódik, hanem a közhivatal viselésére való alkalmasság megítélésével is összefügg. A közlés a bíróság értékelése szerint a **közéleti vitához kapcsolódott**, ezért a véleménynyilvánítás szabadsága elsőbbséget élvezett a személyiségi jogvédelemmel szemben. Ennek következtében nem volt megállapítható sem a magántitok, sem a személyes adatok védelméhez való jog megsértése, így a sérelemdíj iránti igény is alaptalannak bizonyult.

A döntés külön is rögzítette, hogy bár a felperes hivatkozott az **Infotv.** rendelkezéseire, a per nem **közérdekű adatok** vagy **közérdekből nyilvános adatok kiadása**, illetve nem **információszabadsági** tárgyú jogvita volt, és nem a NAIH hatáskörébe tartozó adatkezelési jogsértés elbírálására irányult, hanem kizárólag a Ptk. szerinti személyiségi jogvédelem keretei között kellett elbírálni.

Az ítélet ezért az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, a keresetet elutasította, és a felperest kötelezte a perköltségek és illetékek megfizetésére.

Pécsi Ítéltábla – Pf.IV.20.089/2024/16.

Ítélethozatal dátuma: 2025. május 14.

A per tárgya: bírósági jogkörben okozott kár megtérítése

A felperes kártérítési pert indított az alperes bírósággal szemben arra hivatkozva, hogy egy korábbi perben – amely személyes adatok kezelésével, valamint a GDPR és az Infotv. szerinti érintetti jogok gyakorlásával függött össze – az eljáró bíróságok jogellenesen jártak el, és ezáltal számára vagyoni és nem vagyoni kár keletkezett. Az előzményi perben a felperes egy svájci székhelyű adatkezelő adatkezelési gyakorlatát vitatta, különösen a hozzáférési jog és a tájékoztatási kötelezettség teljesítésének elmaradására hivatkozva, sérelemdíj megfizetését is kérve, azonban keresetét az első- és másodfokú bíróság elutasította, a jogerős ítéletet pedig a Kúria felülvizsgálati eljárásban hatályában fenntartotta.

A jelen perben a felperes a Ptk. szabályaira alapítva a bírósági jogkörben okozott kár megtérítését kérte, kárként megjelölve az előzményi perben viselt perköltséget, ügyvédi munkadíjat, az ott meg nem ítélt sérelemdíjat, valamint általános kártérítési igényt. Érvelése szerint az előzményi perben eljáró bíróságok tévesen értelmezték és alkalmazták a GDPR 5–6. és 12–15. cikkeit, továbbá az Infotv. érintetti hozzáférési jogra vonatkozó rendelkezéseit, és e jogértelmezési hibák kirívóan súlyosnak minősültek.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította, megállapítva, hogy a kártérítési perben nem vizsgálható felül az előzményi perben hozott, anyagi jogerővel rendelkező ítélet jogszerűsége, és a felperes nem bizonyította a bírósági jogkörben okozott kár megállapításához szükséges valamennyi feltétel fennállását. A Pécsi Ítéltábla a másodfokú eljárásban az elsőfokú ítéletet helybenhagyta, és hangsúlyozta, hogy a kártérítési per nem teremthet újabb jogorvoslati lehetőséget a jogerősen lezárt előzményi per érdemi újraértékelésére. A másodfokú bíróság rögzítette, hogy a GDPR és az Infotv. rendelkezéseinek esetleges megsértése az előzményi perben már elbírálásra került, és ezek vizsgálata a kártérítési per keretei között kizárt.

Az ítéltábla álláspontja szerint az anyagi jogerő és a bírósági határozatok kötőereje megakadályozza, hogy a fél az információs önrendelkezési jogra, az Infotv.-re vagy a GDPR-ra hivatkozva kártérítési perben ismételten vitássá tegye a korábbi perben már jogerősen eldöntött kérdéseket, ezért a kereset elutasítása indokolt volt.

Fővárosi Ítéltábla – 2.Pf.20.184/2025/4/II.

Ítélethozatal dátuma: 2025. június 3.

A per tárgya: személyiségi jog megsértése

Az ügyben a felperes annak megállapítását kérte, hogy az alperes a **2019. június 3. napjától 2020. július 22. napjáig** üzemeltetett kamerarendszerével – az **5. és 6. számú kamerák** látószögének oly módon történő beállításával, hogy azok a felperes szomszédos ingatlanának telekrészét is megfigyelték – megsértette a felperes **magánélethez és magánlakás sérthetlenségéhez fűződő személyiségi jogait**, továbbá állította a **képmáshoz való jog** sérelmét is. Kérte az alperes eltiltását a további jogsértéstől, a kamerák eltávolítását, valamint **sérelemdíj** megítélését is. A felperes kereseti előadásában hivatkozott a **Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (NAIH)** eljárására, és a **NAIH-887-3/2021. számú határozatra**, továbbá a NAIH megkeresésére készült önkormányzati jegyzői helyszíni szemle irataira és fényképeire.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Elsődlegesen azzal védekezett, hogy nem működtet a felperes ingatlanát megfigyelő rendszert, a kamerákat kizárólag saját ingatlana védelme érdekében szerelte fel, és a kamerák látószöge a **NAIH** eljárása során már módosításra került úgy, hogy a felperes magánterületére nem irányul. Hivatkozott a **NAIH** megállapításaira is, amelyek szerint a határozat meghozatalának időpontjára a felperes magánterületére irányuló megfigyelés megszűnt. Előadta továbbá, hogy a kamerafelvételek felhasználására egy – a kerítésen elhelyezett palánkok levágásával összefüggő – büntetőeljárásban, jogos érdekei védelmében került sor.

Az elsőfokú bíróság a kereseteket elutasította. Indokolásában kiemelte, hogy a felperest terheli annak bizonyítása, hogy az **5. és 6. számú kamerák** a kereset elbírálásakor is a felperes ingatlanára irányulnak. A bíróság értékelte, hogy a felperes által hivatkozott **NAIH-887-3/2021. számú határozat** a kamerák látószögének módosítását rögzíti, illetve a felperes által becsatolt, **NAIH** megkeresésére készült helyszíni szemlén készített fényképek időben a határozat előtti állapotot tükrözik. A szakértői bizonyítási indítványt az elsőfokú bíróság azért mellőzte, mert a felperes nem jelölte meg, milyen szakkérdés tisztázására kéri a szakértőt, továbbá a bíróság szerint a kamerák aktuális látószöge különleges szakértelem nélkül is megállapítható lenne. Tanúbizonyítást sem tartott szükségesnek, mert a felperes nem tett olyan tényállítást, hogy a **NAIH** határozatot követően a kamerák látószögét ismét a felperesi ingatlan felé állították volna.

A felperes fellebbezésében elsődlegesen az ítélet megváltoztatását, másodlagosan hatályon kívül helyezést kért, többek között arra hivatkozva, hogy a kamerás megfigyelés korábban is fennállt, és álláspontja szerint a megfigyelés a fellebbezés benyújtásakor is folytatódik. Sérelmezte továbbá a személyes meghallgatás elmaradását és a bizonyítékok értékelését. Az alperes ellenkérelmében az elsőfokú döntés helybenhagyását kérte, és fenntartotta, hogy a **NAIH** kötelezésének eleget tett, a látószöveget átállította, ezért jogsértő állapot nincs, sérelemdíj pedig nem indokolt.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést **részben megalapozottnak** találta. A másodfokú bíróság rögzítette, hogy a fél személyes meghallgatása a **Pp. 230. § (1) bekezdése** alapján nem szükségszerű eleme a pernek, és önmagában annak elmaradása nem alapozza meg a hatályon kívül helyezést. A rendelkezésre álló peranyag alapján ugyanakkor az ítéltábla azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte kellő súllyal azt a ténytet, hogy az **5. és 6. számú kamerák** a felszerelésüktől kezdődően ténylegesen megfigyelték a felperes ingatlanának egy részét, és a perben annak volt jelentősége, hogy ez a megfigyelés **mikor szűnt meg**.

A másodfokú bíróság a **NAIH** iratokból és eljárási adatokból – így különösen a **NAIH 2019. december 4. napján kelt leveléből**, a **NAIH-887-3/2021. számú határozatból**, a **NAIH** felhívásaira adott adatkezelői válaszokból és a **NAIH** által elrendelt **2020. július 23-i helyszíni szemle** rögzítéseiből – azt a következtetést vont le, hogy a kamerák a felperes telekrészét **2020. július 22. napjáig** figyelték meg, mert a helyszíni szemlén már azt rögzítették, hogy a látószög nem érinti a felperes magánterületét. Ennek megfelelően az ítéltábla megállapította, hogy az alperes azzal, hogy **2019. június 3. napjától 2020. július 22. napjáig** a kamerák látószögét úgy állította be, hogy azok a felperes ingatlanának telekrészét is megfigyelték, megsértette a felperes **magánélethez és magánlakás sérthetlenségéhez fűződő személyiségi jogait** a **Ptk. 2:43. § b) pontja** alapján, és a jogsértés bírósági megállapításáról rendelkezett a **Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a) pontja** szerint.

A képmáshoz való jog sérelme körében a másodfokú bíróság a felperes keresetét nem találta megalapozottnak. Arra jutott, hogy a feljelentés megtételéhez kapcsolódóan – a felek közötti birtokvitára és a bizonyítási célra tekintettel – a felperes képmását is rögzítő felvétel

felhasználása a körülmények között **jogos érdekhez kapcsolódott**, és a felperes nem állított, illetve nem bizonyított olyan további tényeket, amelyek rendszeres, indokolatlan képmás-felhasználásra utaltak volna.

Az ítéletábra nem tartotta indokoltnak az alperes eltiltását és a kamerák leszerelésére kötelezést sem, mivel a jogsértő állapot a **NAIH** eljárás során történt intézkedésekkel megszűnt, és önmagában az, hogy az alperes a saját ingatlanát figyelő kamerát működtet, a felperes vonatkozásában nem valósít meg jogsértést. A **sérelemdíj** iránti igényt a másodfokú bíróság szintén elutasította: a felperes nem adott elő olyan konkrét körülményeket, amelyekből **nem vagyoni sérelemre** lehetne alappal következtetni, és a bíróság szerint a jogsértés bírósági megállapítása a körülmények között önmagában is elégtételként szolgálhat.

A másodfokú döntés folytán a pernyertesség-pervesztesség aránya **1/5 – 4/5** arányban a felperesre terhesebben alakult, ennek megfelelően az ítéletábra a perköltségviselésről és az illetékekről is rendelkezett: a felperest kötelezte **175.500 Ft + áfa** együttes első- és másodfokú perköltség megfizetésére, a pártfogó ügyvédi díj viselését **1/5 részben az alperes, 4/5 részben az állam** terhére állapította meg, továbbá az illetékek megosztásáról is határozott.

Fővárosi Ítéletábra – 1.Pf.20.544/2024/5-II.

Ítéletozatal dátuma: 2025. január 23.

A per tárgya: személyiségi jogok megsértésének megállapítása és egyéb igény

A felperes és az alperes közötti jogvita alapját egy 2017. augusztus 25-i bankfióki tranzakció képezte. A felperes 100.000 forint összegű műveletet bonyolított, amelyet az alperes utóbb adminisztratív hibának minősített: állítása szerint a rendszerben tévesen befizetésként rögzítették azt, ami valójában készpénzfelvétel volt. A hibás könyvelés következtében a felperes számlája olyan egyenleget mutatott, amely alapján 2017. augusztus 28-án további 220.000 forint készpénzt fel tudott venni, majd az alperes a „Kifizetés helyesbítés” tárgyú levelében közölte, hogy a kamerafelvételek alapján a kifizetés ténye egyértelműen megállapítható, ezért a számlát a felvett összeggel megterhelte, amelynek nyomán tartozás keletkezett. Az alperes többszöri felszólítást követően a bankszámlaszereződést felmondta, majd a követelést engedményezte. A követelésérvényesítés később fizetési meghagyásos eljáráshoz, majd perhez vezetett; a kapcsolódó jogerős döntésekben a videófelvétel megsemmisítése és annak a felperes részére történő bemutatásának megtagadása is értékelési szempontként jelent meg.

A felperes keresetében **1.500.000 forint sérelemdíj** és késedelmi kamata megfizetését, továbbá elégtétel adását (bocsánatkérő közlemény közzétételét), a jogsértés abbahagyását és a további jogsértéstől való eltiltást kérte. Jogalapként a **Ptk. 2:52. § (1) bekezdését**, a **Ptk. 2:51. § (1) bekezdését**, valamint az **Info tv. 14. § a) pontját** jelölte meg, és arra hivatkozott, hogy az alperes a videófelvétel kiadásának megtagadásával megsértette a személyes adatai megismeréséhez, illetve az adatkezeléssel összefüggő tájékoztatáshoz való jogát. Érvelését kifejezetten alátámasztotta a **Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság NAIH/2015/1563/2/V. számú állásfoglalására** történő hivatkozással, továbbá több bírói és uniós jogi forrásra is utalt.

Az alperes vitatta a személyiségi jogsértést, és azzal védekezett, hogy az **Info tv. 14. § a) pontja szerinti tájékoztatási jogosultság** nem jelent automatikusan hozzáférési jogot; álláspontja szerint a hozzáféréshez és a másolathoz való jog az Info tv. más rendelkezéseivel kapcsolódik, ugyanakkor az ilyen jog gyakorlását a perbeli időszakban irányadó **Szvtv. 31. § (4)–(6) bekezdései** korlátozták a felvételek megőrzési és zárolási szabályaival. Ennek

körében arra hivatkozott, hogy a felvételek általános megőrzési ideje 60 nap, és csak hatósági megkeresés esetén biztosítható a megtekintés; később ugyanakkor azt is közölte, hogy a felvételt archiválta, és az továbbra is a birtokában van, de a felperes részére akkor sem adható ki.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes a felperes személyes adatai megismeréséhez fűződő személyiségi jogát megsértette azzal, hogy a vitatott tranzakcióról készült videófelvételt (illetve annak másolatát) nem adta ki, és az alperest a további jogsértéstől eltiltotta. A bíróság **150.000 forint sérelemdíjat** ítelt meg, a keresetet ezt meghaladóan elutasította. Indokolásában az elsőfokú bíróság az Info tv. és az Szvtv. rendelkezéseit együtt értelmezve arra a következtetésre jutott, hogy a felperes 2017. szeptember 20-i levele – amelyben „minden olyan irat és bizonyíték” megküldését kérte – a kamerafelvételre is kiterjedt, ezért a felperes kérelme határidőben érkezett, és a felvétel megsemmisítése a szabályokkal nem volt összeegyeztethető. Az elsőfokú bíróság ugyanakkor a jogsértés megállapítását – kifejezett megállapítási kérelem hiányában is – az ítélet rendelkező részében rögzítette, és azt akként értelmezte, hogy a megállapítás a további szankciók alkalmazásának előfeltétele, de önálló jogvédelmi eszköz is lehet.

A felperes fellebbezésében azt sérelmezte, hogy az elsőfokú ítélet csak a hozzáférés megtagadása miatt állapított meg jogsértést, miközben szerinte a videófelvétel törlése és az egymásnak ellentmondó, valótlan tájékoztatás is sértette a személyes adatok kezelésével kapcsolatos jogait; kérte a jogsértés megállapító rész kiegészítését, a nyilvános bocsánatkérés elrendelését, a sérelemdíj felemelését, valamint a perköltségviselés felülvizsgálatát. Az alperes ezzel szemben kiemelte, hogy a felperes keresete kifejezett megállapítási kérelmet nem tartalmazott, ezért a rendelkező részben szereplő megállapítás – illetve annak „kiegészítése” – túlterjeszkedés lenne, továbbá a másodfokú eljárásban a kereset tartalmának megváltoztatása nem megengedett.

A Fővárosi Ítéltábla a kiegészítő ítéletet hatályon kívül helyezte, és az ítélet kiegészítése iránti kérelmet visszautasította, egyúttal az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyta. A másodfokú bíróság egyértelművé tette, hogy az ítélet indokolása utóbb – a **Pp. 355. § (1)–(2) bekezdésének** helyes értelmezése alapján – nem egészíthető ki, ezért az alperes kiegészítés iránti kérelmét a **Pp. 355. § (4) bekezdése** alapján vissza kellett volna utasítani, és azt tartalma szerint fellebbezéseként kellett volna kezelni.

Az ügy érdemében a másodfok abból indult ki, hogy a jogerőre emelkedett részek (a személyes adatok megismeréséhez fűződő személyiségi jog megsértésének megállapítása, a 150.000 forintos sérelemdíj és az eltiltás) felülbírálata fellebbezés hiányában kizárt, így csak az elutasított kereseti részek vizsgálhatók. E körben az ítéltábla jelentőséget tulajdonított annak, hogy a felperes a keresetében a videófelvétel törlésével és az ellentmondó tájékoztatással összefüggésben **nem kért kifejezett megállapítást**, és a perfelvétel lezárásáig ilyen kérelmet nem is terjesztett elő. A bíróság rögzítette, hogy a fél rendelkezési jogába tartozik annak eldöntése, kéri-e a jogsértés megállapítását, ennek azonban határozottnak kell lennie, a petitumban meg kell jelennie; ennek hiányában a rendelkező részben történő megállapítás túlterjeszkedést jelent, és kifejezett megállapítási kérelem nélkül a **Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a) pontja** szerinti jogkövetkezmény nem alkalmazható. A megállapítás iránti igény előterjesztése a fellebbezésben már keresetváltoztatásnak minősül, amelyet a **Pp. 373. § (1) bekezdése** főszabályként tilt.

Az elégtételadás iránti igény körében az ítéltábla több összefüggő akadályt jelölt meg. Egyrészt rámutatott arra, hogy a felperes az **Info tv. 14. § a) pontjára** alapított érintetti jogsérelemre hivatkozott, miközben a jogkövetkezményeket nem az Info tv. erre szolgáló rendszerében (különösen az **Info tv. 17. alcíme** és a **22. § (4) bekezdése** szerinti keretek

között), hanem a Ptk. alapján kérte, vagyis az Info tv. és a Ptk. rendelkezéseinek **nem megengedett összekapcsolására** építette a keresetét. A bíróság a **Kúria Pfv.21084/2020/4.** számú ítéletére támaszkodva hangsúlyozta, hogy az Info tv. szerinti érintetti jogok megsértése nem vezet automatikusan olyan mértékű magánszféra-sérelemhez, amely a Ptk. szerinti személyiségi jogi jogkövetkezményeket megalapozza; az Info tv. és a Ptk. eltérő szempontrendszerrel, eltérő hatállyal védik a személyiséget, ezért az Info tv. külön szabályozza az adatkezelő sérelemdíj- és kártérítési felelősségének feltételeit. Másrészt az ítéletábra megállapította, hogy sem az elsőfokú ítéletben nem szerepelt olyan indoklás, amely a konkrét ügyben az érintetti jogsértést a Ptk. szerinti személyiségi jogsértés szintjére emelte volna, sem a felperes nem adott elő olyan tényeket, amelyek alapján a Ptk. szerinti további jogkövetkezmények (megállapítás, elégtételadás, sérelemdíj felemelése) érdemben vizsgálhatók lennének. Harmadrészt az elégtételadás kért módja sem volt végrehajtható: a bíróság rögzítette, hogy harmadik személy (sajtótermék, hírügynökségi felület) nem kötelezhető olyan közlemény közzétételére, amelyben nem vett részt, továbbá a kért nyilvánosság meghaladná a jogsértés nyilvánosságát, és a fellebbezésben előadott „nyilvános” forma nem volt kellően konkrét, egyúttal a kérelem ilyen tartalmú módosítása a keresetváltoztatás tilalmába is ütközik.

A sérelemdíj felemelését célzó fellebbezési rész tekintetében az ítéletábra – az elutasító rész felülbírálati korlátai között – visszautalt arra, hogy az adatkezelési szabályok megszegése nem eredményez automatikusan személyiségi jogsértést, és a sérelemdíj iránti igény elbírálásánál az **Info tv. rendelkezései elsődlegesen alkalmazandók**, különösen azért, mert az **Info tv. 23. § (3) bekezdése** a kimentés körében a Ptk.-hoz képest speciális szabályt tartalmaz. Mivel a felperes jogalapként nem az Info tv. 23. §-ára, hanem a Ptk. 2:52. §-ára hivatkozott, a bíróság pedig a fél által megjelölt jogalaphoz kötve van, a fellebbezési kérelem ebben a részében sem volt teljesíthető.

A perköltség és illeték viselése körében az ítéletábra hangsúlyozta, hogy a pernyertesség és pervesztesség arányát nem önmagában a jogalap kérdése, hanem az határozza meg, hogy a felperes által kért jogkövetkezményekből a bíróság mennyit alkalmaz. Az adott ügyben az elégtételadást elutasították, a sérelemdíj iránti igény 10%-ban volt megalapozott, így a 10–90%-os arány, valamint az illetékfizetési kötelezettség a bíróság szerint okszerű és jogszerű volt. A felperes pervesztességére tekintettel a másodfok a felperest kötelezte **42.860 forint másodfokú perköltség**, továbbá **108.000 forint fellebbezési illeték** megfizetésére, azzal, hogy az illeték a határozat meghozatalának napjától számított 60. napon esedékes, és a közleményben a bíróság megnevezését, az ügyszámot, valamint a kötelezett adóazonosító jelét is fel kell tüntetni.

Fővárosi Ítéletábra – 2.Pf.20.721/2024/4. sz. ítélet

Ítélethozatal dátuma: 2025. április 8.

A per tárgya: sajtó-helyreigazítás

Az I. és II. rendű felperesek sajtó-helyreigazítás iránt indítottak pert az alperes ellen a portálhu internetes sajtótermékben 2024. szeptember 5-én megjelent „cikk1” című cikk tartalma miatt. A cikk a felek között évek óta húzódó jogvitákat ismertette, kitért a felperesek által kezdeményezett eljárásokra, valamint arra is, hogy a portál a **Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (NAIH)** iránymutatásai alapján kialakított eljárásrend szerint jár el (az ítéletben szerepel a 3. oldal utolsó bekezdésében), és a vitát a sajtó működőképességét érintő – a cikkben „véleményünk szerint” megjelölt – tétként értékelte.

A felperesek több közlést valótlan tényállításként vitattak (így különösen azt, hogy a portál „a hírekből” értesült a perindításról; hogy a felperesek célja a tulajdonosok „rejtve maradása”; továbbá a jogvita „tétjének” minősítését, illetve a „jogi válasz” megküldésére és a nyilvánossághoz fordulásra vonatkozó állításokat), és helyreigazító közlemény közzétételét kérték. Az alperes a kérelem kézhezvételét követően a cikket „Frissítés” és „Frissítés-2” jelzéssel kiegészítette, de a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította, és a sérelmezett közlések döntő részét **véleménynek** minősítette a bizonyíthatósági teszt alapján, különösen azt, hogy „egy jogvita tétjének” meghatározása szubjektív megítélésen alapuló vélemény, ezért sajtó-helyreigazítás alapjául nem szolgálhat (**PK 12.**). A másodfokú bíróság rögzítette, hogy az elsőfokú ítélet bevezető részében az alperes nevével összefüggésben elírás történt, ezért azt kijavította, érdemben azonban az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla egyetértett azzal, hogy az 1., 4., 5. és 6. kifogásolt közlések – a cikk egészének kontextusában – az olvasói tájékoztatás és a felperesek megítélése szempontjából **lényegtelen részletek**, így nem alapozzák meg a helyreigazítást. A 2. és 3. közlés kapcsán megerősítette, hogy annak közlése, hogy valakit mi vezérel, illetve egy jogvita milyen tétet, következményt hordoz, **szubjektív értékelés**, ezért helyreigazítással nem támadható. A másodfok hangsúlyozta azt is, hogy sajtó-helyreigazítási perekben a bizonyításra speciális szabályok irányadók, és **utólagos bizonyításnak nincs helye**.

A felperesek pervesztességére tekintettel a másodfokú bíróság perköltség és illetékviselés körében is rendelkezett; az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

szerkesztette: Csajági István

Tartalomjegyzék

A 2025-ben elfogadott Információszabadságot érintő Alkotmánybírósági, Kúriai és Ítéltáblai döntések gyűjteménye.....	1
3143/2025. (V. 15.) AB határozat – A Kúria Pfv.IV.21.264/2023/6. számú ítélete elleni alkotmányjogi panasz (közérdekű adat kiadása)	2
3200/2025. (VI. 23.) AB határozat – A Kúria Pfv.IV.20.100/2022/5. számú ítélete elleni alkotmányjogi panasz (közérdekű adat kiadása).....	3
3313/2025. (X. 22.) AB határozat – Az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény 37/C. § (1) bekezdése elleni bírói kezdeményezés (átláthatóság, közzétételi kötelezettség ideje)	3
1002/2026. (I. 26.) AB határozat – A Balassagyarmati Törvényszék 2.Pf.20.388/2020/5. számú ítélete elleni alkotmányjogi panasz (közérdekű adat kiadása).....	4
3066/2025. (III. 7.) AB végzés – A Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.20.563/2022/4. számú ítélete elleni alkotmányjogi panasz (közérdekű adat kiadása, nyilvános forrás megjelölése)	5
3089/2025. (III. 14.) AB végzés – A Kúria Pfv.IV.20.384/2024/5. számú ítélete elleni alkotmányjogi panasz (közérdekű adat megismerése közigazgatási hatósági eljárásban). 6	
3130/2025. (IV. 25.) AB végzés – A Kúria Pfv.IV.20.474/2024/5. számú részítélete elleni alkotmányjogi panasz (közérdekű adat kiadása).....	7
3148/2025. (V. 15.) AB végzés – Az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény 27. § (2) bekezdés f) pontja, valamint a köztulajdonban álló gazdasági társaságok takarékosabb működéséről szóló 2009. évi CXXII. törvény 3/A. § (1) bekezdés b) pontja, (2), (3), (4) bekezdése elleni bírói kezdeményezés (közérdekű adat kiadása)	8
3360/2025. (XI. 12.) AB végzés – A Főváros Törvényszék 48.Pf.636.165/2024/6. számú végzése elleni alkotmányjogi panasz (közérdekű adat kiadása).....	9
3371/2025. (XI. 12.) AB végzés – A Kúria Pfv.IV.20.078/2025/6. számú végzése elleni alkotmányjogi panasz (közérdekű adat kiadása).....	10
3442/2025. (XII. 15.) AB végzés – A Fővárosi Törvényszék 117.Pf.634.564/2024/10. számú ítélete elleni alkotmányjogi panasz (közérdekű adat kiadása).....	10
IV/00041/2025. számú ügy – A Kúria Pfv.IV.20.810/2024/5. számú ítélete elleni alkotmányjogi panasz (közérdekű adat kiadása, munkavállalói adatok)	11
Kúriai Döntések	12
Kúria Pfv.20.373/2025/4 - Közérdekű adat kiadása iránt indított perben az Infotv. 30. § (2) bekezdése alapján az igénylő által kért formában, illetve módon kell alapvetően eleget tenni. Közérdekből nyilvános adat esetében külön jogszabályi felhatalmazás hiányában ugyanakkor az adatigénylő nem kérheti, hogy az ilyen adatot nyilvános internetes fórumra helyezéssel teljesítse az adatkezelő, tekintettel arra is, hogy az adatigénylő egyedi megismerésre jogosult.....	12
Kúria Pfv.20.572/2025/5 - Az adatkezelőnek az adatigénylést elsősorban az igénylő által kért módon kell teljesítenie. A nyilvános forrás megjelölése akkor felel meg a közérdekű adat megismerése iránti kérelem teljesítésének, ha az teljeskörűen tartalmazza a kért adatokat.....	13

Kúria Pfv.21.070/2025/7 - Annak megítélése során, hogy az adat megismerése iránti igény tárgya közérdekű adatnak, vagy közérdekből nyilvános adatnak minősül-e, az Infotv. célját is figyelembe kell venni. Az Infotv. céljával ellentétes az ún. „készletező” adatgyűjtés. A közügyek átláthatóságát, a működés ellenőrzését érdemben nem szolgálja a bíróság esetében a 8 évvel korábbi személyi helyzetére vonatkozó adatok gyűjtése, igénylése....14

Kúria Pfv.21.257/2024/7 - A közfeladatot ellátó szerv kezelésében lévő ügyiratokból a közfeladatára vonatkozó adatok kikeresése nem minősül új adat előállításának, amennyiben ez nem igényli a kezelt adatok jogi értékelését, az általa kezelt adatok összevetése útján új, minőségileg más adat előállítását. Önmagában az adatigény teljesítéséhez szükséges többletmunka nem szolgál alapul az adatigény elutasításához. 16

Az adatnyilvánosságot, információszabadságot érintő további Kúriai döntések20

Ítéltáblai döntések31

Az alábbiakban összefoglalt Ítéltáblai döntésekben Kúriai döntés is született88

Nem információszabadságot érintő ítéltáblai döntések92